

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

435

א/4606/7
4604

מסרד ראה

יוסף מניני

אברהם

12/4/88 - 22/4/88

מחלקה

תיק מס'

7

תיק מס'

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מוזה פיו: א-4606/7

מוזה פריט: R00034c0

כתובת: 2-111-2-4-7 תאריך הדפסה: 10/08/2020

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 43.5
מיכל מס': 4606/א
תאריך התעודה: 14/4/1928
שם הנמען: _____
שם מחבר התעודה: _____

סוג התעודות (סמן ✓ במקום המתאים):

- מכתב ☐
מברק או הודעת טלגרם ☒
תזכיר או מזכר ☐
דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

הנמקה**:

תאריך 17/8/2020

שם הכותב אליכזר אל

חתימה [Signature]

*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הימני יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

**נא לרשום את ההנמקה רק בעותק הלבן.

2/3

4/4

383

Rowland Evans and Robert Novak

Gift for Israel

Over protests from Ambassador Thomas Pickering in Israel and White House aides, Secretary of State George Shultz refused to delay yesterday's signing ceremony for a new U.S.-Israeli "strategic" agreement, ignoring warnings that it would be seen as rewarding the foremost opponent of the U.S. Middle East peace plan.

Those warnings reflect concern that Shultz's sufferance of Israeli hostility to the peace plan is costing the United States its last vestige of credibility in the Middle East. "We did manage to low-key the ceremony," a White House source told us. But he added that even a low-key ceremony would be headlined throughout the world as a U.S. gift at a moment Israel is thumbing its nose at Ronald Reagan on both the peace plan and Palestinian rights.

Embroidering this appearance of Israel's monopoly over U.S. Middle East diplomacy was Shultz's surprising "no proof" response to questions about whether Israeli agents assassinated Abu Jihad. In fact, evidence

that Israel plotted the surgically precise murder of the No. 2 PLO leader, partly to undermine Shultz's own peace plan, has now been sent by Tunisia to the United Nations.

The global cost of such diplomacy is not in doubt among one-time Arab allies of the United States. Compounding it are disturbing signs that Mikhail Gorbachev and Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir are seeking a rapprochement. It would be based on massive emigration of Soviet Jews to Israel and would mean a new Soviet hand in Arab-Israeli affairs.

The latest indication of the Arabs' hardened posture against what until recently would have been routine acquiescence to American requests came on April 7. On his visit to Saudi Arabia, Shultz asked King Fahd to let the United States inspect medium-range Chinese missiles sold to the Saudi kingdom by Beijing after the United States reneged on a promised sale of its own to the Saudis.

The king replied with two ques-

tions: Has the "best friend and democratic ally" of the United States—Israel—allowed the United States to inspect Israeli nuclear facilities and atomic weapons in Dimona? Would the United States allow the Chinese communists to inspect joint U.S.-Saudi AWACS facilities in Saudi Arabia?

Shultz changed the subject. Israel has never allowed an American inspector anywhere near its nuclear plant in Dimona, and the United States would not permit China to inspect its AWACS technology.

Shultz's dismissal of Israeli complicity or guilt in the Jihad murder on the basis of "no proof" fed high-level administration worry. U.S. intelligence officials believe Israel did carry out the assassination of the PLO leader who helped mastermind the Palestinian uprising on the West Bank and Gaza.

Although Jihad has long been ranked in the United States and Israel as one of the PLO's terrorist specialists, his murder was "condemned" by State Department spokesman Charles Redmond as

✱

3/3

4/4

383

an "act of political assassination" likely to heighten combat on the West Bank and Gaza. Counterattacks by the PLO are now predictable, making Shultz's peace plan ever more remote.

Israel is now mounting a major campaign for the United States to veto an expected U.N. Security Council resolution condemning Israel if, as officials here expect, the U.N.'s investigation proves guilt. Tunisia is reported to have pictures of the Israeli Boeing 707 used by Israel to knock out communications in Tunisia, before and after the commando attack.

To mute U.S. reaction to the killing, leaders of the American Jewish community arranged a hush-hush meeting with a top administration official early this week. Their message: The State Department was unfair in "condemning" the assassination. When and if the evidence comes out, that clarification could make it difficult for the United States to veto a resolution of condemnation.

As for the Israeli-Soviet rapproche-

ment, there is no way to gauge where it might lead. But American officials have become somewhat alarmed by the potency of the diplomatic leverage Moscow could exert with its control of the Jewish emigration issue. A Gorbachev choice to exercise this leverage, along with Soviet influence over the PLO and Israel's Arab neighbors, could conceivably put the Soviets in the Middle East driver's seat.

That would be a monumental political upheaval in the one region where the United States has always been able to prove its superpower superiority. Shultz's willingness to go along, allowing Israel excessive influence over the United States the past five years when in fact Washington is where the real power lies, seemed to be coming to an end when he produced his peace plan and began his shuttle diplomacy. But since then, instead of using the power that resides in Washington, Shultz has once again been maneuvered to stumble into retreat.

©1988, North America Syndicate, Inc.

דח"פוח: מלד	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	רפ: 1
סווג בטחוני: שמור		מתור: 2
ת"ח: 221130	אל: חמשרד	
גר: 0 0434	דע:	
	מאת: נאו"ס.	

אל: מנהל ארבל 2
דע: סמנכל ארבל
מאת: יוחנן ביינ

מזכ"ל- תוניסיה. למברקנו (יששכרוף) 217

בקבלת הפנים ליום העצמאות אחמול, אמרתי לגולדינג כי נדהמנו מהודעת המזכ"ל (הנחתנו ^{היא} כל הוא שניסח ההודעה).
גולדינג הגיב כי ההודעה "אוביקטיבית" - ולא יהיה תיקון.
אמרתי - כי המזכ"ל הוא משרת ציבור, ואין זה מקובל שהוא יגיב ויביע דעתו על פנית מדינה לנשיא מועבי"ט, ועוד לפני שהחל הדיון. בצעדו זה הוא מנסה להשפיע מראש על כיוון דיוני מועבי"ט. הוספתי כי המזכ"ל היה מקובל עלינו כהוגר, שקול ואוביקטיבי וחבל שיאבד אמינותו בשל הצהרות נמהרות. - אודם, אמרתי, אם ימסור לו דעתנו.

שמע - ולא הגיב.

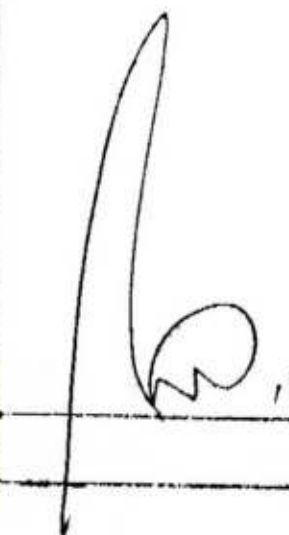
2. לאור ההתפתחויות במועבי"ט והסכירות שהייתה החלטה שלא תתיחס כלל לישראל, או הצהרה נשיאותית כנ"ל - ראוי לשקול הודעה תקיפה רשמית בארץ המביעה "תמיכה" על הצהרת המזכ"ל החד צדדית המנסה להשפיע על כיוון דיוני מועבי"ט עוד לפני פתיחת דיוניה, ואשר בה מביע המזכ"ל "דאגתו הרבה ממה שנראה כהוכחה לפגיעה נוספת ע"י ישראל בריבונותה ושלמותה הטריטוריאלית של תוניסיה" ולא עוד אלא שהתיחס בהודעתו להחלטה מועבי"ט 573 (1985) בעקבות הפצת מטה אש"ף בתוניסיה ואשר בה "מועבי"ט גינתה בתוקף את התוקפנות המזויינת של ישראל נגד טריטוריה תוניסית".

חאיר: 3 3 3
שם השולח: 2 1
אישור: 1 1
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק עופס מברק	דף: 2
סוג נטחוני:		מתור: 2
ת"ח:		א ל :
בר :		ר ע :
0434		מאת :

מוצע שהודעה כנ"ל תתפרסם ע"י דובר הממשלה, או דובר משה"ח, לאחר שתסתיים
מועבי"ט בשכוע הבא

נאו"ס

אישור:

שם השולח: יוחנן ביי

תאריך: 22.4.88

א/חפס

מוכירות הממשלה

ירושלים, ה' באייר התשמ"ח
22 באפריל 1988

אל: חברי הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

אש יב,

אנו מצרפים לעיוונכם את מזכר ההסכמה בין מחשלות ישראל
וארה"ב, שנחתם ביום ד' באייר התשמ"ח (21.4.88), בירושלים
ובושינגטון.

בברכה,
אליקים רובינשטיין

MEMORANDUM OF AGREEMENT
BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE STATE OF ISRAEL
REGARDING
JOINT POLITICAL, SECURITY AND ECONOMIC COOPERATION

PREAMBLE

The parties to this Memorandum of Agreement reaffirm the close relationship between the United States of America and Israel, based upon common goals, interests, and values; welcome the achievements made in strategic, economic, industrial, and technological cooperation; recognize the mutual benefits of the United States-Israel Free Trade Agreement; take note of United States economic and security assistance to Israel; and note that Israel is currently designated, for the purposes of Section 1105 of the 1987 National Defense Authorization Act, as a major non-NATO ally of the United States. The parties wish to enhance their relationship through the establishment of a comprehensive framework for continued consultation and cooperation and have reached the following agreements in order to achieve this aim.

ARTICLE I

The United States and Israel recognize the value of their unique dialogue and agree to continue frequent consultations and periodic meetings between the President and the Prime Minister, between the Secretary of State and the Minister of Foreign Affairs, between the Secretary of Defense and the Minister of Defense, and between other Cabinet-level officials. In these meetings, international and bilateral issues of immediate and significant concern to both countries will be discussed as appropriate.

ARTICLE II

A. The Director General of the Ministry of Foreign Affairs and the Under Secretary of State for Political Affairs will meet regularly, for a Joint Political Consultation (JPC) to discuss a wide range of international issues of mutual interest with a view toward increasing their mutual understanding and appreciation of these issues.

B. The United States Agency for International Development and Israel's Ministry of Foreign Affairs, Division of International Cooperation (Mashav) meet

 periodically to coordinate and facilitate, as appropriate,
~~Israel's~~ assistance to developing countries.
programs of cooperative

ARTICLE III

The United States and Israel reaffirm the importance of the following U.S.-Israeli Joint Groups:

A. The Joint Political Military Group (JPMG) is the forum in which the two states discuss and implement, pursuant to existing arrangements, joint cooperative efforts such as combined planning, joint exercises, and logistics. The JPMG also discusses current political-military issues of mutual strategic concern.

1. The JPMG is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Israeli Ministry of Defense and the U.S. Assistant Secretary of State for Politico-Military Affairs.

2. The JPMG normally meets biannually, alternating between Israel and the United States.

B. The Joint Security Assistance Planning Group (JSAP) is the forum in which the two states review Israel's requests for security assistance in light of current threat assessments and U.S. budgetary capabilities and agree upon proposed levels of security assistance. The JSAP also discusses issues related to security assistance, such as industrial and technological cooperation, as well as issues related to Israel's inclusion among those countries currently designated as major non-NATO allies of the United States for the purpose of cooperative research and development under Section 1105 of the 1987 National Defense Authorization Act.

1. The JSAP is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Ministry of Defense and the Under Secretary of State for Security Assistance, Science, and Technology.

2. The JSAP currently meets annually, in Washington, D.C.

C. The Joint Economic Development Group (JEDG) is the forum which discusses developments in Israel's economy. With a view to stimulating economic growth and

self-reliance, the JEDG exchanges views on Israeli economic policy planning, stabilization efforts, and structural reform. The JEDG also evaluates Israel's requests for U.S. economic assistance.

1. The JEDG is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Ministry of Finance and the Under Secretary of State for Economic Affairs. The group includes private U.S. and Israeli economists invited by their respective countries.
2. The JEDG currently meets biannually, alternating between the United States and Israel.

ARTICLE IV

This Memorandum of Agreement does not derogate from any existing agreements or undertakings between the two states nor in any way prejudices the rights and obligations of either state under the Charter of the United Nations or under international law. In accordance with the above, the parties reaffirm their aspirations to live in peace with all countries. This agreement shall come into effect upon signature, shall be valid for an initial period of five years, and shall thereafter be renewed for additional periods of five years unless either

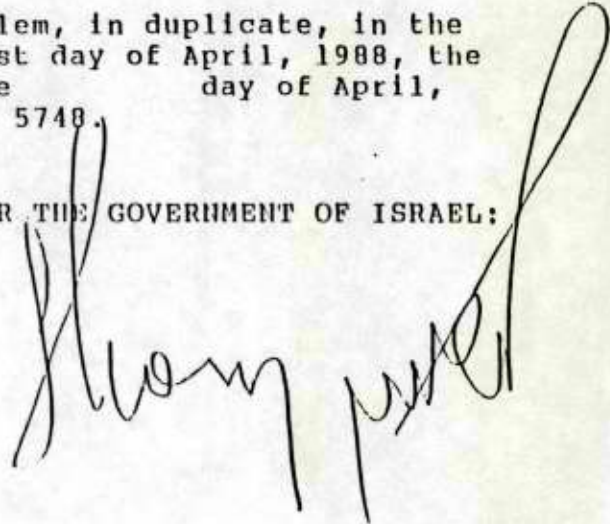
party notifies the other prior to the expiration of a five year period that it wishes to terminate the agreement.

DONE at Washington and at Jerusalem, in duplicate, in the English language, the twenty-first day of April, 1988, the fourth day of Iyar, 5748, and the day of April, 1988, the day of Iyar, 5748.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA:

ר' יואל מרדכי (~)
ר' יואל מרדכי

FOR THE GOVERNMENT OF ISRAEL:

מזכירות הממשלה

ירושלים, ה' באייר התשמ"ח
22 באפריל 1988

אל: חברי הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

אש יב,

אנו מצרפים לעיונכם את מזכר ההסכמה בין ממשלות ישראל
וארה"ב, שנחתם ביום ד' באייר התשמ"ח (21.4.88), בירושלים
ובושינגטון.

בברכה,

אליקים רובינשטיין

MEMORANDUM OF AGREEMENT
BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE STATE OF ISRAEL
REGARDING
JOINT POLITICAL, SECURITY AND ECONOMIC COOPERATION

PREAMBLE

The parties to this Memorandum of Agreement reaffirm the close relationship between the United States of America and Israel, based upon common goals, interests, and values; welcome the achievements made in strategic, economic, industrial, and technological cooperation; recognize the mutual benefits of the United States-Israel Free Trade Agreement; take note of United States economic and security assistance to Israel; and note that Israel is currently designated, for the purposes of Section 1105 of the 1987 National Defense Authorization Act, as a major non-NATO ally of the United States. The parties wish to enhance their relationship through the establishment of a comprehensive framework for continued consultation and cooperation and have reached the following agreements in order to achieve this aim.

ARTICLE I

The United States and Israel recognize the value of their unique dialogue and agree to continue frequent consultations and periodic meetings between the President and the Prime Minister, between the Secretary of State and the Minister of Foreign Affairs, between the Secretary of Defense and the Minister of Defense, and between other Cabinet-level officials. In these meetings, international and bilateral issues of immediate and significant concern to both countries will be discussed as appropriate.

ARTICLE II

A. The Director General of the Ministry of Foreign Affairs and the Under Secretary of State for Political Affairs will meet regularly, for a Joint Political Consultation (JPC) to discuss a wide range of international issues of mutual interest with a view toward increasing their mutual understanding and appreciation of these issues.

B. The United States Agency for International Development and Israel's Ministry of Foreign Affairs, Division of International Cooperation (Mashav) meet

 periodically to coordinate and facilitate, as appropriate,
Israel's assistance to developing countries.

programs of cooperative

ARTICLE III

The United States and Israel reaffirm the importance of the following U.S.-Israeli Joint Groups:

A. The Joint Political Military Group (JPMG) is the forum in which the two states discuss and implement, pursuant to existing arrangements, joint cooperative efforts such as combined planning, joint exercises, and logistics. The JPMG also discusses current political-military issues of mutual strategic concern.

1. The JPMG is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Israeli Ministry of Defense and the U.S. Assistant Secretary of State for Politico-Military Affairs.
2. The JPMG normally meets biannually, alternating between Israel and the United States.

B. The Joint Security Assistance Planning Group (JSAP) is the forum in which the two states review Israel's requests for security assistance in light of current threat assessments and U.S. budgetary capabilities and agree upon proposed levels of security assistance. The JSAP also discusses issues related to security assistance, such as industrial and technological cooperation, as well as issues related to Israel's inclusion among those countries currently designated as major non-NATO allies of the United States for the purpose of cooperative research and development under Section 1105 of the 1987 National Defense Authorization Act.

1. The JSAP is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Ministry of Defense and the Under Secretary of State for Security Assistance, Science, and Technology.

2. The JSAP currently meets annually, in Washington, D.C.

C. The Joint Economic Development Group (JEDG) is the forum which discusses developments in Israel's economy. With a view to stimulating economic growth and

self-reliance, the JEDG exchanges views on Israeli economic policy planning, stabilization efforts, and structural reform. The JEDG also evaluates Israel's requests for U.S. economic assistance.

1. The JEDG is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Ministry of Finance and the Under Secretary of State for Economic Affairs. The group includes private U.S. and Israeli economists invited by their respective countries.
2. The JEDG currently meets biannually, alternating between the United States and Israel.

ARTICLE IV

This Memorandum of Agreement does not derogate from any existing agreements or undertakings between the two states nor in any way prejudices the rights and obligations of either state under the Charter of the United Nations or under international law. In accordance with the above, the parties reaffirm their aspirations to live in peace with all countries. This agreement shall come into effect upon signature, shall be valid for an initial period of five years, and shall thereafter be renewed for additional periods of five years unless either

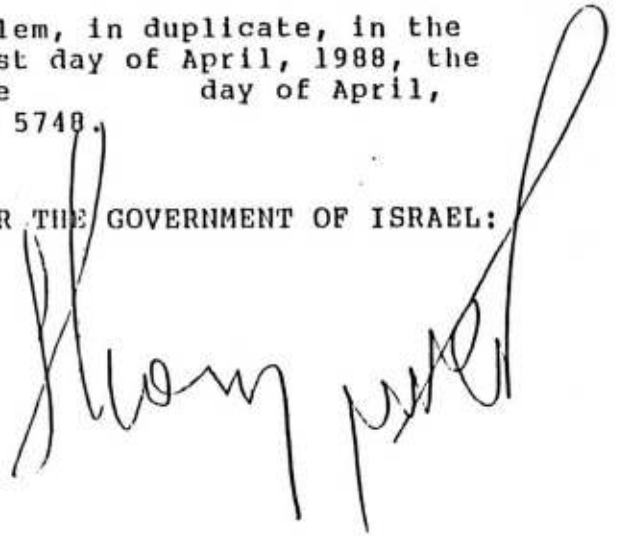
party notifies the other prior to the expiration of a five year period that it wishes to terminate the agreement.

DONE at Washington and at Jerusalem, in duplicate, in the English language, the twenty-first day of April, 1988, the fourth day of Iyar, 5748, and the day of April, 1988, the day of Iyar, 5748.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA:

*ר' יצחק מנחם (~)
ה'תש"ח*

FOR THE GOVERNMENT OF ISRAEL:

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to Shimon Peres, written over the text 'FOR THE GOVERNMENT OF ISRAEL:'. The signature is fluid and cursive, with a large loop at the top.

Charles Krauthammer

'Grasshoppers' (Round 3)

In my column of April 15, I made the point that when Yitzhak Shamir said of his Palestinian enemies that they were "as grasshoppers in our sight," he was saying that they are weak and defeatable and, therefore, not to be feared. He was not saying, as some commentators had suggested, that they are insect-like and subhuman. The commentators did not realize that Shamir was quoting from the Biblical story of the spies in Numbers 13:33, where the same phrase, "as grasshoppers in our sight," appears and clearly refers to one's size and strength and not to one's humanity.

Leon Wieseltier disagrees (op-ed, April 20). His annotation of my text challenges both my premise (the origin of the quotation) and my conclusion (its meaning).

He asks: "What makes Krauthammer sure that the prime minister was referring to Numbers 13:33 and not, say, to Isaiah 40:22 . . . or to Ecclesiastes 12:5 or to Leviticus 11:22," where the word grasshopper (*hagavim*) also appears? What makes me sure is that while the word grasshopper appears five times in the Bible, the expression "as grasshoppers in our sight" is unique. It appears only once, in Numbers 13:33. Which is why Shamir's phrase is so instantly recognizable as a quotation from the report of the spies in Numbers. (For example, The Jerusalem Post identifies Shamir's phrase as "the expression used by the first spies on return from their mission from Moses to the land of Canaan.") There are dozens of references to horses in Shakespeare. Yet if someone says "my kingdom for a horse," it is safe to assume that one is quoting Richard III and not Hotspur.

Now, as to meaning. What does the Biblical verse mean? What did Shamir mean?

Wieseltier writes: "In fact, 'anyone who is familiar with Hebrew culture' would know . . . that the plain sense of the Hebrew verse is precisely that the spies felt 'insect-like' . . ." A single piece of evidence is

offered to support what is otherwise argument by assertion. He points us to the verse immediately following the one Shamir was quoting: "All the congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night. And all the children of Israel murmured against Moses. . . ." That verse (separated from the grasshopper verse by a chapter break) tells us absolutely nothing one way or the other about how to interpret the grasshopper reference.

What does tell us how to interpret the reference are the two verses immediately preceding it. In Verse 31, the spies say "we are not able to go up against the people [of Canaan]; for they are stronger than we." In Verse 32, they say "all the people that we saw in the land are men of great stature [*anshei midot*]." Hence, verse 33: we were as grasshoppers. The metaphor speaks precisely to size and strength, not to one's humanity or insect-like character. The meaning of the grasshopper metaphor is so clear that the Encyclopedia Judaica cites this verse to establish that, in the Bible, "the small grasshopper hiding in the tall grass symbolizes the puniness of man when viewed from above."

As for Flora Lewis, Wieseltier writes

3/5

412

that she "lucked out" in suggesting that the correct translation of *hagavim* in this context might be "locusts." No luck. The Biblical word for locust is *arbeh* (e.g., the fourth plague of the Exodus story). Except for one ambiguous reference in 2 Chronicles 7:13, "in the Bible, *hagav* applies to the grasshopper and not to the locust" (Encyclopedia Judaica, Volume 7, page 856).

Since the meaning of the Biblical phrase is clear, Wieseltier says that the likely origin of Shamir's phrase is not the Bible but contemporary Hebrew. Anyone familiar with modern Hebrew, he says, would know that the adjectival form, *hagavi* (grasshoppery), implies "beneath consideration, beneath contempt." Evidence? He cites the entry for *hagavi* in the standard Hebrew dictionary, and passes off his interpretation of an illustrative citation as the dictionary's. It is not. This is slippery scholarship. Readers who do not have the three-volume Even Shoshan "New Dictionary" at hand would not know from Wieseltier that it gives a clear, precise and simple definition of *hagavi* that fully supports mine and offers him no support at all: "*Hagavi*: small (*katan*) like a grasshopper; tiny (*pa'ul*)."

Moreover, if we're going to rely on

modern Hebrew and modern Hebrew users to tell us what Shamir's use of the word *hagavim* means, I have a more contemporary source: The Jerusalem Post of last week. Its editors' aversion to Shamir and familiarity with Hebrew are at least equal to Wieseltier's. They write: "Poor Mr. Prime Minister, as though it were not enough for him to be rightly criticized for the truly offensive statements he sometimes makes, now he has to suffer the slings and arrows of ignorant critics who castigate him for what they only think he had said. . . . [W]hat Mr. Shamir had in mind was merely that the historic rules had been reversed. Today's giants are the Jews in their own land, and they have nothing to fear from their enemies."

What's left? Wieseltier cites a repulsive reference to Palestinians ("drugged roaches in a bottle") made by someone else (the former Israeli chief of staff) in order to tar Shamir with guilt by association. Again, The Jerusalem Post: "Unlike a certain former IDF chief of staff who had in fact done so, the premier was most certainly not referring to Palestinians as non-human, as insects. . . . A little learning, as Alexander Pope warned, is a dangerous thing."

*

415

412 4/5

Charles Krauthammer and I may begin to seem as grasshoppers in the sight of your readers. But we are arguing about more than philology. We are arguing about the public philosophy of the Jewish state.

Yitzhak Shamir's description of the Palestinians as "grasshoppers" is still not laundered by Krauthammer's explanation [Post, April 21] that Shamir was invoking Numbers 13:3, in which the Israelites use that term about themselves to express their fear of the giants awaiting them in Canaan. Krauthammer is a fine student of secondary sources, such as the Encyclopedia Judaica and the Jerusalem Post; but the plain meaning of Hebrew verses continues to elude him. He cites the Encyclopedia to prove that "the small grasshopper symbolizes the puniness of man when viewed from above." Yes, yes, yes. The grasshopper is small. The grasshopper is tiny. The grasshopper is puny. With this taxonomic insight, Krauthammer thinks he has exhausted the meaning of the verse. The literalness of the reading is owed, obviously, to politics. For the interest of the grasshopper's size lies, obviously, in the vulnerability to destruction that it connotes. Because the poor creature is little, it is destroyed. The "grasshoppers" in Numbers do not feel short. They feel doomed.

Look, moreover, who is calling whom a grasshopper. Shamir's defenders think that he has borrowed a Biblical text. But if he has used it at all, he has inverted it, sinisterly. He has changed its voice. In Numbers, the Israelites speak of themselves as grasshoppers and panic. Imagine their panic if the giants had spoken of them as grasshoppers. But that is exactly what happened in Shamir's speech: the giant said "grasshopper." This alters the moral situation completely. It is one thing for a weak man to call himself weak. That is abjection. It is another thing for a strong man to call a weak man weak. That is cruelty. "O, it is excellent to have a giant's strength; but it is tyrannous to use it like a giant."

So enough of the yeshivah. I will correct no more of Krauthammer's mistakes. Look, instead, at Shamir's speech. "There are those who say that Jews are invaders in this country, aliens, and that the true owners of the land are the rioters, the murderers and the terrorists, who seek to destroy any remnant of the Jewish people in the land of Israel. We say to them, when we look from here [the Herodian fortress where Shamir spoke] on the thousands of years of our past and all that we have established in the present -- that they are as grasshoppers in our sight. The age-old Jewish people, inspired by the spirit of Israel, will overcome its enemies." Is contempt for Palestinians not as plain as pride about Jews? The Palestinians are not only "grasshoppers." They are also "rioters," "murderers," and "terrorists." (Or will we be told that there only "those who say" that they are rioters, murderers, and terrorists?) Take all these epithets together, and Shamir's critics may be forgiven for concluding that he has not been brooding upon the Declaration of the Rights of Man.

*

S/S

412

Meanwhile Shamir has settled the matter, in TIME magazine. "What did you mean with your use of the word 'grasshopper'...to describe some Palestinians?" asked an interviewer. "These terrorists, these people who try to fight against us. [sic] We will overcome them." Not a word about Numbers. He knows what he means.

We have had enough experience with animal metaphors in this century to know that the usage itself is all it takes for the de-humanization of an enemy. Extenuations by exegesis are always available, and profit nothing. An insult is no less an insult for being Biblically derived. After all, the world of Canaan was a savage world of holy peoples and holy wars. In Canaan, the Israelites behaved like Canaanites. They conquered and crushed, in divinely ordained wars of extinction. Perhaps Shamir kindles to such a world. We should

not. Anyway, Jews who are easy about the characterization of Palestinians as "grasshoppers" might reflect that in Canaan the "grasshoppers" won.

✱

✱

ט ו פ ט מ ב ר ק

ד ר ו מתוך דפים

סוג בטחוני ש מ ו ר

דחיפות מיוחד - טפל

תאריך/ז"ח 17:30 - 22.4.88

מס' מברק

שגרירות ישראל / רושינגטון

אל : המשרד

432

אל : מנהל מצפ"א, מנהל קונסולרית

זע : מזכיר הממשלה, לשכת רה"ם

טוב, משרד הפנים

DOBS

. לשלכם 485

פעלנו בהתאם למברקכם הני"ל.

רצ"ב המכתב שדיימלי שלח היוט לשגריר, לפי בקשתנו.

ל מ ד ו

3
ק"מ. גביה האגדים רה"מ1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

-2-

MERVYN M. DYMALLY
THIRTY-FIRST DISTRICT
CALIFORNIA

432 $\frac{2}{2}$

1717 LONGWORTH BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-6425

COMMITTEES:
FOREIGN AFFAIRS
POST OFFICE AND CIVIL SERVICE
CHAIRMAN, SUBCOMMITTEE ON
CENSUS AND POPULATION
DISTRICT OF COLUMBIA
CHAIRMAN, SUBCOMMITTEE ON
JUDICIARY AND EDUCATION

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

April 22, 1988

His Excellency Moshe Arad
Embassy Of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Ambassador:

I would like to thank you and your staff for your assistance on behalf of Mr. Leon Dobbs. As a member of the Congressional Black Caucus Task Force on the Future of African-Americans his visit to Israel is an important step in the process of seeking a reasonable solution to the problem of the African American Hebrews, as expressed by Prime Minister Yitzak Shamir, during his visit with the Congressional Black Caucus last month.

Mr. Dobbs is also on assignment from The Spotlight, and The New American View to write stories on the Ethiopian Jews and the African Hebrews.

Mr. Dobbs will be departing Monday, April 25, 1988 on TWA flight #884 and will arrive Tel Aviv at 12:50 pm, Tuesday, April 26, 1988. He will be departing Israel on Friday, May 27, 1988.

In light of this specific case, I would like to convey my personal assurance to you that Mr. Dobbs will not overstay his visit beyond the date specified in this letter.

Sincerely,

MERVYN M. DYMALLY
Member of Congress

MMD/mb

*

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג מסמך סוגי

מיון דחיפות

תאריך/ז"ח 20 1940

מס' מברק

398

המשרד

אל: מנכ"ל מדיני
מנכ"ל ראה"מ

תהליך מדיני:

להלן משיחה עם אוקלי.

בהתייעצויות מוקדמות לפני היציאה למוסקבה, טובים על דעת המזכיר שהאמריקאים לא יחזרו אחרי הסובייטים או יתחננו בפניהם. הקו אמור להיות הדגשה בפני הסובייטים שאם ברצונם למלא תפקיד חיובי, עליהם לנצל את השפעתם על הקליינטים שלהם, ובמיוחד על אלה הווריקאים יחזרו ויאמרו לסובייטים שהם אינם יכולים להמשיך ולאמר לריפועאי שהם בעד השתתפות ירדנית-פלשתינאית, ומאידך לאמר לאשי"ף שהם בעד משלחת פלשתינאית עצמאית.

לפי התפתחות השיחות, הצד האמריקאי ישקול אם להעלות הצעה על יו"רות סובייטית-אמריקאית לפתיחת ועידה עם משלחת ירדנית-פלשתינאית. לדעת אוקלי יש סיכוי שירדן תקבל הצעה כזו אם ברה"מ תסכים לה. במקרה של הסכמה לרעיון זה, הוא יכול להתבצע כפי שתוכנן בעבר בחסות הפסקה במוסקבה.

3317
ער

1 2 1 1 3 1 3 2
מחברת עמנו אלה אלה אלה אלה אלה אלה
האגף 8 אלה אלה אלה אלה אלה אלה
4 3 4 4 4 4

11788 1/2020 תאריך : 88.משורר החוק-מחלקת הקשר

דף 1 מתוך 1

נכנס עותק 3 מתוך 26 טרדי ביותר

חוזם: 11738/4

אל: המשורר

מ-: רוש, נר: 400, תא: 200488, זח: 2015, זח: מ, סג: טב

נד: @

טרדי ביותר/מיד

אל: מנהל והם, מנכ"ל מדיני, מנכ"ל משהבט (בטחון נר 372)

מבוב אוקלי

אחרי חיטול אבו-ג'יהאד, העלו גורמים שונים 'במערכת'

כאן חששות ישראל עלולה למבוע גם בטילים והמתקנים

הסינים שבטעודה. הוא הניע טמק אם יוכלו לשכנע את

הסינים להוציא הטילים.

ערן

תב: שהם, והם, מנכ"ל, בירן, מרכז, רם, אמן

1. The first part of the report

is devoted to a description

of the general situation in the country

and

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

381 - P1

2/2

A variety of sources report that the beating of 347-07
Palestinians by Israeli Defense Forces continues on a
widespread basis.

c Circumstances in which beatings regularly occur include:

-- During the dispersing of crowds, even when the
demonstrations are non-violent. Passersby not involved in
disturbances are often victims.

-- Often family members, including women, children and
the elderly, not under suspicion have been subjected to
beatings. These incidents reportedly occur most often
during nightly roundups of suspects.

After individuals have been taken into custody,
particularly during interrogation. We have received a
sizable number of recent reports of such mistreatment at
the Daharieh prison, near Hebron.

-- When troops are attempting to apprehend individuals.
In several cases, Palestinian hospital personnel and
patients have been abused by soldiers searching for
demonstrators who have fled demonstrations into hospitals
or clinics. We have received reports of these incidents
in Ramallah and at the al-Ahli hospital in Gaza.

- o Reports indicate that beatings are being carried out by
sizable patrols of soldiers, not merely by troops acting
alone.
- o The practice is so widespread and disciplinary action
against the soldiers involved has been so lenient that it
has the appearance of being sanctioned by IDF commanders.
- o We would appreciate your Government's comments on these
reports.

*

END

שגרירות ישראל / נושיונגטוןט ו פ ס מ ב ר קדף מתוך דפיםסוג בטחונידחיפותתאריך/ז"חמס' מברק386 $\frac{2}{2}$

עם זאת ברור כי מבחנך הקשה הראשון של דוקקיס יהיה כיצד למנוע עוינות של הציבור השחור ולשמור על תמיכתו הפעילה של ג'קסון מבלי שיהיה חייב למנותו כמועמד לסגן-נשיא.

דני בלור

18

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 2 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות בהול

תאריך/ז"ח 20 1915 אפר 88

מברק

בהאס
עו עמדי
עמאילנס
800 דיוקו
עמאילנס מס' מברק

369 394
המשרד + בטחון

אל: א. רובינשטיין - מזכיר הממשלה

סמנכ"ל צפ"א

משהביט - מקשיח

מזכר הבנה.

להלן הודעת הבית הלבן שפורסם היום.

ערו
1/3/88

שם רחל גלילי 3
גלילי 3
גלילי 1
ביתן 1
גלילי 2
ס"ב 1
ההנצח/גלילי 1
גלילי 1

White House Statement

394/369

 $\frac{2}{2}$

Today, on the 40th anniversary of Israel's independence, the United States and Israel have signed a Memorandum of Agreement (MOA). This MOA formalizes and perpetuates the bilateral U.S. and Israeli consultative groups that meet periodically to discuss joint military, security assistance, and economic developmental questions.

The MOA reiterates for the public record our long-standing relationship of strategic cooperation with Israel. Strategic cooperation can only succeed when there are shared interests, including the commitment to building peace and stability in the region.

It reflects the enduring U.S. commitment to Israel's security. That commitment will never flag. The U.S. commitment to peace will also not flag. The President knows that a strong Israel is necessary if peace is to be possible. He also knows that Israel can never be truly secure without peace.

To that end, the President has asked Secretary of State Shultz to continue his peace-making efforts, seeking a comprehensive settlement which will assure Israeli security and provide for the legitimate rights of the Palestinian people. The President remains convinced that our peace initiative is balanced and offers the only realistic basis on which to make progress.

The President reiterates his appeal to the leaders in the region not to miss this opportunity to move ahead and get to productive peace negotiations. This is an objective that Israel has fervently sought over the last 40 years.

✱

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות מיידי

תאריך/ז"ח 1815 20 אפר 88

מס' מברק

1/4

79 368 393
המשרד, ביטחון, ניו-יורק

אל: מצפ"א, מע"ת הטברה

דע: יועץ רה"מ לתקשורת

יועץ שהביט לתקשורת

מנהל לשכת העתונות הממשלתית

ניו-יורק

דו"ח תקשורת - 20 באפריל, 1988

כללי

בשבוע שחלף הרבתה העתונות לעסוק בנושאים הקשורים לישראל. שני הנושאים המרכזיים - רצח אבו-ג'יהאד ומשפט דמיניוק - הופיעו במרבית העיתונים בעמודים ראשונים בליווי תמונות, ובראש מהדורות החדשות. העתונות גם הרבתה לעסוק בהמשך אי השקט בשטחים ובעיקר בעקבות ההתחממות לאחר הרצח בטוניס. נושא זה זכה למקום מכובד בעמודים הפנימיים ומשני בראשונים.

מעט מאמרים, בעלי אופי מחקרי אנאליטיטי הוקדשו ל-40 שנה לישראל ולייצוג פחות אף מזה, המשלחת הישראלית-יהודית לפולין לציון 45 שנה למרד גטו נרשה. שמה של ישראל הוזכר גם בהקשר לבחירות המועמד הדמוקרטי לנשיאות ניו-יורק, בעיקר בהקשר לעמדותיהם של דוקקים וג'קסון, אשר יחטט לישראל, לדעת מומחים, היה אמור להשפיע על הקול היהודי בעיר. הכיסוי הטלביזיוני הנרחב הקדיש זקנות ארוכות לניתוח הנושא. היום, 20.4.88, החלו להופיע תגובות בנושא הגרושים האחרונים מהשטחים, ברובן בעמודים ראשונים, ובהבלטה.

ביחס לנושאים אחרים, ובהתחשב בעובדה שהשבוע חקפה ארתי"ב את איראן במפרץ, ובניו-יורק התקיימה מערכת בחירות שאמורה היתה להכריע מי יהיה המועמד הדמוקרטי לנשיאות, אפשר לומר שהופענו בצורה מאסיבית למדי בעתונות הכתובה ובתקשורת האלקטרונית.

ב / תפוצה פני / ארתי"ב / אלקטרוני

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 2 מחוז 4 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

 $\frac{2}{4}$

79/368/393

רצח אבו-ג'יהאד

הנושא הופיע במשך יומיים בעמודים הראשונים, מעל הקפל, בכל העיתונים. הכתבות הראשונות היו בעלות אופי דיווחי בעיקר. סיפרו את תולדות חייו של האיש (והקפידו לכנותו בשמו ולא בשמו המבצעי), וכן תארו את פעולת הקומנדו שבמהלכה נרצח. החל מהדיווחים הראשונים מופיע שמה של ישראל כאחראית כמעט ודאית ואפשרויות אחרות כמעט לא נשקלות. בהמשך השבוע השתנה קצת הטון הדיווחי ומתחילות לעלות שאלות כמו "למי זה מועיל?" או "מה הלאה?", "בין מי יתחלקו תפקידיו בארגון?" כן מובעות עמדות בגנות רציחות פוליטיות ומודגש הגיבוי של מחמ"ד. לקראת אמצע השבוע מתואר אבו-ג'יהאד גם כאיש "מתון" בתוך הארגון וכאינטלקטואל של אש"ף. פקידים בממשל, שלא לרקורד, הביעו תסכול מן המעשה. מאמרי המערכת (שניים עד כה) מדגישים כי לאיש פנים רבות: זה שמאחורי החרב - הטרוריסט, סמל הזרוע המבצעת של אש"ף, והאחר - המתון, סמל למאבק ולחזון המדינה הפלסטינאית, מטרות צודקות וחשובות.

נשמעים גם קולות המודאגים שהסלמה במעגל הרציחות והנקמות ההדדיות בעקבות הרצח. פה ושם ניתן לאבחן נימה מטוימת של הערצה לישראל על יכולת הביצוע הצבאית שלה, ויש אף שכינו את המבצע - אנטבה 2.

את המאמרים ליוו תמונות רבות של האיש, ביתו ופלסטינאים אבלים.

המשך אי השקט בשטחים וההתחממות לאחרי הרצח בטוניס

הופיע בצרוף מספרי ההרוגים החדשים בעמודים ראשונים במקומות מרכזיים, בלינוי תמונות. הסיפורים, בעלי אופי דיווחי בעיקר, דיברו על סגירת השטחים, עוצר, וסיפורים אנשיים על חפים מפשע שנפגעו. כמו אותה אישה שנהרגה כי רצה ברחוב לחפש את ילדיה, וכן עמקו בחישובים מחדש של מספר ההרוגים הכללי מאז תחילת המהומות.

בכל הדיווחים הודגשה ההתחממות הרוחות ולהט הנקמת שבעקבות הרצח, והובעה הערכה שהרצח יגרם להקצנה בעמדותיו של אש"ף. בטלביזיה אנו צופים בהמשך התמונות של עימותי מפגינים-חילים,

. שגירות ישראל / וושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד 4 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

79/368/393
3/4משפט דמיניוק

דיוח בהרחבה על-ידי כל רשות הטלביזיה ותחנות הרדיו. כמו כן תפס מקום בעמודים ראשונים, לא בחלקים מרכזיים, בליווי תמונות. סיפורים דיווחיים בעיקר, אשר עסקו, מעבר לסיפור, בשאלת זהותו של הנאשם, בנושא אמינותו של בית משפט יהודי לשפוט פושעים גאציים ממרחק של 45 שנה ועל מאראתו קריאת פסק הדין שנשתיים בהכרזתו של דמיניוק "אינני אשם" בעברית ובאנגלית.

40 שנה למדינה

מעט מאמרים, בליווי תמונות רבות. סיפורים מורחבים, מעמיקים וארוכים, המנסים לחקור ולנתח את הבעיות המרכזיות המעסיקות את המדינה אז והיום. מדברים על חג שהוא יותר יקציה מאשר מסיבת יום הולדת, על חוסר הבטחון החיצוני והפנימי שלא פסק מאז קום המדינה, על כך שבעיות קיומיות מרכזיות נשארו בלתי פתורות, ועל כך שמדינת ישראל עדיין לא מקובלת על מרבית שכניה. הרבה ביקורת על הדרך בה מנהלת ישראל את ענייניה היום, עם גוון של "החלום נשברו" המלווה את חגיגות ה-40.

מערכת הבחירות בניו-יורק

הופיעה בעמודים ראשונים במקומות מרכזיים, וכמובן שעמדה במוקד השידורים בטלביזיה. בהקשר שלנו הוזכר המתח בין יהודים לשחורים בניו-יורק והערותיו של ראש העיר אד קנץ' בנושא, שרק החריפו את המתח, בבחינת יציקת שמן למדורה. הערכות המומחים היו, שקלולת היהודים ינחנו במידת רבה בהתאם ליחסו של המועמד לישראל, אם כי התנהל גם ויכוח בנושא. היו שטענו שחלק מהיהודים, כמו שרגישים תמיד לנושאים סוציאליים, יעדיפו לתת קולם לג'קסון בעל התדמית של "דואג לעניים".

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ו ס ס מ ב ר ק

דף 4 מחוד 4 דפים

סוג בטחונידחיפותתאריך/ז"חמס' מברק

4 / 79 / 368 / 393

המשלחת הישראלית-יהודית לפולין

הסיפור הופיע בעמודים פנימיים בלבד ולא בהרחבה יתירה. הוזכר המרד ותוארה מבוכת הפולנים ביחס למשלחת הגדולה, לאור התנגדותה הנמרצת של פולין לנעשה בשטחים. הוזכר גם סיפור קבוצת הסטודנטים הפלסטינאים שהניחו זר לזכר הקורבנות היהודים בשם הקורבנות הפלסטינים, למרגלות המצבה לזכר מרד גטו ורשה.

גרושים נוספים בגדה

הסיפור הופיע היום, אחרי שחעסיק אתמול את כל רשתות הרדיו והטלביזיה, בעמודים ראשונים במרבית העיתונים, ובעמודי "חדשות העולם" באחרים. נושא אופי תאורי בעיקרו, ללא ניתוחים או הבעות עמדה. אולם מוקדם לסכם עדיין, שכן עם כל העייפות מהכיסוי המתמשך, לא יורד הנושא שלנו מהכותרות.

נושאים אחרים

ההתקפה האמריקאית במפרץ - חופיעת בעמודים ראשונים בהרחבה, בתוספת למאמרי הערכה או ביקורת רבים בעמודים הפנימיים.

חטיפת המטוס הכווייתי - ידיעות קצרות בעמודים הראשונים. עבר השבוע ברובו לעמודים הפנימיים. לעומת זאת, כיסוי נרחב בטלביזיה.

עתונות

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סיווג בטחוני שמרר

דחיסות מידי

תאריך/ח"ק 1030 20 אפר' 88

מס' מבדק

368

 $\frac{1}{2}$

המשך

א"ל : ממ"ד , מעפ"א

מאת: אלי אבידן, ורשינגטון

1. בסדמפוזציון על הנושא ישראל והפלס'. שנערך ע"י מכון מרטין אינדיק (17-18.4) נאם מרפא
נא"צ בנושא "המבט האמריקאי על תהליך השלום".
החלק הראשון של דבריו הוקדש לנושא היוזמת האמריקאית תוך שהוא מקריא את סעיפיה ופרטיה,
כפי שנמסרו לעדדים. אח"כ התייחס לש"ות מהקהל.

2. להלן נקודות בעלות עניין מדבריו.

א. הייצוג הפלס'. אינו רואה בה כבעייה הקשה ביותר מבין אלה העומדות בדרך לשלום. ירדן
לא תוכל לספק פלס' משלה. מנגד אש"פ מבין שנציגים מ"השורה הראשונה" שלו לא יוכלו לקחת
חלק בתהליך. אין להתפס לנוסחה מי חבר באש"פ ומי לא. הפלס' יצטרכו לקבל אישור (ENDORSEMENT)
"חלש או בלתי מורגש" מצד אש"פ ע"מ שלא להקשות על התהליך והדבר ניתן להשגה. קיימת חסימה
(ALOC K) ישראלית לכך. ישנם כאלה שמוכנים לכך אך זו לא עמדת הממשלה.

ב. סורית. חוסר התנגדות סורית למשלחת ירדנית-פלס' היא הכרחית (ESSENTIAL) אסד לא אמר לא למזכיר. ביקש הבהרות מארה"ב, ושלא תזנח את התחליף. עמדת ארה"ב היא שסוריה צריכה להיות מעוניינת בהסדרי ביניים ע"מ שמודל זה יהיה ישים עבורה בבוא הזמן. אחת השאלות היא האם הסורים ימשכו לקבל סיוע ערבי גם אם לא יגלו רצון טוב (FORTHCOMING) הסיוע אליה הולך ומצטמצם מה גם שסיוע בגדאד מגיע ב-89 לסיומו. האם יופסקו התשלומים בעקבות סרוב סורי לשלום, בודאי שלא. מצבה הכלכלי של סוריה הוא נתון חשוב במערכת השיקולים. העדפויות של אסד הם לבנון שליטה על אש"פ, קרי חמגגזון חפס', קבלת מנהיגות מובילה במחנה הערבי ואח"כ תחליף השלום. פוליאקוב אמר (בציניות) שאסד מקבל הכל מברח"מ חוץ מעצותיה. האם עמדותיו שונות עדיין צריך להמתין ולראות. אסד חדגיש ש"אדמה סורית" אינה עומדת למו"מ. הסורים טרם עברו איפוא ל"מעשים טובים" ובטה"כ מתקבלת תמונה מעורבת.

.. /2

id	Pr	add	end	len	len	len	len	len	len	len
1	4	3	4	1	2	1	1	3	1	3

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

368 $\frac{2}{2}$

ג. בחירות, צורה מסוימת של בחירות צריכה להלקח בחשבון עוד לפני קביעת המעמד הסופי של הטריטוריות. המדובר במינוריים או בחירות סלקטיביות. בחירות במובן הפשוט אינן תופעה תדירה בעולם הערבי.

ד. המשך התהליך. המזכיר יחזור לאזור, ללא קשר לבחירות (בישראל ובארה"ב.א.א.). נאמר לו ע"י כל הצדדים שהוא רצוי שם. מה שיביא את המדינות לקבלת התהליך זה לא ג' רג' שולץ אלא המעב עמרו. היתה פניה למזכיר מ"ערבים ישראלים ואמריקאים" לעשות משחר. שולץ ניסה זאת עוד באוק' 87 אך לא הצליח. הפנייה אליו התחזקה עוד יותר בעקבות חספגנות בגדמ"ע, אך אין לקשר את שליחותו אך ורק להתפתחויות. צריך להבחין בין התפל והעיקר כך שלא ינתן פרס לאלימות בשטחים.

ה. פסגה ערבית. עלולה להיות BAD NEWS (אם תכונס) לתהליך השלום כמו ב-74'. מעתה ועד למועד המדובר בכינוסה (יוני '88) צריך להשתוק את הקולות הנשמעים בעולם הערבי שרוצים לקטול את התהליך. עד כאן.

אלי אבידן

f.k.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

ב' באייר תשמ"ח

19 באפריל 1988

אל: א/ר"ה יק

מאת: דניאל בלור, ציר לענייני עבודה, וושינגטון

הנדון: תיקון טעות

לצער, נפלה טעות בצילום הקטע מה -
ולדו"ח האחרון שנשלח אליך צורך הקטע הלא-נכון. ר"ב הקטע הנכון, ועמך הסליחה.
Near East Report

ב ב ר כ ה,

צ.ק.ט
דני בלור

HEARD IN WASHINGTON

Arab Opportunity in Union

While other Israeli Arabs are opting out of the Israeli political mainstream, Histadrut executive committee member Nawaf Massalha wants in, and in a big way.

Massalha has been a member of the Histadrut Executive Committee for the past nine years, the first Arab to crack the ruling board of the powerful labor federation. In addition to his responsibilities as a member of a roster of Histadrut commissions, Massalha is a veteran Labor Party politician. He now has his sights set on a seat in the Knesset.

The dilemma of the Israeli Arab has been in the limelight since December, when the community launched a one-day strike in support of Palestinian Arabs in the West Bank and Gaza Strip. Israeli leaders were surprised at the vehemence of the protest and were shocked when violence erupted in Nazareth. Since then, Labor Party Knesset member Abdul-Wahab Darawsheh, an Arab Israeli, quit the party because of Defense Minister Yitzhak Rabin's handling of the unrest in the territories. He retained his Knesset seat and founded the Arab Democratic Party.

For Massalha, the Histadrut is an antidote for growing Palestinian nationalism among Israeli Arabs: the union demonstrates that Arabs can become part of mainstream Israeli politics and can harness po-

litical power for their own benefit. He pointed out that although the residents of east Jerusalem have rejected Israeli citizenship, 60,000 joined the Histadrut. And despite their frequent demonstrations against the annexation of the Golan Heights, 80% of Golan Arabs have joined the labor federation.

Arabs join the union, he said, because it provides such concrete benefits as labor contracts, health insurance and pensions. Arabs were first admitted to the Histadrut in 1977.

Massalha has personally sought to provide increased Histadrut assistance to the Arab community. He increased the number of staff working with Arab youth, opened new vocational training schools, increased medical care in some areas, and lobbied Histadrut and Labor Party leaders for improved government assistance to the Arab sector.

Massalha said that the Histadrut also has been responsive to the political needs of his community. The Histadrut supported Arab workers two years ago when they launched a day-long strike to protest inequities in education, health care and municipal services. Last December, the union again defended Arab workers when they struck in solidarity with Palestinian Arabs in the territories.

He said that Israeli Arabs' growing iden-

tification with the Palestinians has been fostered, in part, by the gradual erasing of the "green line," the truce line which separated Israel from the West Bank and Gaza Strip before 1967. "If Yitzhak Shamir says there is no difference between Jericho, Nablus [in the territories] and Nazareth [in Israel], then you want me to be a second-class citizen and the Palestinian to be a third-class citizen. Why are the Jews the same across the 'green line' and the Arabs are not?"

Massalha called the government's handling of disturbances "terrible" and admitted that it has harmed relations between the two communities within Israel. The Labor activist said that "dovish" members of his party have been reluctant to speak out during an election year and, as a result, the party has lost some Arab support.

Although Darawsheh and other Arab Israelis have sought to serve as a bridge between Israeli Jews and Palestinian Arabs, Massalha believes that the "only special role for us is to encourage moderate Israeli leadership." He fears that annexation would radically change the political landscape, with Arabs outnumbering Jews and Israeli Arabs led by Palestinian Arabs. "And so the only solution is to tell the Jewish people they can keep the Jewish state and for us to be a minority, without any hard feelings."

J.R.□

ט פ ו ס מ ב ק

דף מחור דפים

סגל

סיווג בטחוני

דחיפות בהול לבקר-טפל

תאריך/ז"ח 19 1330 אפריל 88

מס' מברק

המשרד

336

 $\frac{1}{7}$

אל : אליקים רובינשטיין, מזכיר הממשלה

דע: סמנכ"ל צפ"א
מקשי"ח, חטהב"ט

מאת: רל"ש השגדיר

מזכר ההבנה

בהמשך לשיחותינו העלפוניות, במצורף עותק ההסכם כפי שקבלנוהו הבקר ממחמ"ד
(האולטרנט שלנו) - יחד עם המקור הכרוך אשר הועבר אליכם היום באמצעות המאבטחים
צור - או לוי - ביטסת אל-על 004 האמורה לנחות בנחב"ג מחר ב-0600. המעטפה ממוענת
אלו.

מפאת היציאה המוקדמת של הטיסה, לא היה טיפק בידינו להשוות הנוסעים ובמילא גם לא היה זמן להכניס השינוי עליו שוחחנו בטעיף - II b . עם זאת, תשומת-לבך לסייפא טעיף זה ושינוי קל בנוסח.

פרט להוספת המילים "of America" בשורה השנייה של ה- Preamble והשינוי
ב- 11b הנ"ל, בראה שהנוסחים זהים.

ברכות וד"ט,

לואיז שימרון

25/10/2016
 1 1 3 3 2

On
327

2/7

336 2/2

MEMORANDUM OF AGREEMENT
BETWEEN THE STATE OF ISRAEL AND THE UNITED STATES OF AMERICA
REGARDING
JOINT POLITICAL, SECURITY AND ECONOMIC COOPERATION

PREAMBLE

The parties to this Memorandum of Agreement reaffirm the close relationship between Israel and the United States of America, based upon common goals, interests, and values; welcome the achievements made in strategic, economic, industrial, and technological cooperation; recognize the mutual benefits of the Israel-United States Free Trade Agreement; take note of United States economic and security assistance to Israel; and note that Israel is currently designated, for the purposes of Section 1105 of the 1987 National Defense Authorization Act, as a major non-NATO ally of the United States. The parties wish to enhance their relationship through the establishment of a comprehensive framework for continued consultation and cooperation and have reached the following agreements in order to achieve this aim.

52
327

3/7

ARTICLE I

336

3/7

Israel and the United States recognize the value of their unique dialogue and agree to continue frequent consultations and periodic meetings between the President and the Prime Minister, between the Secretary of State and the Minister of Foreign Affairs, between the Secretary of Defense and the Minister of Defense, and between other Cabinet-level officials. In these meetings, international and bilateral issues of immediate and significant concern to both countries will be discussed as appropriate.

ARTICLE II

A. The Director General of the Ministry of Foreign Affairs and the Under Secretary of State for Political Affairs will meet regularly, for a Joint Political Consultation (JPC) to discuss a wide range of international issues of mutual interest with a view toward increasing their mutual understanding and appreciation of these issues.

B. The United States Agency for International Development and Israel's Ministry of Foreign Affairs, Division of International Cooperation (Mashav) meet

~~8~~

62
327

4/7

836 4/7

periodically to coordinate and facilitate, as appropriate,
Israel's assistance to developing countries.

ARTICLE III

Israel and the United States reaffirm the importance
of the following Israeli-U.S. Joint Groups:

A. The Joint Political Military Group (JPMG) is the
forum in which the two states discuss and implement,
pursuant to existing arrangements, joint cooperative
efforts such as combined planning, joint exercises, and
logistics. The JPMG also discusses current
political-military issues of mutual strategic concern.

1. The JPMG is a binational, interagency group
co-chaired by the Director General of the
Israeli Ministry of Defense and the U.S.
Assistant Secretary of State for
Politico-Military Affairs.

2. The JPMG normally meets biannually,
alternating between Israel and the United States.

B. The Joint Security Assistance Planning Group
(JSAP) is the forum in which the two states review

✱

02-
327

S/7

336

S/7

Israel's requests for security assistance in light of current threat assessments and U.S. budgetary capabilities and agree upon proposed levels of security assistance.

The JSAP also discusses issues related to security assistance, such as industrial and technological cooperation, as well as issues related to Israel's inclusion among those countries currently designated as major non-NATO allies of the United States for the purpose of cooperative research and development under Section 1105 of the 1987 National Defense Authorization Act.

1. The JSAP is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Ministry of Defense and the Under Secretary of State for Security Assistance, Science, and Technology.

2. The JSAP currently meets annually, in Washington, D.C.

C. The Joint Economic Development Group (JEDG) is the forum which discusses developments in Israel's economy. With a view to stimulating economic growth and self-reliance, the JEDG exchanges views on Israeli economic policy planning, stabilization efforts, and

4

6/7
336
6/7
structural reform. The JEDG also evaluates Israel's requests for U.S. economic assistance.

1. The JEDG is a binational, interagency group co-chaired by the Director General of the Ministry of Finance and the Under Secretary of State for Economic Affairs. The group includes private U.S. and Israeli economists invited by their respective countries.

2. The JEDG currently meets biannually, alternating between the United States and Israel.

ARTICLE IV

This Memorandum of Agreement does not derogate from any existing agreements or undertakings between the two states nor in any way prejudices the rights and obligations of either state under the Charter of the United Nations or under international law. In accordance with the above, the parties reaffirm their aspirations to live in peace with all countries. This agreement shall come into effect upon signature, shall be valid for an initial period of five years, and shall thereafter be renewed for additional periods of five years unless either

A

62
32.7

7/7

336

7/7

party notifies the other prior to the expiration of a five
year period that it wishes to terminate the agreement.

DONE at Jerusalem and at Washington, in duplicate, in the
English language, the fourth day of Iyar, 5748, the
twenty-first day of April, 1988 and the day of Iyar,
5748, the day of April, 1988.

FOR THE GOVERNMENT OF ISRAEL:

FOR THE GOVERNMENT OF
THE UNITED STATES OF AMERICA:

☆

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחזור 2 דפים

סווג בסחונני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

338
323

ד-
ה-

(4) גם כלפי הסעודים אנשי מחמ"ד והפנטגון מתקפקים לגבי מידת השפעתה של ארה"ב במקרה דנא - הואיל ולטענתם הסעודים פנו לסינים בעקבות אי - רצונה או יכולתה של ארה"ב למכור לסעודיה את כל מערכות הנשק שהיא בקשה.

(5) אנשי הרוב בוועדה מתנגדים לקיום שמיעות מאחר והם מטופלים בשני נושאים - אישור אמנת ה-INF והברחת טמים, בעיקר מאמרכ"ז, לארה"ב (לטענת המקור, ההתעסקות בנושא השני אינו אלא תרגיל להביר את הממשל בכלל ואת ט/הנשיא בוש בפרט). באשר לטילים הסינים בסעודיה, אינם רוצים בשמיעות (מברקנו 276) היות ויהיה בהן כדי לעורר את הנושא הרגיש של אימות (VERIFICATION) שעומד במרכז סוגיית ה-INF - כי הרי אם לא היה ניתן לחשוף את אספקת הטילים הסינים עד שלב מאוחר למדי, מדוע יש להאמין שיהיה אפשרי לאמת את אמנת ה-INF. טיעון זה מועלה כבר ע"י הצרפתים בפני עוזרי וועדת החוץ.

י.ס.ר. 3/1

למדן

7"מ : 5N

פאמט: אלע אבידן, רושענגערן

משיחה עם דן קורצר

1. הסביר, לשאלתי, שהמזכיר אינו במצב של כעס על מי מהעוזרים, אדרבא הוא חדור אמונה בשליחותו עד שיקבל טרוב רשמי. הוא טרב בתוקף, מגלה קורצור ללחצים מצד גוומים אמריקאים (לא פרט) לצאת בפומבי ולהטיל על ישראל את האשמה בחוסר התקדמות. ניתן לכל היותר לתאר את מצב רוחו בתום הסידור כמתוסכל.
2. ההישג העיקרי בסידור האחרון היה בעמאן וקורצור מעירך שהירדנים התקרבו עד כדי 50 אהוז מקבלת התכנית האמריקאית. שני דברים ראויים לציון בקשר לכך. המזכיר ביקש והירדנים נאכלו (א) שלא לדון בנושא הועב"ל ולהניחה לפי שעה הצידה (ב) לרדת מהתביעה לשלום את השו"מ (על המעמד הסופי) על הנוסחה של שטחים תמורה שלום. הובהר למלך שאין כל סיכוי שישראל תצא בהרכזה כזו ויש להשאיר זאת בתחום המו"מ עצמו. קורצור רואה וכך חישב אמריקאי אך הדגיש שהמלך הסכים לכך ב"חצי פה". חסין משיב שבידען את עמדת רה"מ שמיר של "אף פעם" שהסדרו ביניים פרושם אטונומיה שתהפך להסדר קבע פלוס מינוס, הוא לא יוכל לקבל זאת, הוא עומד על ועב"ל טכניות (AUTHORITATIVE) מכיוון שרק נוכחות הגורמים השוכרים בה תבטיח לו הישג טריטוריאלי. ארה"ב מקוה שתוכל לשכנעו להסכים ל-242 בבסיס למו"מ אך אין בטחון בכך. לשאלתי שמא ניתן לעקוף זאת ולחתמקד בעצם הפגשת הצדדים למו"מ ישיר בו ידונו נושאי מחלוקת אלו. קורצור השיב שזו בדיוק היתה למעשה הטעות מצד ארה"ב במשך 7 השנים האחרונות, שכן הדבר בלתי אפשרי מבחינת ירדן גם אם ארה"ב וישראל משוכנעות שהדבר הגיוני ושחסין עשוי לצאת מהמו"מ עם תמורה גם ללא בסיס מוסכם. ירדן לא תקבל זאת ומוטב לשכוח מכך. ארה"ב בדעה שכמינימום ישראל, קרי רה"מ שמיר חייבת להסכים לראות ב-242 בסיס למו"מ כשידוע שהפרוש לה שונה לחלוטין אצל שני הצדדים. כאמור אין בטחון שירדן תסכים לנוסחה רופפת כנ"ל. חסין הרבה לשאול שאלות בנוגע למעמד הסופי, נאמר לו שלא יקבל תשובה שאן זה שיהיה לתחום המו"מ עם ישראל וארה"ב לא תתערב בכך. ישראל, מדגיש קורצור חייבת להגיד בברור

36

12

[illegible]

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחור _____ דפים _____

סווג בסיווגי

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

281

לו ניתן היה לפחות לקבל הסכמה בנושא הייצוג הפלס' במשלחת הירדנית-דילנר.

2. באשר לברה"מ ארה"ב ממשיכה לעמוד על כך שברה"מ הוכיח כוונותיה במעשים, העהרות וגם אלו בנוסח 1/3 שהושמעה לערפאת במוסקבה מפני גורנצ'וב אינן מספקות ויש למלא אותן בתוכן ערפאת כבר הספיק להכחיש הדברזם והאמריקאים מחכים לראות האם הטוב' יחזרו על לשון זו באופן עצמאי. המטרה הברורה היא חידוש יחסים עם ישראל. המנחם הראשון אותו צריכה ברה"מ לעבור הוא קבלת יזמת המזכיר. ארה"ב מטעים קורצר לא תעשה בה שום שינויים וגישתה בנושא זאת שווה לכל הצדדים כולל לברה"מ. "אנו אומרים לטוב' כמו לצדדים האחרים אם אתם מקבלים את התכנית יש מקום לשלב אתכם בתהליך דהיינו ועב"ל לא סמכותית ואי שיתוף אש"פ, אם אתם חושבים אחרת לכו והשיגו שלום משלכם." סדפר שהשיחה בת כ-10 שעות עם פוליאקוב, כמפגש האחרון של שה"ח בוושינגטון לא השיגה דבר, למרות שהטוב' ובראשם שברנדזה הציעו שקידמות כביכול נקודות הסכמה בדין המעצמות, עובדה שהמזכיר הכחישה קודם לכן. קורצר שסיכם את הפגישה טרם שהתפזרה בהדגישו שלמעשה לא חלה שום התקדמות נענה דזעס ע"י פוליאקוב שמה שמתבקש מהטוב' זה לקבל תכתיב אמריקאי. שברנדזה אמר למזכיר בג' נבה שאחרי ההתקדמות בתחום ה - INF, אפגניסטן יש לחבט קדימה (בשעת השיחה לא היו לקורצר פרטים נוספים).

3. מה הלאה? המזכיר ימשיך במאמציו (ENGAGE) את הצדדים יש לו קצה חבל אצל שה"ח ומטרה"מ פרס, חושידן והוא מחפש קצה כזה אצל דה"מ שמיר. ההחלטה באם לברא לניקור נוסף באזור תהיה פרי החלטה אישית שלו שאינה תלויה בכך באם תהיה התפתחות בתחומים אחרים, כגון עם ברה"מ. באם הוא ירגיש שהוא חייב לבוא - יבוא, הבעיה היא לו"ז. הודש מאי נראה כגדוש פעילות וצפוף ולכן, תיאורטית, - יוני נראה טוב יותר.

אלי אנידן

.h.h

ס ר פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג בטיחוני סודי

מיון דחיפות

תאריך/ז"ח 18 1430 אפר 88

מס' מברק

300

1/2

המשרד

אל: מנכ"ל מדיני

מנכ"ל ראה"מ

התהליך המדיני.

להלן משיחת השגריר ארד עם מרפי (18.4.88).

השגריר ביקש הפגישה לקראת נסיעתו של המזכיר ושיחות מרפי ופוליאקוב. מרפי חזר רק הבוקר מחופשה וניכר היה שעדיין לא עודכן לחלוטין.

א. מרפי אמר כי המזכיר רואה את המלך כמעורב *engaged* בתהליך וזה מתוך אופי השאלות שהציג למזכיר, שנגעו לכל חלקי היוזמה. מרפי העיר מאידך, כי ראה"מ ירדן נתן הצהרה לא מתחכמת. שאל להערכתנו על הצהרת גורבצ'וב לערפאת וארד ענה כי ההצהרה משקפת אלמנטים בעמדה המסורתית הסובייטית, אך אין ספק שהיא מעניינת בעתוייה. מרפי ציין כי יש התפתחות בגישה הסובייטית, שהחלה בדברי גורבצ'וב לאסד באפריל 87, שנמשכה בדבריו לערפאת. השגריר העיר כי מאידך יש חזרה על אלמנטים מקשים כגון ההתייחסות לוועידה הבינלאומית ויכולתן של המעצמות להציע הצעות. יחד עם זאת ההצהרה מעניינת ויוצרת אווירה חיובית יותר. לשאלת הירש על ההתייחסות למדינה פלשתינאית בעמדות הסובייטיות, אמר השגריר שגורבצ'וב דיבר על "הגדרה עצמית" וכי זה מעין מילת קוד למדינה פלשתינאית. מרפי העיר שהם משתמשים אמנם בשני המינוחים, אך הפעם גורבצ'וב בחר שלא לדבר על מדינה.

השגריר שאל אם שמעו דבר מהסובייטים אחרי מפגש שה"ח. מרפי ענה שלא אך שברדנדזה אמר למזכיר שירצו לדבר על נושאים אזוריים והתהליך במפגש הקרוב במוסקבה. אין להם סימן לכך שהסובייטים מוכנים להגיע לרמת דיוק ופרוט גבוהה יותר. הוא קרא שוב את עמדותיהם ומכנה אותן *Mushy*. השגריר העיר שאולי לא קיבלו החלטה ברמה הפוליטית ומרפי אישר שאכן זו הגדרה יותר מדויקת של המצב. הרגשתו היא שהבירוקרטים הסובייטים "הורשו" לטפל בפרטים השונים, אך שאין "תיק" המונח על שולחנו של גורבצ'וב המצריך תשובה של "כן" או "לא".

כפי שקרה הדבר באפגניסטן.

2/1 ארד 18 1430 אפר 88
1/2 ארד 18 1430 אפר 88
3/1 ארד 18 1430 אפר 88
4/1 ארד 18 1430 אפר 88
5/1 ארד 18 1430 אפר 88
6/1 ארד 18 1430 אפר 88
7/1 ארד 18 1430 אפר 88
8/1 ארד 18 1430 אפר 88
9/1 ארד 18 1430 אפר 88
10/1 ארד 18 1430 אפר 88

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג בטיחני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

300 2/2

השגריר העיר כי למיטב ידיעתו לא קיבלה עדיין המשלחת הקונסולרית אשרות והח"מ העיר שפגישה עם סובייטים שהיתה מתוכננת בשבוע שעבר לא יצאה לפועל. מרפי רשם נקודות אלו ושאל מה קורה בעניין הטיסות הישירות. השגריר הסביר כי המדובר בשלב זה ביציאה לבוקרשט וקבלת הניירות כשם שהאמריקאים מעניקים את הניירות למי שרוצה להגיע לארה"ב ברומא או וינה. הירש העיר כי עלולות להיווצר בעיות אם יהודים שיגיעו לבוקרשט או אפילו ללוד לא ירצו להגיע או להישאר בישראל. השגריר ענה כי אנו ערים לדברי המזכיר לראה"מ בעניין חופש הבחירה. לשאלת ארד על תכניותיו שלו לבקר באזור אמר מרפי כי המזכיר יחליט על כך לאור השיחות במוסקבה.

ב. לבנון - מסר התרשמותו מהשיחות בבירות (אחרי פגישת המזכיר עם ג'ומאייל בקפריסין). לדבר הסורים מתרשמים שג'ומאייל רציני בנכונותו לשינויים, ואילו הוא משוכנע שכוונת סוריה היא לטרוף את לבנון.

ג. אבו ג'יהאד - מרפי שאל לפרס הידיעה כאילו רה"מ שלח ברכה לרמטכ"ל על חיסול אבו ג'יהאד והשגריר ענה שבנתיים הוכחש הדבר וכי בישיבת הממשלה אמר ראה"מ כי שמע על הדבר באמצעי התקשורת. מרפי אמר כי חיסול אבו ג'יהאד יוסיף שמן למדורה בשטחים. הוסיף כי החיסול רק מוסיף לתזמית של האירגון.

3518 ני
ערן

ס ז פ ס מ ב ר ק

דף מחור דפים

סווג בסיווגי

דחיפות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

2/2

281

לו ניתן היה לפחות לקבל הסכמה בנושא היציג הפלס' במשלחת הידרגית-דילנו.

2. באשר לברה"מ ארה"ב ממשיכה לעמוד על כך שברה"מ תוכיח כוונותיה במעשים, הצהרות וגם אלו בנוסח 3/ שהושמעה לערפאת במוסקבה מפי גורנצ'וב אינן מספקות ויש למלא אותן בתוכן ערפאת כבר הספיק להכחיש הדברים והאמריקאים מחכים לראות האם חסוב' יחזרו על לשון זו באופן עצמאי. המטרה הברורה היא חידוש יחסים עם ישראל. המבחן הראשון אותו צריכה ברה"מ לעבור הוא קבלת יזמת המזכיר. ארה"ב מטעים קורצר לא תעשה בה שום שינויים וגישתה בנושא זאת שורה לכל הצדדים כולל לברה"מ. "אנו אומרים לסוב" כמו לצדדים האחרים אם אתם מקבלים את ההכנסה דש מקום לשלב אתכם בתהליך דהיינו ועב"ל לא סמכותית ואי שיתוף אש"פ, אם אתם חושבים אחרת לכו והשיגו שלום משלכם". סיפר שהשיחה בת כ-10 שעות עם פוליאקוב, במפגש האחרון של שה"ח בוושינגטון לא השיגה דבר, למרות שהסוב' ובראשם שברנדזה הציגו שקידמות כביכול נקודות הסכמה בין המעצמות, עובדה שהמזכיר הכחישה קודם לכן. קורצר שסיכם את הפגישה טרם שהתפזרה בהדגישו שלמעשה לא חלה שום התקדמות נענה דזעס ע"י פוליאקוב שמה שמתבקש מהסוב' זה לקבל תכתיב אמריקאי. שברנדזה אמר למזכיר בג' נבה שאחרי ההתקדמות בתחום ה - INF, אפגניסטן יש לחבט קדימה (בשעת השיחה לא היו לקורצר פרטים נוספים).

3. מה הלאה? המזכיר ימשיך במאמציו (ENGAGE) את הצדדים יש לו קצה חבל אצל שה"ח ומטרה"מ פרס, חרדין והוא מחפש קצה כזה אצל רה"מ שמיר. ההחלטה באם לבוא לניקור נוסף באזור תהיה פרי החלטה אישית שלו שאינה תלויה בכך באם תהיה התפתחות בתחומים אחרים, כגון עם ברה"מ. באם הוא ירגיש שהוא חייב לבוא - יבוא. הבעיה היא לו"ז. חודש מאי נראה כגדוש פעילות וצפוף ולכן, תיאורטית, - יוני נראה טוב יותר.

אלי אבידן

.h.h

* 9531 0001/1 **משרד החוץ-מחלקת הקשר** 19.04.88 תאריך *
 * דף 1 מס' 3 *
 * שותף 4 מס' 32 *
 * ** *
 * ** *
 * *** *

* חודש: 4/9531 *
 * אל: המשרד *
 * מ-: דורש, נר: 287, תא: 180433, זח: 1250, זח: מ, טג: טב *
 * נר: 8 *

* סרדי ביותר/מידו *
 * אל: ממנבל מדינו, ממנבל רה"י. *
 * תהליך מדיני. *

* להלן שיחת הו"ד דיון וסטיוס רוזן עם צירלי היל (16.4.88). *
 * דיון מתח בהדגשת ושיבות היוזמה האמריקאית והנשן המעילות. *
 * יחד עם זאת, הדגיש את החששות מהלכים העלולים לטרנד *
 * את היוזמה (סטיוס רוזן דורשין אינדיק שנבגשו עם דניס *
 * דרס ב-15.4.88, שטען כי הממשל מבין נירות עמדה בנרשאים *
 * טרבסטטטיוו הקשרים לתקנות המשרד ובי הממשל חרש *
 * להגישם בעליל בלשון לצדדיהם.ע.ע. ורוזן אמר להיל כי *
 * אין זה ריאליסטי לצפות לתשובה קונקרטית וחד משמעית *
 * מהצדדים לפני כרובוד 88, אך ריאליסטי הוא להמשיך *
 * דיאלוג שאותו מנהלם עם כל הצדדים. הנחת נייר עמדה *
 * אמריקאי רק תגרום להגברות שליליות ולנזק ליוזמה. *

* היל אמר שתאוד זה של נצב העניינים נקדים את העובדות. כנור *
 * שהמזכיר הטיל על הסוסקים בנושא לחשוב על כרטיס שרבים *
 * אבל אין כל החלטה על נייר, אין החלטה מה לומר לטוביוטים *
 * בשבוע הבא, ואין החלטה על תאריך לביקור נוסף במזר. הדבר *
 * היהודי הנוהל הוא להמשיך במעילות האמריקאית. היל *
 * הדגש שבסיסית הם לא התקדמו וכל מה שהצליחו לעשות *
 * זה לשכנע את הצדדים שלא להמשיך היוזמה ובי האינטרס *
 * האמריקאי הוא חיובי. חרפיון חש שאין זו תכנית עם הווית *
 * של שמיר עליה, ושניו נכין שהדעיון של הדעיה הכינלאומית *
 * אינו רעיון אמריקאי אלא דבר שנכפה על ידי מישהו *
 * אחו. *

8406 288

FORM 101 (01/01/88) חלק 101 (01/01/88) חלק 101

1. The first part of the report is a general
description of the project and its objectives.
2. The second part is a detailed description of the
methodology used in the study.

3. The third part is a description of the results
of the study. This part includes a table of
results and a discussion of the findings.

4. The fourth part is a conclusion and
recommendations. This part summarizes the
findings of the study and provides
recommendations for future research.

5. The fifth part is a list of references.
This part lists the sources of information
used in the study.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2
מרתק 4
מחלקת 32

בשנשאל על הפלשתינאים אשר עדרו את המסדרון הוא שלח עליהם
להתגב עם גללי ינאים על ובה לקל תונוה ויתו שלנה. הוא
הוסיף שהמגישה עם אנשי המלכ לא נועדה להשיג תנולות
בלשהיא. הוסיף שבדגמור נולו הפלשתינאים העניינים לידיהם
במסע הראשונה וכי נוצר נצב נודר שאפילו אם תיתן ישראל
לפלשתינאים מה שהם רוצים, הם לא יוכלו לתת לה שלום. ארהב
רו פועלת על סמך 'הנחת הטבורה' של לפני דגמור 1987
היינו של 'שלום ומורה נריטוריה' אן יתכן מאד שהנחה
זו כבר אינה נרמט. היל אמו שהוא מנכיס חלקית עם הניתוח
שהמטרה של הנכילון האמריקאית צריכה להיות המסן הזיאלוג
עם כל הצדדים. הוסיף שאין כל נכונה להגיע לנקודת
ותיחה עם ישראל (ו אה המסן-ט.ט.ט.).

במענין נדבר ההבנה האסטרטגית אמו כי 'כל העיר' מתנגדת
לרמכי זה מהבוס נכחורה לשניר ובטיוע לו.

היל חזר שוב לענין שלב הביניים ואמר כי הצד הערבי
חש שאינו יכול לסגור על ארהב ובוסא זהוילנן אולי
מבאר נובעת הוגשתה מהם זקוקים לרועידה בינלאומית. טטיו
רוזן הציג לו שארהב/בנקוס להגיש ביו נמזה משלהם
הציג שאלות לצדדינו בנושאים הערבים הקשורים לשלב הביניים
והיל ענה שהוא אינו חרוב נרמט על שאלונים. הוגשתו
הוא שהלן נקט בטקטיקה הטובה כאשר הגיש השאלות למזכיר
אם כי המזכיר נותן לו יתו אמון.

יון שאל אין יוכל אינאק' להיות לעזר והיל ענה שעליהם
לעסוק במזכיר ריזידורה לישראל. הוסיף יש המיכה נאטיבית
בזיבור היהודי ביוזמת המזכיר. אמו שכל ארהב
להיות המטה שלא להנכיס עם ישראל. הוסיף לא היתה
כל נכונה לנכרת או והי' שניר במארים שונים, אן שיש
נקודת על נעדרתיו. הוסיף מסתן נעולה יתו ונעדרתיו
להתשיך ולדון בפרטינו. באשו טטיו רוזן אמו לו כי בפרוור
השנה התבקש והם לחזות 'הקרויג האדוני' שלו אחרי
שבבשן כל 37 הוא המכיר נה הו וכי לא יהיה ארהב וכי
בשלביו הראשונים לא הונחור הדברים די נרמט. ענה היל
בחרמיה כי לא נק בני הדברים. במהלן השיחה בשלב זה

אמו היל ISRAELIS

ARE GOING TO BE FURIOUS. IF WE GO DOWN THIS LINE
IT IS INEVITABLE' אמו התוהה היל והשיחה חזרה למסין

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

32 מטרד 4 פותק *

*נינוחות. היל הסמים עם הניתוח של רוזן, שלאחריו אין
*לבוך בנושא הזה נולד הסובייטי. בעוד שבנושא הטילים
*הממשל היה מוכן 'לעזוב את השולחן' בטקניקת מו"א, אין
*הדבר אפשרי בזהב, הולל שיינרצו נטרון בדי.

*השיחה נמשכה 'ששתי ירד'.

7

*תנאי: שההגדה, שהחבט, המנובל, מנובל, דורד, זרע, אמן, בידן, מצפא

1. The first part of the report is a general
description of the project and its objectives.
It includes a brief history of the project and
a statement of the purpose of the study.

2. The second part of the report is a detailed
description of the methodology used in the study.

3. The third part of the report is a detailed
description of the results of the study.

מזכירות הממשלה

ירושלים, א' באייר התשמ"ח
18 באפריל 1988

ס ו ד י
ד ח ו פ

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: תקיפת יעדים איראניים על-ידי ארה"ב

א. פיקרינג התקשר הבוקר ומסר, כי ארה"ב עומדת לתקוף יעדים איראניים באזור המפרץ כתגובה על הנחת המוקשים שפגעו בכלי-שיט אמריקני ב-15.4. הוכח להנחת דעת ארה"ב כי המוקשים הונחו על-ידי איראן, וארה"ב תפעל איפוא לפי זכותה בהתאם לסעיף 51 למגילת האו"ם (הגנה עצמית). מוסיף כי רדיו BBC מסר שהוזוהר על-ידי ארה"ב אנשים בפלטפורמות מסוימות באזור המפרץ, אך אין לפיקרינג ידיעה מוסמכת שאלה הם היעדים.

ב. ביקש תמיכתנו דיפלומטית ופומבית.

ג. אמר שבדעת המזכיר להעלות עם שברנדזה את נושא החלטת מועצת הבטחון 598 והצורך בביצועה.

ד. אמרתי שאעביר דבריו, והוספתי אישית ברכת הצלחה.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: מזכיר צבאי לראש הממשלה
יועץ מדיני לראש הממשלה

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv, Israel

April 18, 1988

Dear Mr. Minister:

It is my pleasure to provide you with the enclosed message from Secretary Shultz regarding U. S. military action in the Persian Gulf.

With best regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Thomas R. Pickering (Ad)
Ambassador

Enclosure

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister
State of Israel

18 APRIL 1988

MESSAGE TO PRIME MINISTER SHAMIR FROM SECRETARY SHULTZ

-- The President has today ordered U.S. military forces to strike certain Iranian military targets in the Persian Gulf. The action has just commenced. These targets have been used to attack non-belligerent shipping in the international waterways of the Gulf.

-- I wanted to inform you of our action and advise you of the reasons for the President's decision. The President hopes strongly that Israel will support this decision privately and in its public statements.

-- We had hoped that actions the United States took last fall in response to provocations by Iran would have served to convince Iran of the United States' seriousness of purpose and our resolve to defend our interests in the Gulf.

-- Four times last fall, we informed the government of Iran through diplomatic channels that we could not accept Iran's minelaying in international waters, or in the waters of neutral states. We made clear we did not seek further confrontation with Iran, but indicated we would be prepared to meet any escalation of military actions by Iran with strong countermeasures, designed to deter further aggression.

-- This action is in direct response to Iran's new mining of international waterways, one of which struck and severely damaged the USS Samuel B. Roberts April 14. Ten American sailors were injured during that mining attack.

-- We have conclusive evidence that the mine which struck the Roberts was one of several mines laid recently in the international sea lanes off Bahrain. We also know that the mines were manufactured recently in Iran. Later today, we will be making public photographs of additional mines the U.S. Navy located and destroyed in the area where the Roberts was struck.

-- The actions we are taking are a necessary and appropriate response to the unlawful use of force against the United States. It is a lawful exercise of the right of self-defense enshrined in Article 51 of the United Nations Charter. We are so notifying the President of the Security Council.

-- These belligerent actions by Iran, in reckless disregard of the right of neutral nations to free passage, underscore the urgency of strong international measures in the United Nations to pass a follow-on resolution to Resolution 598. As the mining incident last week makes clear, Iran's basic behavior remains improper and therefore unacceptable.

-- The President has instructed me to raise his concerns with Foreign Minister Shevardnadze this week in Moscow and to underscore the need for rapid Security Council passage of a follow-on resolution.

* * *

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

See Ser 7128

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

(212) 373-3237

April 15, 1988

PERSONAL AND CONFIDENTIAL

His Excellency Yitzhak Shamir
The Prime Minister
Office of the Ministry
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

This is one of a series of highly confidential letters -- addressed to you alone. I met this week with Secretary Shultz upon his return from the Middle East. As usual, the Secretary was supportive of Israel although he is desperately concerned by what he views as the deteriorating situation. He fears that were he to give up on his efforts, it would signify hopelessness and despair which could exacerbate matters.

The current situation is becoming increasingly unacceptable. I have constantly tried to give you frank appraisals of the political situation as viewed by the American public and by the United States government. Currently, there is more anti-Israel sentiment in the United States than I can ever recall. I have been interviewed on television and in the newspapers almost every day since the crisis began. The main issue of interest to the media is the beatings and the fact that nearly 150 Arab civilians have been killed by the Israeli military.

Your recent visit to the United States reveals that the bulk of the American Jewish community remains committed to Israel. However, it has become clear that this formerly

solid wall is beginning to erode. More importantly, non-Jewish support is diminishing. The American disenchantment with Israel began during the Lebanon War. The Sabra and Shatilla massacres were very damaging to Israel's public image. Then came the Pollard affair, which offended many Americans. The Israel-Iran-Contra connection also hurt Israel's public image.

Once American politicians see that large numbers of Jews are openly critical of Israel, they too, will not shy away from such platforms. William Safire wrote recently in the New York Times that: "As support of Jesse Jackson gets stronger, support for Israel gets weaker. The New York Primary next which will show that Jackson's views have a new legitimacy within the Democratic party."

You must ask yourself, what would Israel's defense posture be without access to American aid and weaponry? Right now, Israel has the support the Administration and the Congress. But in a democratic system, where the House of Representatives Appropriations and Foreign Affairs Committees are elected every two years, shifts in public opinion have direct impact on government policies. The United States has ended support for Nationalist China, the Shah of Iran, the Somoza and Botha governments, and there is now great pressure to cut off the Contras. In a war of attrition, the most severe damage to Israel could well come, not in the territories, but in Washington, D.C. As you are interested in preserving a warm and generous relationship with the United States, Israel can ill-afford to alienate the American electorate -- Jewish and non-Jewish.

American Jews are committed to an ethical and moral Israel. But for American Jews, this means Israel that must not be perceived to be an impediment to peace. Israel has much to gain and nothing to lose by showing openness to new peace imitativeness, especially since one senses that they will be rejected by the Khartoum front. Nothing need be promised in advance of any peace conference if the Palestinians do not foreswear their covenant of violence against Israel.

What is critical -- and grows more so every day -- is that Israel show the world that it is the Arabs who are the only obstacle to peace.

It is my conviction that American foreign policy has never been in the hands of a man more sympathetic to Israel than Secretary of State Shultz. On April 21, he plans to sign a memorandum of understanding consolidating and institutionalizing the existing strategic relationship between our two countries. It is also my conviction that his support for Israel is not likely to be duplicated in the future.

Secretary Shultz is adamantly opposed both to an "authoritative" international conference and to the participation of the PLO. But even this, his present position, is a shift from his former opposition to an International Peace Conference and later his fall-back position of having an "International Event."

I cannot tell you how seriously I view the present impasse. The riots and domestic unrest are demonstrably unresolvable through police and military action. A political process is needed. If you have such a program, or an alternative you think may work, then I suggest you bring it forward. Because if you don't develop a political process soon, it may have to be implemented without the benefit of Shultz and without an American public supportive of your principles. Under any scenario, time is of the essence. You must take the lead and create the process at a time when it can be structured and implemented to Israel's advantage. If you don't, it may be created by events.

One upcoming event may be used to the benefit of Israel and to move towards a general Mid-East settlement.

My recent conversations with Soviet Ambassador Dubinin and his Mid-East counselor convince me that the Soviets are genuinely concerned about the instability in the region because, as they put it, the Soviet Union is geographically close to the Mid-East, and a conflagration there could have explosive and unrestricted consequences.

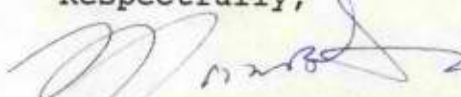
Though I am as skeptical as anyone about Soviet motives, I admit my surprise that the Soviets have entered into the Afghanistan Accords just as I was surprised when they entered into the Austrian State Treaty in the fifties. Both of these agreements were dramatic shifts in Soviet policy.

At the Moscow summit, we will have an American Secretary of State constantly probing for a Mid-East settlement. A more flexible Soviet administration could exercise a profound influence on Syria.

I have no concrete suggestion, but I urge you to coordinate any further proposal you may have within the framework of the upcoming summit.

However you decide to move towards a political solution, time is of the essence.

Respectfully,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Morris B. Abram', with a long horizontal line extending to the right.

Morris B. Abram
Chairman

מדינת ישראל

15/4/88

תאריך

אל: רב

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

זכרונות עם אנו צי"מ (הבהרה או א-
עצמית ליד כי וס אפאן קולש'
(15-17 דמא).

אם יאמרו שנים - חזקים להצטין שנים
(פרס ואינס).

יש ללבוש שלא יהיו "המפא" ש הכנס
(האומני).

אם הם יחזירו להצטין איש צבא
(הצנע או מילואים), וזה שנים -
זה דין קהל אינו.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג מסמך סודי

מחפז מידע

תאריך/ז"ח 15 1600 אפריל 8

272

מס' מברק

המשרד

המנכ"ל המדיני
מזכיר הממשלה א. רובינשטיין
מנכ"ל משרד רה"מ
סמנכ"ל צפ"א

חתימה על מזכר ההבנה ישראל - ארה"ב

1. מזכיר המדינה צלצל להודיעני כי ההתקשרות ביחס לנוסח מזכר ההבנה בין שתי המדינות הסתיימו והם יהיו מוכנים לחתום על המזכר ביום העצמאות ול דנא.

מסיבה טכנית לא ניתן יהיה לערוך הטקס בו-זמנית ולשדרו באמצעות לויין, אך הנשיא יחתום על ה-MOU בשעות הבקר בבית הלבן, מאחר ובהמשך היום יש לו התחייבויות אחרות מחוץ לעיר.

מציעים שהחתימה בירושלים תיערך באותו יום בשעות אחה"צ: עוד נתאם השעה המדויקת. הודיתי לו על הודעתו.

2. שאלתי את המזכיר אם נושא ההליך השלום עלה בשיחותיו עם שה"ח הסובייטי בג'נבה והוא השיב שלא נכנסו לדיון מפורט אך הנושא עומד על סדר היום של שיחותיו במוסקבה בשבוע הבא ושם הוא יעמוד בעדיפות IT WILL GET SOME PRIORITY

3. שאלתי האם יש לו תכניות לגבי ביקור בארץ בחום שיחותיו במוסקבה.

הוא השיב כי ככוונתו לשוב לווינגטון מאחר ועליו לארח כאן את השגרירים לארוחת-ערב לפתיחתו מחדש של בית התארחת הרשמי של הנשיא ה- BLAIR HOUSE, אך השאיר פתוח האפשרות שיגיע לביקור באיזור כחחילת מאי.

4. הודעה רשמית על חתימת מזכר ההבנה תתפרסם בשבוע הבא במקביל בווינגטון ובירושלים. עוד נתאם עמם ועמכם המועד המדויק.

א"ד

מחפז מידע 15 1600 אפריל 8

1 1 2 1 1 3 3 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7897

תאריך : 15.04.88

יוצא **

שמו

**

**

**

חוזם: 4,7897

א: 7/ני, 402/ווש/346

מ-: המשרד, תא: 150488, ח: 1833, ד: ב, ס: ג, ש: מ

נד: א

שמו/בהול

נאום - ביין

דע: ווש - ערן

הנדון: מועבי'ט יש'ע

לשלכם 246

לפני זמן מה אישר פיקרינג לנוביק שאמנם יטילו וטו על הצעת ההחלטה.

ארב'ל 2

רפ.י

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, ליאור, מזתים, סייבל, משפט, ברנע, ארב'ל 2, בירן, מצפא

26

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ט ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סווג בטחוני, שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 1800 15 אפר' 88

מס' מברק

277 277

המשרד + מכתב"ט

אל: מצפ"א, משה"ח

דע: מקשי"ח/משתב"ט

בית תנבחרים - הסעודים והטילים הסיניים

למברקנו 585 מה-24.3 (450 לבטחון).

(1) הסעודים ממשיכים לתדרך קבוצות שונות בקונגרס. איש השגרירות ביקש לתפגש עם חברי וועדת חמשת למחזית בבית הנבחרים, אך הואיל והשיחה התקיימה הינו (יום ו') אחר-הצהריים לא התייצב אף הקונגרסמן ונכחו רק עוזרים (כתריסר).

(2) לדברי אחד מהמשתתפים, נראה שהתדרוך היה דומה מאד לזה שמציג שגריר סעודיה (ראו-נא מברקנו הנ"ל). במרכז ההצגה שלושה טיעונים:

(א) הטילים הקינניים הם תגובה לאיום האיראני.

(ב) סעודייה נאלצה לפנות לספקים חלופיים לאחר שארה"ב לא היתה מוכנה לתמוך בהם צבאית ולספק להם מטוסי F-15 נוספים ב-1985 (כדברי המקור).

(ג) הם לא רימו את האמריקאים; פשוט לא נדבו להם מידע לגבי עיסקת הטילים.

3) לדברי המקור, המתדרך לא עשה רושם גדול על שומעיו, וייתכן שהשיג את התוצאה ההפוכה מהמקווה, כי לפחות אחד או שניים מהעוזרים נוטים עכשיו להציע למורשים שבמחיצתם הם עובדים שמן הראוי לקיים *HEARINGS* על סוגיית מכירת נשק לסעודייה.

325 20/11
1747

23-

1. HCl 80 2. H_2SO_4 100 3. HNO_3 100 4. H_2O 100 5. H_2O 100 6. H_2O 100 7. H_2O 100 8. H_2O 100 9. H_2O 100 10. H_2O 100

15

שגרירות ישראל / וושינגטוןט פ ס ח ב ר קדף 1 מתוך 1 דפיםסווג בטחוני ג ל ידחיפות ג ל יתאריך/ז"ח 15.4.88 - 16:00מס' מברק

אל : המשרד

דע : משחביט

274

274

אל : מצפייא

דע : דברת/אוצר; רובין, משרד רה"מ

מקשיח, משחביט

בר פלס, כאן

קונגרס : תקציב (וסיוע חוץ) לשתי"א 1989

למברקנו 661 מה-28.3

א. המצב הפרלמנטרי: בית הנבחרים.

כמדורח בשלנו הנ"ל, מלאת בית הנבחרים אימצה הצעת התקציב שהוכנה במישור הוועדה, ובתוך הצעה זו נרשמה "הנחה" שמדינות ק"ד יוסיפו לקבל הסיוע שלהן בשתי"א 1989 ברמה הנוכחית.

ב. עידכון : פעילות הסנט

(1) ערב צאת הסנט לפגרת הפסחא השלימה וועדת התקציב את מלאכת הכנת הצעתה של התקציב. בגירסה זו גם "הנחה" שהסיוע עבור מדינות ק"ד יימשך ברמתו הנוכחית.

(2) מייד עם שובך מפגרת הפסחא ביום ב' (11.4) פתחה מלאת הסנט בדיון על הצעה זו. ההצעה התקבלה אמש (14.4) לאחר שורה של תיקונים שיש בהם למנוע השגת יעדי חוק גראם-רדמן ב-1989 (לרבות הוספת 2.6 בליון דולר למלחמה בסמים, שמפרה את סיכומי הפסגה הכלכלית דאשחקד). במליאה לא נגעו במספרים לסעיף 150 (עניינים בינלאומיים, וסיוע חוץ).

ג. צפי

עתה יש לערוך "קונפרנס" בהשתתפות נציגי שני בתי המחוקקים. סביר להניח שהקונפרנס יסתיים די מהר (מאחר ועיקר המספרים סוכמו בפסיגה הכלכלית), ובכלל זה ההנחות לגבי הסיוע למדינות ק"ד תעמודנה בעינן.

א. סלמ
למדו

2 3 3 2
עמדה 3 3 2
2 3 1
2 3 1
3 3 1
3 3 1

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטיחוני ש מ ו ר

דחיפות מ י ד י

תאריך/ז"ח 15:00 - 15.4.88

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

276

אל : המשרד

276

דע : משהב"ט

אל : מצפ"א

דע : מקשי"ח, משהב"ט

סנט : טילים סיניים בסעודיה

1. המכתב בנדון שיזמו הסנטורים מצנבאום, בושביץ ופקווד (ראו נא מברקנו 806 מה-31.3) נשלח אתמול למזכיר שולץ על חתימתם של 58 סנטורים (הרשימה המלאה בדיפ').

2. על אף העובדה שיותר ממחצית החברים בסנט חתמו על מכתב זה, עוזרים בכירים בוועדת החוץ מעריכים שלא (לא) ייערכו שמיעות בנושא אספקת נשק לסעודיה - וזאת בשל אי-רצונו של יו"ר וועדת המשנה למזה"ת, הסנטור סרבנט, לקיים שמיעות כאלה.

י. ס. / 31.3

ל מ ד ו

מ.

ע"מ 2
החל 3
לש 3
מין 1
31.3 2
האגף 1
4

רח"מ בהול	מחלקת הקשר ניו-יורק	רח"מ 1
סוג כטחונים בלמ"ס	טופס מברק	מחור 4
תז"ח 14/6/0	בהול	א ל : יועץ תקשורת לרה"מ
נר : 0 0235		ר ע : מצפ"א, קשת"ם
		מאת : עתונות, ניו יורק

ברכת רה"מ לפסטיבל הסרטים

נודה אם רה"מ יוכל לצרף ברכתו לחוברת החגיגית היוצאת לקראת פסטיבל הסרטים הישראלי החמישי בארה"ב.

Mr. Meir Fenigstein
Executive Director
IsraFest Foundation, Inc.
350 Fifth Ave.
New York, NY, 10118

מציע את הנוסח הבא לשיקולכם:

It is my pleasure to congratulate you and the Fifth Annual Israel Film Festival in the U.S.A.

This is an important cultural feature which makes it possible for our American friends to see the Israeli experience through artistic eyes. It may also open some American markets to the Israeli motion-pictures industry.

I wish you success in your endeavours.

Very Truly yours,

ר"ב העתק ההזמנה לארוע החגיגי וכן העלוו.

21

ה"מ 3
ה"מ 2
ה"מ 1
ה"מ 0
ה"מ -

איטור:

2/2

שם השולח:

14/4/88

תאריך:

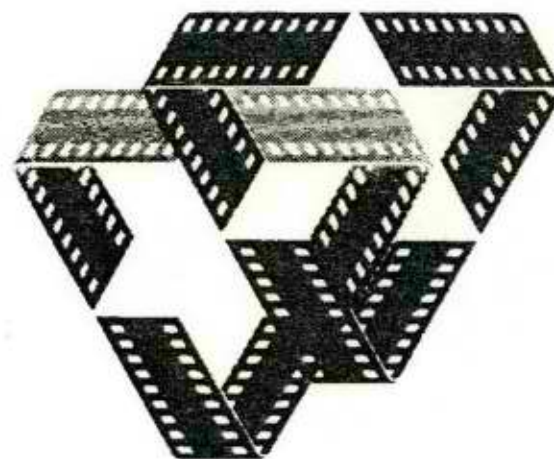
235
2/4

Fifth Annual
ISRAEL FILM FESTIVAL

In 1982, the IsraFest Foundation, Inc., a non profit organization, was created to spotlight the growing film industry of Israel and to enrich the vision of Israeli life and culture for American filmgoers.

The Fifth Annual Israel Film Festival will take place in New York at the Biograph Cinema from April 23 through May 8, and in Los Angeles at the Cineplex Odeon Fairfax Cinemas from June 4 through June 16, 1988.

This year's exciting Anniversary Program, celebrating the 40th Anniversary of the State of Israel, will be the largest showcase of Israeli films ever exhibited in the United States. The festival will feature U.S. premieres of Israel's newest and most acclaimed motion pictures, documentaries, short films and television productions. The 1988 Israel Film Festival Award for Best Motion Picture will be presented by Eastman Kodak, Cannon Films and United Studios of Israel.

Honorary Chairman

Jack Valenti

Co-Chairmen

Stephen Diener Eduard Sarlui

Chairmen Emeritus

Merv Adelson David Matalon Menahem Golan

Honorary Dinner Committee*

Samuel Z. Arkoff
Saul Bass
Hon. Eytan Bentsur
Hon. Tom Bradley
Leon H. Charney
Eugene B. Cofsky
Rudy Cohen
Leonard Coleman
Robert DeNiro
Jacob Elinav
Myron D. Emery
Paul Epner
Shimon Erem
Henry Everett
Ray E. Fox
Alan Friedberg
Sydney Furie
Yoram Globus
Yoram Golan
Louis Gossett, Jr.
Elliot Gould
Ilana Goor
Harold Greenberg
Dr. Mordecai Hacohen
Marilyn Hall
Monty Hall
Yehuda Halevy
Ezra Harel
Malcolm Hoenlein
Peter M. Hoffman
Joan Hyler

Amy Irving
Dan Jacobson
Marvin Josephson
Diane Keaton
Alan King
Sherry Lansing
Al Lieberman
David Litvak
Sidney Lumet
Seymour H. Malamed
Amir J. Malin
Omri Maron
Ernest W. Michel
Shlomo Mograbi
Harriet Mouchly-Weiss
Hon. Benjamin Netanyahu
Chuck Norris
Joseph Papp
Henry C. Plitt
Daniel Sandberg
Roy Scheider
Terry Semel
David Shein
Sherry E. Sherman
Moshe Shoshani
John Spence
Howard Squadron
Henry Weintraub
Shelley Winters
Hon. Moshe Yegar
*In Formation

Meir Fenigstein, Executive Director
IsraFest Foundation

The IsraFest Foundation, Inc.

requests the pleasure of your company

at the

GALA DINNER

Paying Tribute To

American Film Production in Israel

and

Celebrating the 40th Anniversary of Israel

JACK VALENTI, Honorary Chairman

President of the Motion Picture Association of America

Monday, April 25, 1988

The Plaza Hotel

Grand Ballroom

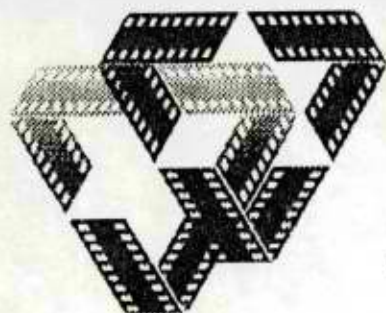
Fifth Avenue at Fifty-Ninth Street, New York City

Black Tie Optional
Couvert \$300 per person
R.S.V.P.

Reception at 6:30 p.m.
Dinner at 7:30 p.m.
Dietary laws observed

235 3/4

THE LARGEST SHOWCASE OF ISRAELI FILMS IN THE US!

5th ISRAEL FILM FESTIVAL

235
4/4

NEW YORK

CINEPLEX ODEON
BIOGRAPH
CINEMA

APRIL 23 —
MAY 8, 1988

225 West 57th St. (bet. Broadway & 7th Avenue) • (212) 582-4582

UNSETTLED LAND

החולמים

Directed by Uri Barabash (1987) English Language
After the mass slaughter of World War I, young Jews from Central & Eastern Europe go to Palestine with the hopes of building a new world. Starring Kelly McGillis & John Shea. (AMERICAN PREMIERE)

April 23, 8:30 p.m.; April 28, 9:45 p.m.;
May 1, 3:30 p.m.; May 8, 5:30 p.m.

LATE SUMMER BLUES

בלוז לחופש הגדול

Directed by Renen Shorr (1987)
A group of 18 year olds during their summer break before inductment into the Armed Forces find themselves faced with decisions regarding life, death, social & self awareness.

April 23, 10:30 p.m.; April 30, 10:30 p.m.

I DON'T GIVE A DAMN

לא שם זין

Directed by Shmuel Imberman (1987)
The poignant story of a young man in love who becomes a parapalegic in the course of a military action.

(NEW YORK PREMIERE)
May 8, 7:45 p.m. (CLOSING NIGHT FEATURE)

CHINA RANCH

הלם קרב

Directed by Yoel Sharon (1987)
A special kinship develops between two men still suffering under the traumas of the Yom Kippur War long after it is over.

(AMERICAN PREMIERE)
April 26, 8:00 p.m.; April 30, 8:30 p.m.; May 4, 5:45 p.m.;
May 7, 10:30 p.m.

THE OWL

הינשוף

Directed by Amnon Rubenstein (1988)
A classic suspense melodrama set against a contemporary background. The film deals with love, intrigue and murder, while tearing the lid off the intelligence community in Israel.

(WORLD PREMIERE)
April 24, 9:45 p.m.; April 27, 9:45 p.m.; May 1, 8:00 p.m.;
May 3, 5:45 p.m.; May 5, 7:45 p.m.

BREAD

לחם

Directed by Ram Levy (1986)
After being fired from the bakery where he has worked for twenty years, a man locks himself and his entire family in their small apartment. A commentary on the universal problems of unemployment, pride and the nature of human life.

April 25, 7:45 p.m.; April 27, 5:00 p.m.; May 4, 9:45 p.m.

TEL AVIV-LOS ANGELES

תל-אביב לוס-אנג'לס

Directed by Shmuel Imberman (1987)
Dudu Topaz as a 40 year old comedian searching for the "American Dream" in Los Angeles after attaining overnight stardom in Israel. (AMERICAN PREMIERE)

April 25, 9:45 p.m.; May 1, 6:00 p.m.; May 4, 7:45 p.m.;
May 8, 3:00 p.m.

ON MY OWN

אל-עצמי

Directed by Tamir Paul (1987)
The story of a precocious 11 year old boy from "the wrong side of the tracks" sent to an upper middle class foster home.

(AMERICAN PREMIERE)
April 24, 1:00 p.m.; April 28, 3:00 p.m.; May 2, 7:45 p.m.;
May 5, 3:00 p.m.

THE SKIPPER

אבא גנוב

Directed by Yankul Goldwasser (1987)
Yudah Barkan as the not-so-proud owner of a tourist boat in Tiberias who is left with his young son after his wife runs away to marry an American millionaire. (AMERICAN PREMIERE)

April 25, 5:45 p.m.; April 28, 7:45 p.m.; May 2, 9:45 p.m.

TONGUE IN CHEEK

Directed by Igal Shilon (1988)
A film based on the highly popular Candid Camera series, and starring Nathan Datner and Avi Kushnir (The Batanim), is a series of very funny gags populated with local celebrities and entertainers who are gently kidded in a variety of situations.

(AMERICAN PREMIERE)
April 24, 5:00 p.m.; May 1, 10:00 p.m.; May 5, 9:45 p.m.

TEL AVIV-BERLIN

Directed by Tzipi Trope (1987)
A musician and prominent member of the Jewish intelligentsia in Pre-War Berlin survives a Nazi concentration camp and escapes to Israel. (AMERICAN PREMIERE)

April 24, 3:00 p.m.; April 28, 5:45 p.m.; May 3, 9:45 p.m.

Plus the American Premiere of two award winning featurettes:
BIG GIRL Directed by Nirit Gronich; **CROWS** Directed by Ayelet Manahemi; Short Films: **SOLO FOR TUBA**, and **NIGHT MOVIE** and a retrospective of the best Israeli films from past festivals!

(Films in Hebrew with English subtitles unless otherwise noted
Schedule subject to change)

27

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני ש מ ר

דחיפות מ י ד י

תאריך/ז"ח 18:00 - 14.4.88

מס' מברק

239

אל : ה מ ש ר ד

אל : מ צ פ " א

שולץ בקונגרס : יוזמת השלום

1. אתמול (13.4) ערב צאתו לג'נבה נפגש מזכיר המדינה עם קונגרסמנים ועם סנטורים (בנפרד) ותדרך אותם על ההסכם בנושא אפגניסטאן.
2. מעט מדבריו הוקדשו לביקורו האחרון באיזורנו ובאופן כללי הוא לא חידש דבר מעבר הידוע לכל מהתקשורת, ציין שמדובר בתהליך איטי אך הכל מעודדים אותו להמשיך. המצרים מצויינים - תומכים בו בפרהסייה ובפומבי. הסעודים עושים כדרכם אך הם חיוביים. הסורים נצמדים לעמדותיהם המסורתיות, אך לדעת הכל יש להתמיד בתידועם וכעת איש אינו יודע מה "השורה התחתונה" שלהם, התייחס בחיוב לירדנים באמרו שהמלך חלך 95 אחוזים מתדרך לקראת הצעותיו. ישראל מפולגת - שר החוץ תומך במאת האחוזים בהצעות, ואם כי שולץ אמר "דברים נחמדים" על רה"מ, נתן להבין ששמיר מהווה מכשול להתקדמות, על אף העובדה שלא נתן תשובה שלילית להצעות.
3. הפגישה עם חברי בית הנבחרים הופסקה בגלל הצבעה במליאה, ולדברי אחד המשתתפים בפגישה עם הסנטורים, כל המפגש היה "irrelevant".

י. מ. א. / 3
ל מ ד ו

2 3 1 1 3 1 3 2
1 3 1 1 3 1 3 2
1 3 1 1 3 1 3 2
1 3 1 1 3 1 3 2

END

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוך _____ דפים _____

סווג בטחוני _____

דחיפות _____

תאריך/ז"ח _____

מס' מברק _____

2/2

259

הסנטור גור זקוק לפחות ל-15% מן הקולות כדי להשתתף בחלוקת הצירים ו-20% כדי לקבל השתתפות כספית פדראלית. לפי חישובי המומחים אם יצליח להגיע קרוב ל-20% הרי יגרום או לנצחון בתפרש קטן של ג'קסון או לשוויון בין ג'קסון לדוקקיס. במקרה זה תעלה מחדש האפשרות שכדי להציל את המפלגה הדמוקרטית יש לפנות אל מועמד חדש.

דני בלור

סודי

14 באפריל 1988
4-דש'-107

אל : ראש הממשלה
מאת: היועץ המדיני

פגישת שולץ עם מקס פיישר, אד לוי, מוריס אברם ובוב אשר (12/4)

לני דיוויס (נציג איפא"ק בירושלים) מסר לי דיווח על הפגישה הנ"ל, בהסתמך על פרטים שקיבל מבוב אשר (הפרטים דומים למדי לדיווח של השגרירות בווש'): :

1. שולץ מתכוון להמשיך בתהליך.
2. לדעת שולץ ישנה עתה אצל הסוב' "תקופת התקדמות". הוא ידבר אתם על הועידה הבינ"ל, וישנם כל מיני רעיונות שהוא מתכוון להציג בפניהם, ולדעתו הם עשויים לקבל אותם. שולץ יאמר לסוב' שהם מוכרחים לשנות המדיניות בנושא היהודי.
3. יש "שלד" וצריך לשים עליו בשר ודם. אי-אפשר לקצץ שום אבר בתוכנית.
4. בהוספת בשר ודם הכוונה לגיבוש אופי הועידה הבינ"ל ומהות הסדרי הביניים כולל שליטה על מים וקרקעות, ובחירות - כולל נושא אזרחי מזרח ירושלים. (שולץ יודע שזה יהיה בעייתי).
5. שולץ מתכוון להפגש שוב עם היהודים הנ"ל.

ב. ה POLICY CONFERENCE של איפא"ק במאי

באיפא"ק נוטים עתה שלא להזמין שום שר ישראלי, לכינוס זה כלומר - לא את פרס (למרות שיהיה אז בווש'), ולא את ארנס. הסיבה - לא לחשוף בפומבי את המתיחות הפנים-ישראלית, כפי שארע כאשר אבן וארנס התווכחו באחרונה ביניהם בטלוויזיה האמר'.

במקום פרס וארנס נוטים עתה באיפא"ק להזמין את האלוף מצנע. לני דיוויס ביקש (לא רשמית) לקבל את תגובתנו על כך.

בברכה,

אריה מקל

העתקים: המנכ"ל
מזכיר הממשלה

201/10/1

official text

4/13/88

PALESTINIAN PARTICIPATION ESSENTIAL TO PEACE PROCESS (Transcript: Shultz interview with Al-Quds)

Amman -- Secretary of State Shultz reemphasized the United States' belief that "Palestinian participation is essential to the success of the (Middle East) peace process" and that because of this he had met with Palestinian leaders in the past and looks forward to more meetings with responsible Palestinian leaders in the future. Shultz' remarks were published last week in the Jerusalem daily newspaper, Al-Quds.

Responding to written questions from the newspaper shortly before he ended his most recent trip to the Middle East last week, Shultz said that one of the objectives of the peace proposal he discussed with Israeli and Arab leaders "is to give Palestinians control over their own lives -- over the political and social conditions under which they live."

However, responding to a question about "self-determination" for the Palestinian people, Shultz said that in the Middle East the term has become synonymous with an independent Palestinian state, and "We do not accept that this is the only means by which Palestinians can achieve their rights."

Shultz also noted that the Reagan administration has "spoken out forcefully and actively on human rights violations in the West Bank and Gaza" and "long opposed excessive use of force, collective punishment, deportation and administrative detention...We have made our concerns known to the government of Israel."

Following is a transcript of the interview:
(begin text)

QUESTION: Upon completion of your third tour of the area, can you summarize the positions of Prime Minister Shamir of Israel, King Hussein of Jordan, President Assad of Syria and President Mubarak of Egypt?

ANSWER: Over the past several days, I've had intensive discussions with regional leaders on the proposal for moving to negotiations on a comprehensive peace. I consider that it is up to each of these leaders, not to me, to characterize their positions. In general, I can say that while there are deep differences we've received some serious and thoughtful comments. Key leaders are

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

engaged. They have asked me to continue my efforts. Our commitment is stronger and more determined than ever. We'll continue to work with those who are willing to engage responsibly on the package as a whole in order to develop it further. We're still looking for positive answers all around. We'd have difficulty understanding anyone's decision not to seize this opportunity.

Q: Your meeting with two PNC (Palestine National Council) members in Washington was controversial and condemned by many Israelis as setting a precedent for eventual meetings with the PLO (Palestine Liberation Organization). Do you believe it is possible to reach a comprehensive settlement without the legitimate representatives of the Palestinian people? Whom do you propose would choose the Palestinian representatives on a joint Palestinian-Jordanian delegation?

A: I've met with Palestinian leaders because the United States believes that Palestinian participation is essential to the success of the peace process. This was not my first meeting with Palestinian leaders. In regard to the meeting in question, with two prominent Palestinian-Americans, I can't accept any criticism of a positive exchange with American citizens such as that meeting. And I look forward to more meetings with responsible Palestinian leaders. One of the objectives of the package we have been working on is to give Palestinians control over their own lives -- over the political and social conditions under which they live. The package specifies criteria for all the participants in the negotiations. Members of delegations have to be seen as credible representatives, and they also have to be acceptable as responsible negotiators to the other side -- otherwise the process is pointless.

Q: You demand three conditions for starting a dialogue with the PLO, one of which is acceptance of UNSC (United Nations Security Council Resolution) 242. The PLO is willing to do this provided the United States recognizes the Palestinian right to self-determination -- a right enshrined in Woodrow Wilson's fourteen points. How can the United States deny this right to the Palestinian people?

A: I believe the conditions we have set for dialogue with the PLO are entirely reasonable. UNSC 242 is the only agreed basis for negotiations. In the Middle East the term self-determination has become synonymous with an independent Palestinian state. We do not accept that this is the only means by which Palestinians can achieve their rights. Realities in the region suggest that the most practical solution is in the context of Jordanian-Palestinian association.

Q: Do you think the Arab-Israeli conflict will be on the agenda of the upcoming super power summit in Moscow? Do you think that a U.S.-Soviet accord on the conflict is possible?

A: The United States and the Soviet Union have had a number of discussions in recent months concerning the Arab-Israeli conflict. Most recently, I met with Foreign Minister Shevardnadze in Washington about two weeks ago. He then left a team of experts in Washington for more detailed talks. The Middle East is a continuing issue in our discussions. It will be on the U.S. agenda for the summit. So far, however, the Soviets continue to avoid the decisions they need to make if they are to play a constructive role in the process. I should stress that the United States has no thought of trying to impose a superpower agreement on the states in the region. Rather, it is for the regional leaders to find a way to come together and negotiate their differences. That is what we want to help bring about.

Q: Why did you turn down chairman Arafat's proposal during your last trip to meet with a delegation of non-PLO Palestinians from the

occupied territories and from the diaspora? Under what circumstances would you meet with such a delegation?

A: On my last trip, I invited Palestinian leaders to meet me, and I went to East Jerusalem in hopes of seeing them there. I did so because, as I said before, Palestinian participation is essential to the success of the peace process. I'm sorry they chose not to see me.

I have, however, met with Palestinians both before that trip and since then (and) look forward to more meetings with responsible leaders.

Q: Your initiative was taken only after the beginning of the Palestinian uprising, and after many years of U.S. inaction on the Arab-Israeli conflict. How do you explain this?

A: I disagree that our initiative came after "years of U.S. inaction" on the peace process. The U.S. has made repeated efforts over the years to find a way towards peace in this region. I myself was out here last October, well before the unrest began. Ambassador Murphy has made countless visits. We have actively pursued every avenue and we will continue to (do so).

Q: Why have you refrained from addressing the human rights issues of the Palestinian people under occupation. Especially those guaranteed under the fourth Geneva convention? As one who has called for an improvement in the quality of life in the territories, can you justify the continued restrictions on normal life in the West Bank and Gaza? Can there be an improvement in life under occupation?

A: We have spoken out forcefully and actively on human rights violations in the West Bank and Gaza. We've long opposed excessive use of force, collective punishment, deportation and administrative detention. All of these are contrary to the values in which Americans believe. We have made our concerns known to the government of Israel in public and in private. I remain a firm believer in improving the quality of life of Palestinians in the occupied territories. And, I should emphasize again (that) our current proposal would give Palestinians the opportunity through negotiations to end the occupation and gain control over their own lives.

Q: You are widely recognized as a champion of the right of family reunification, as recently demonstrated through your meeting in Jerusalem with Soviet Jews. Do you also support the right of Palestinians in the occupied territories to bring their spouses and children to live with them here?

A: I strongly support the right of family reunification, be it for Soviet Jews, West Bank Palestinians, or families anywhere. The ability to live with one's family is among the most fundamental of human rights. We've raised this issue repeatedly with Israeli authorities. I'm pleased to see that the number of approvals of reunification applications has risen somewhat over the past two years.

But much more needs to be done. We plan to continue to work for this cause.

(end text)

13 באפריל 1987

סודי ביותר - בהול

אל : השגריר, וושינגטון
לעיניו בלבד

רצ"ב אגרת מרה"מ לנשיא. אנא מסור אותה מיד לתעודתה.

חג שמח.
אריה מקל
לשכת רה"מ

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem. 12-APR-1987

Dear Ron,

On the eve of the feast of Passover, which celebrates the liberation of our forefathers from bondage and the message of freedom they carried with them, I would like to convey to you and to the American people our deep sense of friendship and solidarity in your leadership of the struggle for freedom throughout the world.

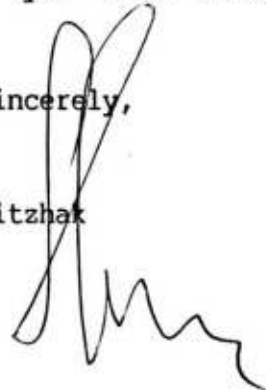
I want to take this opportunity to add a personal word. In some respects, the Soviet system of today is reminiscent of the bondage of Pharaonic Egypt in biblical times. I have followed and fully supported your realistic appraisal of the Soviet Union and its negative role in the world. After great efforts the U.S. succeeded to isolate the USSR in the Middle East and to prevent its intervention in the diplomatic action towards the achievement of peace. We, unhesitatingly supported this essential feature of U.S. policy. It is, therefore, inconceivable to me that there may be in the U.S. support of the idea of an international conference, which will inevitably reintroduce the Soviets into our region in a major role and undo the former important achievement.

I am wholeheartedly committed to peace and with your help and support, I believe we can make progress towards this goal by persistently and patiently working for direct negotiations between the parties.

Please accept best wishes to Nancy and you from Shulamit and me.

Sincerely,

Yitzhak

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C.

דחיות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	רפ: 1
סוג כטחוני: בלמ"ס	סופס מברק	מחור: 2
תז"ח: 13 16 30	המשרד	א 5:
גר: 0 0199		ד ע:
	נאו"ם, ניו-יורק	מאת:

אל: ארב"ל 2.

מאת: מ. יופה.

תגובת מזכ"ל האו"ם לגירושם.

רצ"ב הודעת מזכ"ל האו"ם (12/4) לגירוש 8 הפלסטינאים ב-11/4.

נאו"ם

מ.א.פ.

1 2 3 1 3 2

הנה, מה, שהבט געל ג'אט מנא איהל ג'א הסבה

ליאלה ג'אק ס"ב ג'אק אביאל ג'א הסבה

ג'אק שחיק

1

אישור:

שם השולח: מ. יופה

13.4.88

חאיר:

מ.א.פ.

United Nations

Press Release

Department of Public Information • Press Section • New York

199 2/2

SG/SM/4116
12 April 1988

SECRETARY-GENERAL EXPRESSES 'GRAVE CONCERN' AT ISRAEL'S DECISION TO DEPORT EIGHT PALESTINIANS TO SOUTHERN LEBANON

The following statement was issued today by the Spokesman for Secretary-General Javier Perez de Cuellar:

The Secretary-General views with grave concern the decision by the Israeli authorities to deport eight Palestinians to southern Lebanon yesterday. He is equally concerned that 12 other Palestinians have received deportation orders. He notes that the Security Council has repeatedly reaffirmed the applicability of the Fourth Geneva Convention of 12 August 1949 to the territories occupied by Israel, and recalls that Security Council resolution 607, unanimously adopted on 5 January 1988, called on Israel to refrain from such action.

The Secretary-General is worried that measures such as deportation, and other forms of collective punishment such as the recent demolition of homes in the village of Belta, will aggravate the tension that prevails in the area. Furthermore, as he stated in his 22 January report to the Security Council (document S/19443), these measures are a violation of the Fourth Geneva Convention. He appeals to Israel, as the occupying Power, to abide by its obligations under this Convention and to rescind the deportation orders. He earnestly hopes that the Palestinians who have been deported will promptly be allowed to return to their homes and families.

* * * * *

17

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ו פ ס מ ב ר קדף מתוך דפיםסווג בטחוני שמורדחיפות רגילתאריך/ז"ח 1415 13 אפר' 88

205

המשרד

מס' מברק

אל: מנכ"ל מדיני, מנהל מצפ"א

בחירות 88 והאיגודיםAFL-CIA מתוך שיחה עם תום קאהן מנהל האגף הבינלאומי של ה

הניתוח שלהם מראה כי הצלחת ג'סי ג'קסון נובעת יותר מחולשת המועמדים האחרים, ואילו קומו או קנדי היו מועמדים במוקדמות לא היה מגיע להישג מרשים. הוא הדין לגבי הארט (לפני פרשת דונה רייס) או בייזן (לפני פרשת הפלגיאט). גפחארדט לא הצליח להמריא ודוקקיס או גור אינה מעוררים כל הזדהות אצל השכבות החלשות בחברה האמריקאית. במצב הנוכחי אין שום אפשרות לצמרת האיגודים להזדהות עם דוקקיס לפני הועידה שכן הדבר יגרום לקרע עם החברים השחורים של הפדרציה. לעומת זאת אם ג'קסון יכלול ב"כרטוט" הדמוקרטי, רבים מראשי האיגודים ישבו מן הצד ורבים מהחברים יצביעו בעד בוש. אם לא תהיה הפתעה לרעת דוקקיס בניו יורק הערכתם כיום היא שהמועמדות הדמוקרטית תהיה דוקקיס - והסנטור לויז בנטס'ן מעקסס (דבר שיפגע קשות בסיכויי בוש בטקסס ובדרום). המידע שבידס אומר כי בוש שוקל ברצינות אשה כמועמדת לסגן-נשיא, ג'ין קירקפטריק או אליזבת דול, אך ההכרעה הסופית תהיה רק לאחר שיוודע מיהם המועמדים הדמוקרטים.

להערכתו הגזימו בתמיכת חברי איגודים בג'סי ג'קסון. לפי הנתונים שבידן העביעו במישיגן כ-35 אלף לבנים בעד ג'קסון, כשליש מהם אמריקנים ממוצא ערבי, ומן היתר כמחצית - חברי איגודים.

מאחורי הקלעים נעשית פעולה בלתי-תלויה באחד המועמדים או בהנהגה הדמוקרטית כדי לחשוף את ג'קסון ואנשיו לביקורת, כולל ההשפעה הניכרת של המפלגה הקומוניסטית האמריקנית ושל גורמים שמאלניים אחרים במטהו. ניתוח עברו, השקרים שהפיץ על מעמדו אצל מרטין לותר קינג, כאילו עמד לעידוד בעת ההתנקשות. הניחול הכספי שלו ועוד. ה"ניו רפובליק" יצא במאמר מערכת חריף נגד ג'קסון וגורמים שונים מכינים עתה מחקר מקיף.

דני בלור

2 1 1 3 3 2
 1031 1031 1031 1031 1031 1031
 1031 1031 1031 1031 1031 1031

Handwritten text line, mostly illegible due to fading.

Handwritten text block, consisting of several lines, mostly illegible due to fading.

אלו ממיד

ברתיים.

משיחה עם פריץ ארמרט - מועצה לבטחון לאומי.

1. פסקה - לשני הצדדים אינטרס להפוך את הפסקה דמאי להצלחה. לגורבצ'וב בשל המבצעים שהוא עובר בנושאים אחרים (אפגניסטן, בעיות אתניות והמאבק האידיולוגי על דרכו) ולרייגן כדי לסיים את כהונתו בסיפור הצלחה. יחד עם זאת מעריך ארמרט שלא יהיו השגים משמעותיים רציניים, לדנייז, ברור גם לממשל עתה שלא נותר זמן להשיג הטכס ב-Start. לכל היותר ניתן להגיע להסכמה רק במספר נקודות. הוא גם אינו רואה סיכוי להסכמה בנושאים אחרים, כגון הסדר מדיני באפגניסטן או הבנות לגבי המפרץ והמזלית.

2. אפגניסטן - ארמרט - הידוע בקו הנוקשה שלו כלפי ברה"מ - אינו רואה בהסכמת הסובייטים לנסיגה איתות לשינוי מהותי נמדיניותה. לדבריו זה "תיקון משגה אסטרטגי" שנעשה ב-1979 והמבחן האמיתי בנושא זה יהיה בהתנהגותה של ברה"מ במאבקים שיווצרו באזור אחרי הנסיגה. לגבי ההשפעות הפנימיות על ברה"מ הוא טוען שאם תהיה נסיגה מסודרת, מעבור הפרשה ללא כל דאגה, אך קשיים בביצועה וחולמית של בריחה לא מסודרת החוש הבקורת נגד גורבצ'וב ולזכר עלולות להיות השפעות גם על הבעיות האתניות בברה"מ עצמה ויחסייה עם הגרורות האירופאיות.

3. המאבק האידיולוגי - לדבריו גודל ההחקפה ב"פרנדזה" על הביקורת כנגד הרפורמות מוכיח את גודל הבעיה שבפניה ניצב גורבצ'וב. מכאן יהיה בינוי בעת כינוס המפלגה ועוד קודם לכן במאבק על סדר היום. גורבצ'וב רוצה לקיים דיון מרכזי ונוקב על תפקיד המפלגה - פריסטרויקה וברור שובים במפלגה יתנגדו לזעזועים שיעברו עליה ועל אבדן מעמדם והשפעתם. הערכה היא שבשלב זה לפחות שולט גורבצ'וב ומצב ויש לו סיכוי טוב לנווט את הכינוס כרצונו.

2/...

מנהל	מנהל	מנהל	מנהל	מנהל	מנהל	מנהל	מנהל	מנהל	מנהל
2	3	3	1	1	2	1	1	4	4

מ. פ. ס. 7 ב. ד. 8

דפ. 2 מחז. 2 דפ. 2

סיווג בטחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' חברה

2/2

193

4. **הבעיות האחרות** - ארמרט אומר שהופתע שהן התעוררו דווקא בארמניה, שכן האומנים לא היו ידועים כמתנגדים החזקים ביותר לרוסיפיקציה. גם ההקף של התעוררים בהסגרות - כחמישים מהאוכלוסיה בארמניה - מפתיע. לדבריו הוא המשטר חולשה יחסית בהגדרתו הראשונית, ויתכן שהיא גרמה להמשך התעוררות. נראה גם שמעטד המפלגה בארמניה חלש מאשר בהרבה רפובליקות אחרות, ובנוכחי שאין מעמדה דומה לזה שבאזורים הבלטיים.

5. **מדי"ת** - ארמרט טוען שאין חדש בדברי גורבצ'וב לערפאת, אף כי העתוי והנוטיבוס מעניינים. הוא מוסיף שכפי שהדבר נכון באפגניסטאן, כך גם במדי"ת, היינו המבחן הוא לא בחיזוש היחסים עם ישראל - כי זה יהיה יתיקון חשגה אסטרטגית מ-1967 - אלא בבכונות להשפיע על הקליינטים הסובייטים במדי"ת ובבכונות להטכים לוועידה בינלאומית שאינה סמכותית.

6. **הערה** - ארמרט עוזב את המועצה לבטחון לאומי בשבוע הקרוב ועובר לכהל את ה-National Intelligence Council.

3317
ערן

שגרירות ישראל / וושינגטון

16

ט ו ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 6 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 1100 13 אפר 88

מס' מברק

1/6

33

1

194

המשרד + קולטון + טו-יורק

אל: מצפ"א

קונכ"ל בוסטון

קונכ"ל ניו-יורק

נאום דוקקיס בפני מועדון הנשיאים (11.4).

להלן הטקסט שהוכן לו לנאום.

כ/ה צלם סיני

ערן

2 3 3 1 1 2 1 1 2 1 2 2

(prepared for delivery)

REMARKS OF MICHAEL S. DUKAKIS
CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS
NEW YORK CITY--APRIL 11, 1988

2/6

194-P

This is the week of Yom Hoshua. One survivor of that time has said that during the Holocaust, there were two kinds of countries: countries that wouldn't let Jews out; and countries that wouldn't let Jews in.

U-33

BSN-1

And how I remember the visit Kitty and I made in the fall of 1976 to the only remaining synagogue in Salonika, Greece. Salonika, as I'm sure you know, had one of the oldest Jewish communities in the world until 1940--a community that goes back to the time of Alexander the Great.

As we entered the synagogue, we were greeted by the shammes, and I asked him in Greek what had happened to him and his family during the Holocaust. He told me that of the 75,000 Jews who were living in Salonika when the Nazis arrived, only 1000 survived, and that he and his wife were the only couple that ever came back alive from the camps.

It was one of the most emotional moments in my life--I, a Greek-American, visiting my parents' country for the first time, translating from Greek into English for Kitty the words of this elderly Jew who had survived one of the most horrible chapters in human history, and all three of us standing and crying together.

We must never again allow such inhumanity on this earth. And we must never take Israel's survival for granted.

Those vows have special meaning this year, as we celebrate the fortieth anniversary of Israel's birth.

These days of celebration are special days, not only for Jews, but for all Americans, and for everyone who believes with Thucydides that "the secret of happiness is freedom; and the secret of freedom is courage."

From the day it was born, we Americans have understood that Israel's fate is our fate. Our security interests are linked. And our historical and cultural bonds are unique. Israel--like the United States--is a special place. Born in conflict. Dedicated to freedom and democracy. Committed to peace. Resolute in defense of its people and of our shared values.

Together, Americans and Israelis have sought to build a bright future for our people, and for all people; a future where human life is protected and human dignity is cherished; a future where truth is sought; where learning is valued; where every citizen has the right to exercise his or her political and religious beliefs freely, guided by conscience, not by the state.

*

I'm running for President because I want to build on the tradition of activism and optimism and courage that has seen both Israel and America through decades of conflict and hope. I want to build an America that is both militarily and economically strong. I want to lead an America that is a force for peace and democracy and human rights around the world. 3/6 94-10' 33-YJ

Over the past three years, we have seen the rise of new Soviet leadership. Leaders who speak of Glasnost and economic reform. Leaders who seem to understand the cost and the danger of the nuclear arms race. Leaders who are calling for international cooperation in settling regional disputes. BSN-1

But we have learned from history that we must judge the Soviet Union, not by words, but by deeds.

The next President must test the so-called "new thinking". He must challenge the Soviets to go beyond the INF Treaty to make verifiable cuts in strategic weapons; to stop nuclear tests; and to restore a balance of conventional forces in Europe. He should explore Mr. Gorbachev's willingness to work together to cool--rather than fuel--the fires of regional conflict.

And he should insist that the Soviet Union live up to its obligations under the Helsinki Accords--to let Jews and other minorities leave if they wish, and let them worship freely and pass on their heritage to their children if they stay.

When he was in the United States last December, Mr. Gorbachev became irritated when he was asked about human rights. He said that human rights were an internal matter. But of all the lessons we learned during World War II, the greatest was this: human rights must never again be considered just an internal matter.

As a nation, and as individuals, we must speak out; we must reach out to those who are struggling for the same rights that we here in the United States so often take for granted. Because we know that when we speak out, we do make a difference, especially when we speak out together.

I know that many of you have devoted your lives to this cause. And over the years, Kitty and I have been grateful for the opportunity to work with you; to do our part; to try to help families that have been divided and individuals who have been fighting for their rights and for their beliefs.

I vividly recall one of the special moments in our lives three years ago when Kitty and I hosted the first state dinner to benefit the United States Holocaust Museum. If we had only brought together almost one thousand community leaders, it would have been enough.

If we had only helped to raise a million dollars for the Museum, it would have been enough.

✱

But as we stood on the steps of the State House overlooking the Boston Common, near the statue of Daniel Webster, on the site of John Hancock's house, I could not help but be moved by a sense of history. We were helping to create a living institution that would integrate commemoration, remembrance and education and would make sure that all remembered who entered the new Museum. 4/16 194 - P' 33- V

And I will never forget the extraordinary experience that we had over a year ago when we became personally involved in the case of a Soviet refusenik family. BSN-1

In December of 1986, we participated in Federation Super Sunday, as we had every year since its inception. We spoke that morning to members of the Fuchs-Rabinovich family in Moscow, who had begun a hunger strike after eight years during which they had watched their young son Mishka grow into adolescence; eight years of dreaming that when the time came to celebrate Mishka's bar-mitzvah, they would do so in freedom.

Last summer, that bar-mitzvah was held six months late. But the wait was worth it, for it was held in Wellesley, Massachusetts, and when Kitty was called to the torah and was honored with an aliyah, there wasn't a dry eye in the house.

Golda Meir, a school teacher from Milwaukee who became the Prime Minister of Israel, closed her autobiography with these words:

"I have seen my five grandchildren grow up as free Jews in a country that is their own. Let no one anywhere have any doubts about this: Our children will never settle for anything less."

Golda Meir's Israel is a symbol of courage and freedom to all Americans.

And all Americans are proud of the role our nation has played in supporting and helping Israel since Harry Truman's decision to recognize the new Israeli state forty years ago. Proud that it was the President of the United States who brought Menachem Begin and Anwar Sadat together at Camp David and helped them to agree on those historic accords.

But just as Camp David stands as an example of what can be accomplished when leaders choose peace; the recent events in the West Bank and Gaza show what happens when Arab leaders are unwilling to walk in the footsteps of President Sadat.

And it is critically important that the world understand who is responsible for the turmoil and the violence.

It is not the generation of young Palestinians who have grown up in uncertainty, and who have been taught by their elders to hate.

It is not a government in Jerusalem that struggles to maintain order while seeking an opportunity to negotiate with responsible Arab leaders about the future of the territories.

*

5/6
It is, regretablely, Arab leaders, themselves, who have time and again rejected the chance to sit down with Israel and negotiate peace.

As my senior Senator, Ted Kennedy, recently told the American Jewish Committee:

"In the past few months, Israel has been immersed in violent turmoil that has caused deep concern in the United States. There is a disagreement among us, as well as within Israel, over what response to make. (But) whatever disagreement we may have are disagreements within the family. And there is no disagreement about certain fundamental principles."

What are those principles?

Real progress towards peace will not be made until Arab leaders are willing to negotiate directly; until they accept Israel's right to exist; and to exist within borders that are secure and defensible.

As I told the Jerusalem Post during a visit to Israel eleven years ago, "Israel needs room to breathe, and a return to the 1967 borders is out of the question." And if anyone questions why, they should remember that every inch of land that Israel now holds beyond the 1967 borders is a result of the past unwillingness of the Arabs to let Israel live in peace.

And there can be no place at the Middle East bargaining table for the PLO until it renounces terrorism in word and deed; until it accepts UN Resolutions 242 and 338; and until it clearly and explicitly renounces its own covenant which states that peace can only come at the price of Israel's right to exist.

We in the United States cannot--and we should not try--to impose a peace settlement on the Middle East.

But peace in the Middle East is essential. To us. To Israel. To the Palestinian people. To all who live in the region and who want to build a life of opportunity and hope. And the United States is the only nation with the resources and the influence and the commitment to help bring about a lasting peace.

For this reason, I welcome the Shultz initiative. Although I do not agree with every aspect of the plan, its goal is Israel's goal--to convince Arab leaders to come to the bargaining table.

Now I'm not going to tell you that if I'm elected President, the problems that have plagued the Middle East throughout our lifetimes will disappear. But I can tell you that a Dukakis Administration will not wait for an outbreak of violence to exercise leadership in the Middle East.

We will be working for peace from the day we take office until the day we leave office. We will use every ounce of energy we have to persuade Arab leaders to enter into direct negotiations with Israel. We will strengthen our strategic partnership with

*

04/12/88 16100

6/6

BSN-1

RIPAC

33 - D

194 - P

83

Israel. We will oppose arms sales that would endanger the security of Israel or her people, particularly the sale of sophisticated weapons to nations that are in a state of war with Israel or that are unwilling to participate in the peace process.

We will reach out to those on all sides, Arab and Jew, who want to choose peace over war; who yearn for ploughshares instead of swords.

We will make it clear to the Soviet Union that if it is serious about wanting to play a constructive role in bringing Israel and the Arab states together, it must establish diplomatic relations with Israel; it must stop voting to expel Israel from the UN; and it must use its influence with Syria to gain support for peace.

And I will take one additional step, as well. Although I claim no special powers of persuasion, I will urge the governments of our NATO allies, Greece and Turkey, to establish full diplomatic relations with Israel.

My friends, the struggle for justice and the desire for freedom and the hope for peace are not the property of any nationality or race or creed. They are universal. They are--in the end--undeniable.

Israel's forty year struggle for freedom and independence is part of a larger struggle; a struggle that is being waged every day in the coffee fields of Central America and the factories of Warsaw and the mines of South Africa and wherever people yearn for dignity and respect; a struggle to free the world from the impulses of hate and fear that pit race against race; creed against creed; and nation against nation; a struggle to build a world in which we may live together, side by side, in peace.

That struggle is not just yours or mine or theirs; it is ours. And forty years from now, let us hope that it will be a struggle long since over. Let us hope that those who come after us will be able to look back in their time and say that we, in our time, did all that we could.

Let them say that we met our responsibility to the future.

Let them say that we were up to the challenge.

Let them say that we won.

Thank you very much.

*

227/c jch

official text

April 12, 1988

TRANSCRIPT OF SHULTZ "MOKED" INTERVIEW

Following is the transcript of the "Moked" Interview Program with Secretary of State George Shultz broadcast on Israel Television Wednesday, April 6, at 9:30 . Interviewers were: Yoram Ronnen, Ehud Yaari and Yaacov Achimeir.

Yoram Ronnen: Good evening, Mr. Secretary. Welcome to our studio. I am sure you are familiar with the format of our "Moked" program, which is the Israeli equivalent to your "Meet the Press" or "Face the Nation." We, Mr. Secretary, have already met upon your arrival; let me introduce my colleagues, Yaacov Achimeir and Ehud Yaari. Mr. Secretary, with your permission, let us start with your trip to Amman. Did you touch base with King Hussein? Did he give you a principle go-ahead for your plan?

Shultz: King Hussein gave us some questions which show that King Hussein is ready to be engaged in this initiative for peace. He is a partner and is ready to talk and think and work and try to find answers, because he is a man of peace and he sees the problems that we are addressing.

Ronnen: Would you say that this is the principle go-ahead from the King?

Shultz: No, he didn't say -- as I keep saying -- he didn't say yes and he didn't say no. But what he said was, "what does this mean, and what does this mean, and what does this mean," but it's all by way of, I would say, positive engagement in the process. That's what we need in order to get this thing off the ground and running, and King Hussein in that sense...

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

Ronnen: Now you are bringing some answers or clarifications to the King from Prime Minister Shamir?

Shultz: Well, these are questions put to us about, so to speak, our initiative, and what did various things imply. And so it's up to us to develop the answers to that, and I hope by the time I get to Amman tonight that we will have worked those through and be ready to answer the King's questions.

Yaari: Is the King trying to modify, to cause a modification of the plan or some sort of an extension of this?

Shultz: Well, it's a question of amplification, really, and that's the process that I have been engaging in here as well: to explore what -- to fill out, in a sense, this initiative. The initiative itself, you might say, is kind of a skeleton, and it has a procedural element in it, and it has a substantive element in it. In order for that skeleton to live and breathe, it needs flesh and blood. So that's what we have to put on to it.

For example, we had quite a little discussion here about the relationship between transition arrangements and negotiations about final status. How do they interrelate together? And it's my conviction, and I think shared to a great degree here, that a good experience on transition arrangements will have a major impact on people's thinking as to what can be done by way of territorial compromise and security arrangements and so forth in final status talks. It's also my conviction that the existence of talks about final status that have the appearance of being constructive -- and they don't have the appearance, as you know, unless there is a reality there -- have the appearance of being constructive, will themselves make a major contribution to how well transition arrangements work. So there's an interplay here, and it's that idea that is behind the interlock in our proposal -- the way in which we have suggested the way dates should interpose themselves, to, in a sense, express that very idea. So we talk about those things, and that's a good kind of thing to talk about.

Achimeir: Mr. Secretary, you talk about the transition period and the relations between the interim agreement and the final status of the West Bank. Don't you feel that there is a contradiction to the Camp David Accord by shortening the transition period?

Shultz: Well, of course, the Camp (changes thought) ... One answer -- kind of a debater's answer, I suppose, would be that after all, there's been a lot of time elapse, but we're talking about the situation as it is today and Jordan is not a party to the Camp David Accords, and I think we have to see what they will do and see what will work. But there are certain circumstances and we only can make suggestions. The question is whether or not Israel thinks that these suggestions are worthy suggestions and if the answer is "no" the answer is "no." But we shouldn't be barred from trying to make constructive suggestions that can get things going.

Yaari: Let me put it please very bluntly. Do you feel that there is a possibility that the King will join in on the process without having some sort of at least tacit blessing from the PLO? Is he willing to come in alone?

Shultz: The King feels, and our initiative also contains the idea of an international conference. That conference has as its purposes first of all, to be a way to sponsor the direct face-to-face negotiations which are the heart of our proposal, and which I believe is the place where the work needs to be done; and second, to be able to receive reports from time to time on the status of negotiations. So those are the functions of the conference as we see it. The ground rules for it, that would be agreed to in advance that people accept our proposal would be that the conference has no authority to impose solutions on anybody and it doesn't have any authority to veto arrangements that any two parties might agree to. Its role is basically a sponsoring role. And so that's what we see it for and King Hussein feels that's a very important thing to put into place because after all, the guiding resolutions under which the negotiations take place are resolutions 242 and 338 sponsored by the U.N. Security Council. So the five permanent members would be present and be part of the sponsor for the bilateral negotiations.

Yaari: Am I correct in reading you as saying that the King no longer sticks to a previous remark of his that is when he said "I am going to the conference with the PLO not behind me, but side by side."

Shultz: Our initiative calls for the negotiations on West Bank, Gaza matters to be conducted by a Jordanian-Palestinian delegation and the presumption would be that when the King, his representatives attend an international conference, that they would attend as a Jordanian-Palestinian negotiation. That means you have to find Palestinians to be in the delegation. And what are the characteristics of those Palestinians? Well, first of all they have to be legitimate representatives of Palestinians. So you can't take the view as Israel we'll look around for the Palestinians we like that tend to agree with us and they'll be the representatives of the Palestinians. No way. The people who represent any party have to be people who are regarded as legitimate fighters for their side of the argument. Otherwise they're not worth having there.

Ronnen: But the Palestinians regard as their representatives PLO members?

Shultz: So you have to find those individuals. Now, we all know that the PLO has and does stand for things and there are people who have committed acts of terrorism and the PLO has as part of its covenant that Israel should no longer exist and it's committed to violence, the armed struggle as a means, and so as we see it, in the United States anyway, we won't talk to the PLO or negotiate with the PLO as such unless they change those matters. Now I think individuals that you would expect to be in a delegation, according to our initiative, should step up and say "I renounce terrorism. I accept 242 as a basis for negotiation." 242 contains in it the recognition of Israel. And so you basically come on to the scene through that kind of a spectrum.

Achimeir: How do you explain the fact, Mr. Secretary, that Palestinian leaders, personalities, refused to meet you unless they were American citizens?

Shultz: Well, as a matter of fact I met two Palestinians, one from the West Bank and one from Gaza who came to Washington, and I met with them, and I did try to have two meetings on two different occasions when I was in Jerusalem with Palestinians that we invited and they didn't come. And of course it's for them to say why they didn't come, but we had word from many of them that they had threats against them if they did come, and I have no reason to doubt it, and so, they didn't show up. I did, however, make a point of going to the meeting place and making a statement to Palestinians, and I'm sure you saw it, and it was designed to say to them "if you had come, here's what I would have told you, and I would like to hear what you have to say". We have to have a dialogue with Palestinians, and talk to them, and recognize that they have legitimate concerns and rights and those have to be served in this process. They're people too, they have aspirations, and the situation they're in today doesn't give them any ability to satisfy those aspirations. So, the negotiating process has to include them, and they have to be able to speak for themselves.

Ya'ari: Am I right in assuming that through this package, if accepted by King Hussein and the Israelis, you Mr. Secretary, expect to force some sort of a transformation of the PLO so as to make it qualified to be a partner, or to send people into some joint delegation.

Shultz: I'm not trying to force the PLO, they have to make up their minds what they want to do, but, at least as far as I'm concerned, and as far as the United States is concerned, if they want to be a part of any constructive process, then they've got to behave like constructive people, otherwise, they go on off and do whatever they want. In the meantime, we have a very determined effort about terrorism as you do. We don't have any ambiguity in our minds about our attitude toward terrorism.

Ronnen: Mr. Secretary, it seems that you wouldn't have initiated your plan unless it was the uprising in the West Bank and Gaza. How do you view the Israeli treatment of this uprising?

Shultz: Well, first of all, let me say, let me differ with you on the first part of your question. Our thoughts have a long derivation and they are not addressed to violence, they're addressed to underlying issues that are here, and have been here long before there was the current wave of violence, and they'll be here I might say, after the violence subsides. So, they are not going away, they have to be addressed, and the violence, I imagine, is a kind of statement about the frustrations that the people in the West Bank and Gaza have about the conditions under which they live, and their lack of ability to have control over it. So that's what this is expressing. Now, as far as Israel's handling of this is concerned, I would just make the following points: first of all, it's up to Israel to maintain order in these territories, that's a responsibility that Israel has. Second, I think in any circumstances you maintain order in the most humane way you possibly can. And third, I think, the lessons of how you handle this kind of disorder, anywhere, do come down to saying to people that there is a capability and willpower to make sure that the violence will not succeed and it will be exercised. And so, it's pointless. And, at least in the United States when we had if you remember, our riots in the cities with the burnings and so forth, what turned out was people saw whose schools are we burning, whose children aren't going to school, whose stores are being wrecked? It's ours, so what are we getting out of this? And that begins to have some effect, and the violence subsides, but the reason for it doesn't subside, and we should address ourselves to that reason.

Achimeir: How did the present situation in the West Bank and Gaza and Judea and Samaria effect your mission--your present mission --to the Middle East? What is your assessment?

Shultz: Whether it has an impact on people's thinking, I don't know. It probably hurts my mission in some ways and helps it in others, but I have not focused on that issue during my talks, and it hasn't been brought up very much. I suppose, to some extent the fact that there is the violence leads people to say we shouldn't be talking about a political initiative until that has been dealt with. So, in that sense it also cause people to, you know, get very uptight understandably. So that hurts the mission to some extent. I suppose on the other hand, it is saying to people: "you know there is a problem here, we'd better address it". Anyway, from my standpoint, the problem--the basic problem-- is not the violence, the basic problem is that you've got a million and a half people who are disenfranchised. Their numbers are growing, they're there, and they have to be dealt with, and they have aspirations, they have capability, they have children, they have grand-children, they want a future. And, if you just ignore it, there'll be a big penalty.

Achimeir: You expressed your opposition to a Palestinian state in the West Bank, so how do you see the final status of the West Bank within the framework of the autonomy. How do you see it? You are talking about 1.5 million people. What is the best solution now in your opinion Mr. Secretary?

Shultz: Well, the best solution is a solution that emerges from negotiations. And I'm not smart enough to know the best solution. I think that people have to sit down with each other, the people most immediately involved when they can get help, certainly the United States is willing to help if we are wanted, but basically they have to find the answer. I've talked with enough of the leading people in detail about this to be convinced myself, in my bones, you might say, that there is an answer waiting there to be found. But it's got to be found through a process of negotiation, and what the negotiators agree on is the right answer, not some answer that somebody thinks up. I know you are about through (with the time), so....

Ronnen: Sorry, no, no.

Shultz: You look like -- in the U.S. when people talk like that, they're telling me that I have only one minute more to go.
(laughter)

Ronnen: No, we have no commercials in this program.

Shultz: So, It doesn't seem to me that you can take out of the space of the West Bank and Gaza something that makes sense as a national entity. It needs to affiliate itself with national entities that are here, and there are historic affiliations of people with the customs and the laws and so on of Jordan and Egypt. And so I think there is room for some sort of federation, and I said the other day that if you ask me my affiliation, I might just without thinking about it, I might say I'm a Californian. Whereas if you ask George Bush, he might say I'm a Texan. But we're also U.S. We're first and foremost U.S. But at any rate it's possible to think of yourself as a Palestinian I should think, but also think of yourself as part of something that has a broader scope, I don't see any contradiction.

Ya'ari: How do you explain, Mr. Secretary, that in spite of the fact that you've moved towards let's say, more understanding of the Palestinian cause, you've been speaking in the American Colony Hotel about Palestinians taking full control over political and economic decisions. How do you explain then the opposition to you? The West Bank is covered with slogans against Mr. Shultz. Mr. Arafat is preventing anybody from meeting you, etc., etc.. It seems contradictory in a way.

Shultz: Well, I have a thick hide and I'm very stubborn, and I have to say what I believe and people have to think about it and let it sink in. They don't like, I'm sure, what I say about an independent Palestinian state, they probably do like some of the other things that I believe about the capability and quality of Palestinians, I know many of them, I've worked with them in my business days, and I think they have a lot on the ball, and if you give them half a chance. So, people have to sift it out.

Ronnen: Mr. Secretary, according to your plan which calls for trading territories for peace, Israel would have to give up some parts of Judea and Samaria and Gaza. What about the Israeli-Jewish settlements in these areas? Will they stay under Jordanian-Palestinian sovereignty?

Shultz: Well, people have to negotiate about how these things would work, but it seems to me that--and I've talked about this with President Reagan, he has the same view--that somehow in any settlement, if I were negotiating on the Israeli side, I would want to be sure that Jews have a right to live in these areas. And on the other hand, if they want to go live somewhere, they have to live under the laws that are there. But, they should have a right to live there, I think.

Achimeir: Another question Mr. Secretary, concerning your future meeting with the Soviet Foreign Minister Mr. Shevardnadze, I assume that in two weeks time you will meet with your Soviet colleague. What do you plan to discuss with him and also do you intend to issue a joint invitation to the parties concerned to come to a sort of international conference?

Shultz: Well, I think that would be premature for us to go and meet and do that. In a sense, you first have to assure yourself here that the key countries involved and people involved want to receive that invitation and will accept it. There is no point in issuing an invitation that nobody accepts.

(Interruption)

No, we're not there yet, and there are plenty of difficulties. On the other hand, I think the importance of the idea of an initiative for peace is universally recognized. Ask yourself, why is it that nobody says no? I don't think it's just because they want the other fellow to get the blame for stopping things. I think it's because people see that there are tremendous gains to be made in this area if we could have a more constructive and peaceful situation. Let's not aim for perfection, just let's have it a little better and a little more flexible. And the gains can be quite evident, and at the same time, I think people can see that, after all, this is a volatile, explosive area, so the potential dangers of not dealing politically with the issues are also very apparent. And it's those considerations that are the driving forces and which I think account for the fact that everybody wants to keep working at it. And as long as that's the case, we'll keep working on it. And it is the case today.

Yaari: Will you take a "No, No" for an answer?

Shultz: A "No, No?"--

Yaari: If nobody says "No", is it an answer? Is it a good enough answer for you to carry on?

Shultz: Well, I want to see us making headway and not just sort of leave the scene with nobody saying no--that's not what we're after. We're after progress and we're after the emergence of a set of negotiations that have the promise of a political settlement of these issues--that's what we're after. So, we have to be positive about it.

Ronnen: If you take the optimistic assumption that the Israeli Cabinet will approve your plan, what kind of commitment would you be willing to give to Israel--long range commitments I mean, concerning the political, economic and defense relations between the two countries, maybe in the form of a memorandum of understanding?

Shultz: Well, I (interruption by questioner--"By the next administration")

Shultz: Yes, well, the pieces of paper can be produced and they will be lived by. But underneath those pieces of paper is a long-standing and deep-running sense of community between the United States and the State of Israel. And we have stood by Israel and its security concerns which we fully understand and we will continue to stand by Israel. And, I think it is perhaps the experience that means the most. Now, we have developed a number of interesting institutional arrangements in the last few years that, I think, have worked pretty well in helping us in our relationship, and what we are trying to do is gather them together under one roof, you might say, in a memorandum of agreement or understanding. And, I hope that we can get that done in time to make it something that might mark your 40th anniversary. And I will try to drag that out of our bureaucracy. Every time somebody raises a new question, down in the bureaucracy it goes and you have to drag it back up again. But, I think that stands for our intentions and this is deeply felt.

Achimeir: Mr. Secretary, we were talking about America, we were talking about the Palestinians, Jordan, Syria, Israel. What about your shuttle diplomacy between Mr. Shamir and Mr. Peres? What do you think about this act of diplomacy?

Shultz: Well, they're both outstanding individuals, I like them both, I admire them both and they agree on many things, they disagree on some things.

Achimeir: Do they agree about something?

Shultz: The government is the way it is and so from the standpoint of me and my role, I don't argue with the people of Israel. They put a government there, and I work with the government that's there. And I don't concern myself. It's not my business to concern myself. You left out one country in your list.

Yaari: Egypt?

Shultz: Egypt--and Egypt is a basic key country. And we wouldn't be talking about any continuing peace process here except that there is peace between Israel and Egypt. Let nobody forget that's the key building block, and the Egyptian effort in contributing to the initiative we're talking about has been a very great one. We've discussed it with them as we did with our friends in Israel. Their contribution was an important one. And I had something happen to me the last time I was in Egypt--it is quite pertinent to all this. After our meetings were over with President Mubarak, I was riding back to the airport with the Foreign Minister Meguid, who is an outstanding individual, and we rode by an area where there was a lot of construction going on--I used to be in the construction business and I was interested--and I said what's going on over there, what's that? And he said, "that is the fruits of peace". I thought it was an extraordinary reply. He didn't say those are apartment buildings or that's an office building, he said, "those are the fruits of peace". And that's what people want. And if that's what people want, then those of us who have the privilege of being in government need to try to find it and help them find it--that's our job.

Yaari: Mr. Secretary, probably I'm slightly pessimistic. You have stressed the time element, that time is running out in order to put the plan into action and you are not insisting, if I understand right, on the April 15 or May 1 deadline. But would you agree that if by the end of May no progress, or substantial progress, is made in the direction of talks, then one will have unfortunately to issue a death certificate to the package?

Shultz: Well, there isn't any way you could issue a death certificate because the problems are there--you can't issue a death certificate to them. And therefore there has to be life to the effort to work on those problems. And from my standpoint, I only have a few more months left in office and I would like to see as much as possible accomplished, I'm willing to work hard right to the end to try to get things done. But also, I'd like to leave for whoever my successor is as good and constructive a set of possibilities as possible. So just because my time in office is about over, it doesn't mean that I'm going to quit on the job--I'm going to keep going and I'll try to give a good inheritance to my successor.

Achimeir: Upon completion of your mission, Mr. Secretary, will you put the blame on one of the sides in the Middle East for a possible failure of the present mission of an American Secretary of State?

Shultz: Well, I'm not interested in failing, and I'm really not interested in blame-casting--I'm interested in getting something done. The people that I'm dealing with are all impressive people, they all have reasons for the varying views that they have, they're good reasons--the only thing is there have to be some overriding reasons to take the lead in moving in a peaceful direction and that's what I'm urging and trying to put down in sort of operational terms (what do you have to face up to, and let's start facing up to it). Let's start facing up to the fact. I annoyed some people, I gather, by saying that I don't think anyone should expect Israel is just going to go back to the 1967 borders. But I'll annoy some more people by saying that 242 involves territorial compromise...

Ronnen: On all fronts?

Shultz: On all fronts, and so that's why we need a negotiation. If Israel was going to go back to the 1967 borders, there wouldn't have to be a negotiation. But it's because the situation has to be worked with that you need a negotiation.

Ronnen: Mr. Secretary, let me conclude by a personal remark quoting some commentators in the Israeli press that they were claiming that you could have reached some more good consequences in your media barrage if you would have been more firm in your stand. I may assume that you reject this assumption.

Shultz: Well, I don't know what firm means, but anyway our initiative is clear and I think its implications are pretty clear. And we are spelling them out and our initiative emerged from a lot of consultations--it isn't just something that came out of our mind. And we think it is fair, and we think it is balanced, and we think it can provide the best basis for moving ahead so we're sticking to it and not changing it around. Flesh it out, put blood in it so it can be a little warmer--yes, but don't take the leg or the arm away from the skeleton let alone the head.

Ronnen: Thank you very much Mr. Secretary. We are running out of time, you are behind schedule on your way to Egypt. I want to thank you very much for coming to our studio. I can assure you, that unlike what happened in Amman last night this interview will be on the air tonight. I wish you again good luck in your trip and safe landing. Thank you, Mr. Ya'acov Achimeir and Mr. Ehud Ya'ari. Good Night.

כה' בניסן תשמ"ח

12 באפריל 1988

אל: א/כ"ב פק

מאת: דניאל בלור, ציר לענייני עבודה, וושינגטון

הריני להעביר לעיונך דו"ח נוסף על המתרחש בקרב האיגודים המקצועיים בארצות הברית ובקנדה:

האיגודים וישראל נוכח הארועים בשטחים

זמן קצר לאחר תחילת הארועים בשטחים בחודש דצמבר התחילה להסתמן נימה של בקורת מצד יידיים באיגודים המקצועיים, בארצות הברית ובקנדה. התמונות מידי ערב על מסכי הטלוויזיה השפיעו על יידיים אלה, יהודים ולא יהודים, כשם שהשפיעו על הקהילה היהודית ועל דעת הקהל הכללית. בדרך כלל, תגובתם של האיגודים המקצועיים כמו תגובתם של גורמים ידידותיים לא-יהודים היתה פחות היסטריה מתגובתם הראשונית של מנהיגים יהודים וארגוניהם. אך אי-אפשר שלא להבחין בסחף מסויים נוכח המשך האירועים והרושם הנוצר לישראל אין תשובה סבירה ומאוזנת להתרחשויות הללו, אלא בדרך הנראית להם כשמוש מופרז בכח, פגיעה בזכויות העובדים ואיגודיהם המקצועיים ומניעת חופש הסקור של התקשורת הבינלאומית. עם זאת, לא נפגמה תמיכתם הבסיסית בישראל ובהסתדרות, קניית בונדס, השתתפות במגבית ההסתדרות ותמיכה בנושאים הקשורים לקונסנזוס הלאומי בישראל - חתירה לשלום שיושג במו"מ ישיר, התנגדות למו"מ עם אשף ולהקמתה של מדינה פלשתינאית. רוב מנהיגי האיגודים בארצות הברית אינם נלהבים לרעיון הועידה הבינלאומית. אך הם סבורים כי מו"מ ישיר חייב להביא לשלום המבוסס על ויתור על שטחים ועל סידורי בטחון נאותים. בכל השיחות הרבות שקיימנו עם ראשי האיגודים ובהרצאות ופגישות של שאלות ותשובות עם פעילי איגודים נתקבל הרושם שאין הם מתעניינים ואין הם מתמצאים בפרטי יזמת שולץ ובחלוקי הדעות בנושאי תהליך השלום, כל עוד ישנו רושם שישראל רוצה בשלום ומוכנה ליטול סיכונים למענו. אך הנושא העיקרי המעיק עליהם, דהעלול להביא לכרסום ביחסם הידידותי לישראל, על כל ביטוייו, הוא צורת הטיפול שלנו בנעשה בשטחים.

- 2 -

מאז דצמבר ננקטו פעולות רבות ושונות להסברת עמדתנו ולמניעת סחף ביחסם של האיגודים, בפעולה משותפת של נציגות ההסתדרות בארה"ב וצירות העבודה בווינגטון. לפעולה זו עזרה במידה מכרעת עמדת ההסתדרות, כפי שבאה לידי ביטוי במברק ששלח מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר לראשי האיגודים המקצועיים בעולם החפשי, ובהחלטת מועצת ההסתדרות, שקראו להמנע מקיצוניות בשני הצדדים, תמיכה בחידוש תהליך השלום ובהגנה על ערביי ישראל בשביתת ההזדהות בת יום אחד, זמן קצר לאחר תחילת ההתרחשויות בשטחים.

לקראת מועצת החורף של ה - **AFL-CIO** שנתכנסה בפברואר במיאמי, נעשתה פעולה כדי שתתקבל החלטה המביעה תמיכה וידידות בישראל בשעה זאת. ואמנם ההחלטה, תוך שהוא מותחת בקורת על השמוש המופרז בכוח בטיפול בהפגנות, חזרה והביעה תמיכה מלאה וסולידאריות עם ישראל ועם ההסתדרות. (הנוסח המלא של ההחלטה יובא בנספח, בסיום דו"ח זה). לקראת ישיבת המועצה שיגר מזכ"ל ההסתדרות את חבר הוועדה המרכזת נוראף מסאלחה למסע הסברה בקרב האיגודים בארה"ב, קנדה ומכסיקו. במיאמי הופיע מסאלחה בפני הוועדה לעניינים בינלאומיים של פדרציית האיגודים. כמו-כן ביזמת האמריקנים נפגש לשיחה קצרה עם מזכיר המדינה ג'ורג' שולץ, לאחר הופעתו של שולץ בפני מועצת האיגודים. הופעותיו של נוראף מסאלחה זכו להערכה רבה ולהצלחה, כשהוא מייצג את השקפות תנועת העבודה הישראלית מזווית ראייתו של ערביי ישראל הרוצה בשלום אמת המבוסס על פשרה הדדית. (בנספח קטע מכתאון הקשור באיפא"ק, המדווח על הופעותיו של נוראף מסאלחה).

לקראת החלטת מועצת האיגודים נפגש גם שגריר ישראל בווינגטון משה ארד, יחד עם הציר לענייני עבודה, עם נשיא האיגודים לייזן קירקלנד. במיאמי, לקראת סיום שבוע הדיונים של המועצה, נערכה קבלת פנים מטעם ידידי ההסתדרות בארה"ב, בשיתוף עם בנק הפועלים, לציון חגיגות שנת הארבעים למדינה. קבלת פנים נערכה בחסות לייזן קירקלנד, המזכיר-גזבר תום דונהין ונשיא איגוד עובדי התקשורת מורטון באר, שהוא גם נשיא אגודת ידידי ההסתדרות באגודים המקצועיים. בנאומו בקבלת הפנים אמר קירקלנד כי הסולידאריות הידידות והמחויבות המלאה של האיגודים המקצועיים בארה"ב לישראל אינה יכולה להיות מוטלת בספק. ההחלטה שקבלה מועצת פדרציית האיגודים היא בהמשך למסורת העמוקה והאיתנה, והיא מביעה תמיכה מלאה בישראל ובהסתדרות בתקופה קשה זאת, תוך תמיכה מלאה בעמדותיה המדיניות ובשאיפות השלום של ישראל.

- 3 -

קירקלנד ביקר בחריפות פרשנות מוטעית של כמה עיתונאים (הכוונה לסוכנות אי.פי. ולווישינגטון פוסט - ד.ב.) כאילו בהחלטה היה משום גינוי לישראל. בשלושת עמודי ההחלטה לא מופיעה המילה גינוי בשום צורה שהיא והיא איננה יכולה להיות מובנת אפילו כפרשנות, ורק מי שעוין את האיגודים או את ישראל או את שניהם יכול לפרש משפט אחד של הערה ידידותית בצורה עוינת. החלטת הפדרציה תואמת לחלוטין את עמדות ההסתדרות ואת השקפותיהם והרגשותיהם של מרבית הישראלים ושל ידידיהם הנאמנים. עמדת האיגודים המקצועיים בארה"ב איתנה בידידותה ולואי והיו לישראל עוד הרבה ידידים נאמנים כמותם - סיים קירקלנד.

בקבלת הפנים השתתפו כמאתיים איש, ובכללם רוב נשיאי האיגודים המקצועיים החשובים. אורח הכבוד היה נוואף מסאלחה, וכך השתתפו נציגי ההסתדרות ומנהל מגבית ההסתדרות בארה"ב אליעזר רפאלי, יעקב אלינב ונועם פינטוב מהנהלת בנק הפועלים, ניו-יורק ורחמים טימור, הקונסול הכללי של ישראל במיאמי.

העמדות בקנדה: האיגודים המקצועיים בקנדה קרובים יותר בהשקפותיהם המדיניות לקו האירופאי מאשר לקו האמריקני, וגם בשאלות המזרח התיכון קשה יותר מלאכת ההסברה שלנו בקנדה מאשר בארה"ב, אם כי גם באיגודים הקנדיים קיים כל השנים יחס בסיסי חיובי ואוהד להסתדרות ולישראל. אולם, קנדה ככלל מתייחסת ביתר חיוב למערכת האומ"ת, והתעמולה הפרו-אשפ"ית בולטת בה יותר. תעמולה זו נתחזקה עם תחילת המהומות בשטחים, וקנתה אחיזה גם בקרב חלק מן האיגודים. מעין חזרה על מה שקרה בעמדת חלק מן האיגודים בתקופת מלחמת לבנון. אולם, המאמצים שהושקעו בפעילות בקרב האיגודים בקנדה בשנים האחרונות נשאו פרי מסוידם בכך שהם בחרו להוועץ בנו ולשמוע את עמדתנו לפני קבלת החלטות או מתן הצהרות פומביות. נשיאת קונגרס האיגודים המקצועיים שירלי קאר שגרה מברק למזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר, והוא השיב לה מיידית. פעולה זו ואחרות עזרו למתון החלטת פדרציית האיגודים בחבל אונטריו, ונקוה שיעזרו בקבלת החלטה מאוזנת בוועידת קונגרס האיגודים שתתקיים בשבוע השני של מאי. (בנספח - מצורפת הודעת הפדרציה של אונטאריו).

האיגודים והבחירות לנשיאות בארה"ב: גם בכינוס מועצתם בפברואר לא הצליחו האיגודים המקצועיים להגיע לכלל הסכמה על תמיכה במועמד אחד בבחירות המוקדמות לנשיאות בקרב חברי המפלגה הדמוקרטית.

- 4 -

חוסר ההחלטה גרם למבוכה בקרב חברי האיגודים, ובתחילה לפיזור תמיכתם בקרב המועמדים השונים, כאשר בשלב הראשון היה הנהנה העיקרי ציר בית הנבחרים ריצ'רד גפהארדט, בגלל תמיכתו במדיניות סחר-חוץ פרוטקציוניסטית. אולם משמעת מדתו נתקלה בקשיים, בעיקר במדינות הדרום, עברה התמיכה של חברי איגודים רבים, בעיקר פועלי תעשייה ובעלי-שכר נמוך בשרותים. לג'סי ג'קסון. הצבעה זו אפשרה לו לנצח במדינת מישיגן, ולהשיג שיעור גבוה בהרבה של תמיכת מצביעים לבנים מכפי שהשיג בנסיונו הראשון לרוץ לנשיאות ב-1984. אולם נצחונו הגדול במישיגן, והשיגו בדרום, שהביאו אותו למקום השני במרוץ הדמוקרטי בהפרש קטן ביותר מהמועמד המוביל המושל מייק דוקקיס, והחשש כי אם תמשך מגמה זאת ייהפך למועמד המוביל, החלה לכרסם בכוחו. הדבר הוציא מהבתים מתנגדים שלו ותומכים של אחרים. מועמדים אחרים, עתונאים ופרשנים החלו לבקר אותו ולבדוק את מעשיו בעבר, ולהזכיר את נטיותיו השמאליות, פגישותיו עם פידל קאסטרו ויאסר ערפאת. כך נשתנתה המגמה בבחירות המוקדמות במדינת ויסקונסין, שם ניצח דוקקיס בהפרש גדול. אם תמשך המגמה של ויסקונסין לא יהא ג'קסון מועמד לנשיא או סגן-נשיא, אם כי אין ספק שהשיגו בבחירות המוקדמות יקנו לו מעמד משפיע במפלגה הדמוקרטית ובממשל הנא, אם יזכו הדמוקרטים בבחירות לנשיאות. מנהיגות האיגודים המקצועיים תצטרך להפיק לקחים לקראת 1992, ולהבין כי היא איננה יכולה עוד לעמוד מן הצד, אלא להיות פעילה ויוזמת מתחילת מערכת הבחירות המוקדמות כדי למנוע תוצאות בלתי-רצויות, שהרי רצונה העיקרי כיום הוא להגיע לבית לבן, סינאט ובית נבחרים דמוקרטים, כדי שניתן יהיה להעביר חקירה חיונית להם בנושאי עבודה, חברה וכלכלה.

האווירה בקונגרס: לאחר שהרוב בסינאט חזר לדמוקרטים ב-86', נשתנה האווירה לטובת האיגודים בכמה נושאים: המדיניות התקציבית, חקיקה בנושאי סחר, וכך חקיקה בנושאי עבודה, שויון זכויות ונושאי חברה. אולם, כל עוד הנשיא הוא רונלד רייגן אין האיגודים יכולים לצפות לשינוי מכריע לטובתם, שכן אף אם יגזירו רוב בשני בתי הקונגרס, הנשיא יטיל וטו, ואין הם יכולים לגייס רוב של שני שלישי בשני הבתים כדי לבטל את הוטו הנשיאותי. עד כה הם הצליחו רק בחקיקה בנושא שויון זכויות ובחקיקה על צעדים נגד דרום אפריקה לגייס רוב של שני שלישי נגד הוטו של רייגן. כמו-כן הצליחו בחקיקה שנועדה למנוע פגיעה ב בטוח הסוציאלי ובזכויות הגימלאים והקשישים. בפני הקונגרס עומדים להחלטה מספר חוקים חשובים מבחינת האיגודים בנושאי סחר חוץ, העלאת שכר המינימום, בטוח למחלות הדורשות טפול ממושך, מעונות יום לילדי הורים עובדים, ומספר תיקונים לחוקי עבודה.

- 6 -

עדיין לא ברור אם יעברו חוקים אלה בשני הבתים בצורה הרצויה לאיגודים. והאם הנשיא ישתמש בזכות הוטו שלו. ראוי לציין, כי ברוב נושאי החקיקה הללו (פרט לסחר-חוץ) המוביל הוא הסנטור טד קנדי, שהוא יושב-ראש ועדת העבודה של הסנאט, והנהנה כיום ממעמד בכיר ומשפיע בסנאט ובמערכת הפוליטית האמריקאית.

הבחירות לסנאט: פרט לבחירות לנשיאות מעוניינים האיגודים ביותר בבחירות לסנאט, כשההנחה היא שבבית הנבחרים ישמרו הדמוקרטים בנקל על הרוב הגדול שלהם. יחסי הכוחות בסנאט הם כיום 54:46 לטובת הדמוקרטים, וההנחה היא כי אם כי ייתכן כי בכמה מושבים יחול שינוי מפלגתי, הרי בסך הכל ישמרו הדמוקרטים על הרוב שלהם, ואולי אף יגדילו אותו באחד או שניים. אלא אם כן, תוצאות הועידה הדמוקרטית יגרמו לכך שחלק מחסידיו של ג'קסון או מתנגדיו המושבעים, הכל על פי התוצאה. ימנעו מלהצביע בעדה המפלגה הדמוקרטית, ועל כן יפגעו בסיכויי המועמדים הקמוקרטים באותם מרוצים צמודים. בין המרוצים הבעייתיים והצמודים: ניו-ג'רזי - הסנטור הדמוקרטי פרנק לאוטנברג מנהל מאבק קשה נגד המועמד הרפובליקני פיט דוקינס, ספורטאי ואיש-צבא פופולארי. ויסקונסין - מאבק צמוד צפוי על מקומו של הסנטור הדמוקרטי פרוקסמיר שפרש. מיססיסיפי - מאבק צמוד על מקומו של הסנטור הדמוקרטי הותיק ג'ון סטניס שפרש.

אוהיו מאבק צמוד בין הסנטור הדמוקרטי הווארד מצנבאוס, לבין המועמד הרפובליקני ראש עיריית קליבלנד ג'ורג' ווינוביץ'. פלורידה מאבק קשה על מקומו המתפנה של הסנטור הדמוקרטי-צ'ילס. מרוצים די צמודים נוספים צפויים בקליפורניה, רוד-איילנד, מינסוטה, צפון דקוטה וושינגטון. לדמוקרטים סיכוי טוב מאד ליטול מידי הרפובליקנים לפחות שני מושבים מתפנים במדינות וירג'יניה, שם המועמד הדמוקרטי הוא המושל לשעבר צ'רלס רוב, חתנו של הנשיא ג'ונסון, ונברסקה, שם המועמד הוא המושל לשעבר הפופולארי בוב קרי. רוב וקרי נחשבים לכוחות צעירים עולים במפלגה הדמוקרטית.

המאבק נגד הסכם סחר חופשי ארה"ב - קנדה:

מקרה לא-שכיח של מאבק מלוכד משותף, הוא מאבקם של האיגודים בארה"ב ובקנדה נגד הסכם אזור הסחר החפשי בין שתי המדינות. טעמי המאבק הם, לעתים, שונים, אך התוצאה היא: משותפת. בקנדה המאבק "משותף" עם המפלגה הדמוקרטית החדשה (המפלגה הסוציאל-דמוקרטית) שבאחרונה נתחזק מעמדה במשאלי דעת.

חוק נגד שימוש בפוליגרף הסינאט אישר ברוב גדול 69 נגד 27 חוק המגביל במידה ניכרת את אפשרותם של מעסיקים להשתמש במבחן פוליגרף (מכונת-אמת) נגד עובדיהם. החוק עוד טעון אישור בית הנבחרים.

אישור אמנות ארגון העבודה הבינלאומי: הסינאט אישר שתי אמנות של ארגון העבודה הבינלאומי, האישור הראשון מזה שלושים וחמש שנה. הסינאט נמנע מלאשר אמנות רבות וחשובות של ארגון העבודה מחשש שבת-המשפט יפסקו שהן עדיפות על פני החוק האמריקאי, ומשום שהן מעניקות ל- AFL-CIO מעמד של הארגון היציג של העובדים האמריקניים. עתה מקוים שבעתיד הקרוב תאושרנה אמנות נוספות.

מעט סטטיסטיקה: מספר חברי האיגודים המקצועיים בארה"ב נשאר יציב כ-17 מיליון ב-1987, מספר דומה לזה של השנתיים הקודמות - 1986 ו-1985. ממוצע עליית השכר בהסכמים קולקטיביים שנחתמו ב-1987 בארה"ב הגיע ל-2.2% בשנה הראשונה לחוזה ו-2.1% בשנים הבאות.

חגיגות - 75: למשרד העבודה של ממשלת ארצות-הברית מלאו בחודש מארס שבעים וחמש שנה. האירוע צויין בהקנת סרטים על תולדות המשרד והישיגיו, וערב חגיגי בהשתתפות כל שרי העבודה החיים כשהותיק שבהם הוא ארתור גולדברג, שר העבודה הראשון בממשל הנשיא ג'ון קנדי.

אנשים

דון סליימן - נבחר לנשיא הסוציאל-דמוקרטים, ארה"ב. גוף פוליטי של פעילי איגודים מקצועיים הקשור במפלגה הדמוקרטית והחבר באינטרנציונל הסוציאליסטי.

פט קמבל - הנשיא של איגוד הנגרים פרש מתפקידו לגימלאות ובמקומו נבחר כנשיא, וכחבר מועצת ה- AFL-CIO, סיגורד לוקאסן.

נפטר - ריי מג'רוס המזכיר-גזבר של איגוד עובדי המכוניות. ריי מג'רוס היה יו"ר אגודת ידידי המכון האפרו-אסיאני של ההסתדרות בארה"ב.

Statement by the AFL-CIO Executive Council

on

Israel

February 16, 1988
Bal Harbour, FL

2/4

392

For over two months, the West Bank and the Gaza Strip have been the scenes of often violent Palestinian demonstrations against Israel. In their effort to maintain order, the Israeli Defense Forces have on occasion resorted to unnecessary force, and those incidents have been widely and vividly reported in the media, to the detriment of Israel's image.

No doubt such incidents can be attributed to the inexperience of the Israeli army in riot control and other police functions, and to the frustrations of Israeli soldiers as they confront young Palestinians hurling stones and petrol bombs. These factors may explain but they cannot excuse, and the AFL-CIO cannot condone, the use of excessive force against civilians.

But neither can we accept the view, fomented by sensationalized media accounts of the violence, that Israel has lost its moral bearings and no longer merits the support of the democratic community. Some have gone so far as to liken Israel's behavior to that of South Africa, a calumny we categorically reject and resent.

Israel is a democratic polity of some 4.2 million citizens, Arabs and Jews alike, who enjoy the right to vote and the freedoms of speech, religion, press, assembly, and association. Arabs and Jews alike actively work side by side in Israel's trade union movement, Histadrut. They are all represented in a single Parliament. In short, Israel's Arab citizens enjoy the very democratic rights they are denied in the Arab states.

To compare such a society with South Africa, the majority of whose population is denied those very rights, is not only to slander Israel but to rob democracy of its defining characteristics and thus to subvert the very idea of democracy.

With equal vigor, the AFL-CIO also rejects the notion that Israel must now redeem itself by turning the West Bank and the Gaza Strip over to the PLO or the Islamic fundamentalists who are fueling the flames of violence in the occupied territories. The complex historical realities of the Israeli-Arab conflict cannot be reduced to lurid 30-second TV film clips; nor are real solutions to the Palestinian tragedy to be found in the field of public relations.

The real solutions, as the AFL-CIO has repeatedly stated, lie in negotiations between Israel and responsible Palestinian leaders. Israel has already proven its willingness to negotiate withdrawals from other territories it had occupied temporarily to protect itself from its Arab neighbors, having returned vast tracts of occupied land to Egypt and withdrawn troops from Lebanon.

The real tragedy of the Palestinians of the West Bank and Gaza Strip is that they have failed to develop leaders willing and able to negotiate with Israel, owing largely to the PLO's intimidation of moderate Palestinian leaders and to the continuing Arab self-declared "state of war" with Israel. These remain the fundamental obstacles to resolving the Palestinian problem; they are not altered and must not be obscured by the current turmoil in the occupied territories.

That turmoil does, however, lend new urgency to a more aggressive diplomatic effort on the part of the United States to press Jordan, Syria and other concerned Arab states toward more constructive policies that would permit the establishment of a framework of negotiations and an atmosphere conducive to their success. Such an effort now appears to be underway with the dispatch of American diplomats to Middle East capitals and with the upcoming visit to that region by the Secretary of State. The AFL-CIO supports this initiative and hopes that it will be fruitful.

The frustrations of Palestinians living on the West Bank and Gaza Strip are understandable. Their resort to violence is wrong. So, too, is the focus of their current

rage. Their interests have been ignored for decades--but not by Israel, which has established universities and schools in the territories and sought, despite an economy badly strained by military expenditures required to stave off Arab aggression, to ensure a minimum standard of health care and social services, often in cooperation with agencies of the United Nations.

For the Palestinians there is a challenge: to create a responsible and credible leadership to defend their interests, above all, by pressing Jordan and others to come to the table and talk with Israel.

The AFL-CIO historically has had a strong bond with Israel, a nation built by the trade union movement. In this trying time, we reaffirm our solidarity with her citizens, Arabs and Jews alike, and call upon her Arab neighbors to end their intransigence and belligerence, to recognize Israel's right to exist within recognized and secure borders, and thus create the basis for justly resolving the Palestinian question.

///

HEARD ON CAPITOL HILL

Senators Criticize Leaders

Thirty pro-Israel Senators wrote Secretary of State George Shultz in support of his Middle East peace efforts. They were "dismayed" to read of Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir's rejection of the land-for-peace formula.

According to the letter, initiated by Sens. CARL LEVIN (D-Mich.) and RUDY BOSCHWITZ (R-Minn.), the Shultz peace plan is "based on U.N. Security Council Resolution 242 (as restated in Resolution 338), a resolution which has been at the foundation of United States diplomacy in the region through five Administrations and which has been endorsed by Israel and most of the Arab parties to the conflict. . . . It can be summarized in three words: land for peace."

The Senators stated that, except for Egypt, "no Arab state has demonstrated willingness to implement this formulation. . . . Israel cannot be expected to give up all the territory gained in 1967 or to return to the dangerous and insecure pre-'67 borders. . . . On the other hand, peace negotiations have little chance of success if the Israeli government's position rules out territorial compromise."

Two Senators disagreed with the Levin-Boschwitz letter. Sen. ARLEN SPECTER (R-Pa.), according to the *New York Times*, said, "I was asked to sign it and I declined. It's a very bad idea for us in Washington to be giving any such advice to people in Israel thousands of miles away."

Sen. CHIC HECHT (R-Nev.) was not asked to sign the letter but said it was ill-advised: "The people of Israel elected their own leadership. . . . Israel is our most important ally in the Middle East and we should not interfere."

Sen. Levin said on the Senate floor that "the violent acts of some demonstrators in

the West Bank and Gaza, and the violent responses to them by some Israeli soldiers are both deplorable. . . . But there is, obviously, a difference between controlling violence and responding to it with excessive force, and there have been too many instances of excessive force."

Several members of Congress commented on the situation in the territories at a meeting of pro-Israel political activists on Capitol Hill. According to the *Washington Jewish Week*, Sen. STEVE SYMMS (R-Idaho) is concerned: "I speak before high school kids and they're starting to ask me about this issue."

A Symms' aide added, "We're starting to pick up a shift in our mail. . . . In general, people in Idaho think well of Israel. . . . But they are affected by the press and the total impact night after night."

Sen. HOWARD METZENBAUM (D-Ohio) said, "It's an issue with potential for great harm. So far, I'd say constituent reaction shows concern but not yet alarm. . . . Israel's going through some hard times now. It's not all the fault of the media. But friends don't turn their backs on friends when they're having some difficulties."

Sen. JOHN KERRY (D-Mass.) noted that his Senate colleagues "understand the historical complexity. . . . But there is a lot of concern especially about [Israeli Prime Minister Yitzhak] Shamir's apparent inflexibility—his rejection of the principle of land for peace. Israel may have to give up some land. There is also the issue of Arab recalcitrance. . . . Israel must tough it out, and the United States must stand behind her."

Sen. PAUL SARBANES (D-Md.) criticized the media. They "go for the dramatic moment rather than the historical explanation," he said.

Sen. PETE WILSON (R-Calif.) was skeptical about the land-for-peace principle espoused by Shultz. "There's not much land. . . . It's simply unrealistic unless there's some kind of arrangement that provides ironclad guarantees for Israel's security."

Sen. PATRICK LEAHY (D-Vt.) wrote Prime Minister Shamir on Feb. 24 to express his "grave concern about recent developments in the West Bank and Gaza." Referring to "hundreds of Americans" who have contacted him and share his concern, Leahy stated that the Israeli "response of the last three months is wrong and harmful. It cannot lead to any lasting solution to this burning problem of the Palestinians."

He added that "the commitment of the United States to Israel's security is beyond question. This is the one issue where the views of the Executive Branch and the Congress are indistinguishable. We have provided and will continue to provide support and assistance to Israel." But, Leahy stressed "how harmful it is for the world to see night after night on television shootings and beatings."

Also signing the Levin-Boschwitz letter, in addition to Metzenbaum, Kerry and Leahy, were: LOWELL WEICKER, JR. (R-Conn.), GEORGE MITCHELL (D-Maine), BROCK ADAMS (D-Wash.), THOMAS DASCHLE (D-S.D.), J. BENNETT JOHNSTON (D-La.), DONALD RIEGLE, JR. (D-Mich.), TOM HARRIN (D-Iowa), EDWARD KENNEDY (D-Mass.), ALAN CRANSTON (D-Calif.), DANIEL P. MOYNIHAN (D-N.Y.), FRANK LAUTENBERG (D-N.J.), WARREN RUDMAN (R-N.H.), ROBERT KASTEN (R-Wis.), JAMES EXON (D-Neb.), MITCH MCCONNELL (R-Ky.), WILLIAM COHEN (R-Maine), ALAN SIMPSON (R-Wyo.), CHRISTOPHER DODD (D-Conn.), DENNIS DECONCINI (D-Ariz.), KENT CONRAD (D-N.D.), JOHN GLENN (D-Ohio), TIMOTHY WIRTH (D-Colo.), WENDELL FORD (D-Ky.), AND BOB GRAHAM (D-Fla.). □

STATEMENT ON THE SITUATION IN GAZA AND THE WEST BANK

2/3 310

Like many Canadians, the members of the Ontario Federation of Labour are disturbed by the continuing violence emanating from Gaza and the West Bank. Simply put, we would like the violence to stop. This is easier said than done. The issues are very real, serious and complex. We wish to contribute in some way to a peaceful solution but we do not wish to become apologists for either the Israeli or the Palestinian cause.

The Ontario Federation of Labour supports the policy position put forward by the Canadian Labour Congress President, Shirley Carr, in a recent letter to Yitzhak Shamir, Prime Minister of Israel. Like the CLC, we criticize the Israeli government for its actions in Gaza and the West Bank and for its expulsion of Palestinians. We will support, through the Canadian Labour Congress, any initiative by the international labour movement to bring a just peace to this region.

The Ontario Federation of Labour is a member of the Canadian Histadrut Trade Union Council. As such, we are supportive of Histadrut's position of decrying the loss of both Arab and Jewish lives and for the continuation of active efforts towards a comprehensive peace in the Middle East. We also support Histadrut's action to support the right of its Arab membership to take part in protest strikes in December, 1987 against Israeli actions in Gaza and the West Bank. We believe that Histadrut should ensure that Palestinian workers in Gaza and the West Bank are given all the same rights to organize, bargain and conduct their own affairs freely and independently as are given to workers in Israel.

The violence we have witnessed recently is a direct result of the lack of a political and peaceful settlement in the region. Over the years, many have used the legitimate concerns of both the Israeli and the Palestinian people for their own political purposes. A lasting peace is possible if Arab countries categorically accept Israel's right to exist within secure and recognized boundaries and if Israel recognizes the legitimate rights of the Palestinian people.

opeiu343

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בסחוני שמור

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 12.4.88 - 17:00

מס' מברק

182

אל : המשרד

184

דע : משהביט

אל : מצפ"א

דע : מקשיח

טילי סטינגר בקטר ועבור עומאן

למברקי 87

א. קטר

- 1) אנשי הפנטגון ומחמ"ד נפגשו השבוע עם עוזרי הסנטור דיקסון .
- 2) מסרו שככל הנראה הגיעו לקטר 13 משגרים של טילי הסטינגר ומספר כפול לערך של הטילים, עדיין לא יודעים מה המקור.
- 3) אנשי דה קונסיני בקשו באופן רשמי שיעשה מאמץ לגלות את המקור וכן לקבל מהקטרים את המספרים הסידוריים של הטילים שבידיהם. מחמ"ד/פנטגון פנו כבר לקטרים אך טרם קיבלו תשובה.
4. הסנטור דה-קונסיני נוטה לכתוב רשמית למזכירי המדינה והגנה בנדון אך מוכן להמתין עד קבלת הדו"ח שמכין הגנרל פאול בדבר הפצת טילי הסטינגר.

ב. עומאן

העומנים ביקשו רשמית לקבל סטינגרים והממשל לוחץ על דה-קונסיני להגמיש התנגדותו. גם במקרה זה דה-קונסיני מעדיף לקבל את הדו"ח הנ"ל מפאול (מובטח בימים הקרובים) וכן לקבל מידע נוסף על הבקשה העומאנית (מספרים וכיו"ב) בטרם יקבע עמדה.

6/2
ל מ ד ו

דחיסות: מ י ד י סוג נטחוני: ג ל מ"ס	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דח: 1 מחור: 2
תז"ח: 121315	מצפ"א	א ל :
גר : 0 0155 17 - 8	השגריר וושינגטון	ד ע :
	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

ועידת הנשיאים/דוקקים.

1. אתמול (11/4) הופיע בפני ועידת הנשיאים דוקקים. מוריס אברם, אלכס שינדלר, קן ביאלקין פתחו. מוריס אברם ציין כי ג'סי ג'קסון דחת ההזמנה להופיע בפני ועידת הנשיאים, אך הביע תקווה כי בסופו של דבר ייעתר בחיוב.

2. לחלן נקודות מדברי דוקקים:

על העולם להבין כי לא הדור הצעיר של הפלסטינאים ולא הממשלה בירושלים הם האחראים למצב בשטחים, אלא המנהיגים הערבים אשר סירבו לשבת ולנהל מו"מ עם ישראל.

- לא תהיה התקדמות בתהליך השלום אלא אם כן המנהיגים הערבים יהיו מוכנים לנהל מו"מ ישיר עם ישראל ולתכיר בזכות ישראל להתקיים בגבולות בטחון. מספר פעמים התייחס להסכמי קמפ-דייויד.
- אינו תומך בנסיגת ישראל לגבולות 67 ואין לדעתו מקום לשיתוף אש"ף בתהליך השלום.

- לכשנשאל לעמדתו בקשר למדינה פלסטינאית עצמאית אמר כי על הצדדים - ירדן, מצרים, ישראל והפלסטינאים - להחליט בעניין זה. אי נקיטת עמדה נגד נגד הקמת מדינה פלסטינאית גרמה לאי שביעות רצון בקרב המשתתפים.

2/.

מה היה ג'סי ג'קסון 2
מה היה ג'סי ג'קסון 3
מה היה ג'סי ג'קסון 3
מה היה ג'סי ג'קסון 1
מה היה ג'סי ג'קסון 1
מה היה ג'סי ג'קסון 1

תאריך: 12.4.1988	שם השולח: מרדכי ידיד	אישור:
------------------	----------------------	--------

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	דף: 2
סוג כטחוני:		מחור: 2
תז"ח: 121315		א ל :
נר: 155 17		ד ע :
		מאת :

- 2 -

- תשובתו ביחס לירושלים כי זו "סוגיה שכפופה למו"מ" גרמה לתגובות שליליות שקטות. דוקקים הוסיף כי ירושלים בירת ישראל. וכן תישאר.
 - לא תהיה כפייה מצד ארה"ב. אך השלום הכרחי ונחוץ לכל הצדדים. לארה"כ המעמד למלא תפקיד מרכזי.
 - ביחס לטוביטיס אמר כי חייבים לשפוט אותם על פי מעשיהם. הנשיא הבא חייב לעמוד על כך שבריה"מ תמלא התחייבותיה על פי הסכמי הלסינקי.
 - אחד מנציגי הארגונים היהודיים כינה את ג'סי ג'קסון כאנטישמי וביקש לדעת מדוע דוקקים אינו מבקרו על עמדותיו והתבטאויותיו. דוקקים הדגיש כי יש תבדלי גישה בינו לבין ג'סי ג'קסון וזה אמור גם לגבי מז"ת. אך מגמתו היא לנהל מסע בחירות פוזיטיבי.
3. כיסוי נרחב ניתן להופעתו בתקשורת הכתובה והאלקטרונית.
4. דברי דוקקים הוקלטו. נבריקה עם קבלתם מועידת הנשיאים.

מרדכי יריד

[Handwritten signature]

איטור:

שם השולח:

תאריך:

April 13, 1988

174 2 1/2

The Honorable George Shultz
Secretary of State
Department of State
2201 C. Street, N.W.
Washington, D.C. 20520

Dear Mr. Secretary:

We are deeply concerned about Saudi Arabia's purchase of Chinese CSS-2 IRBM missiles. The addition of these missiles to the Saudi arsenal heightens tensions in a volatile region and escalates the dangerous Middle East arms race to an unprecedented level.

At this time, we urge you to withdraw pending U.S. arms sales to the Kingdom--including Bradley Fighting Vehicles, TOW missiles and AWACS support systems, until Congress has had an opportunity to assess the changed circumstances. Selling Saudi Arabia more American weaponry at this time would reward Saudi deceit.

To date, the cornerstone of United States policy in the Middle East has been to promote and sustain Israel's "qualitative" military advantage over the quantitative advantage of its hostile neighbors. Saudi possession of the CSS-2 not only undermines this strategy, but dangerously alters the entire military equation of the Middle East.

Even more distressing is that the Saudis went to such lengths to conceal the missile purchase from the United States, its major arms supplier. This episode raises serious questions about the true nature of the American-Saudi military relationship.

The CSS-2 missiles are mobile with a range of 1,850 miles, giving the Saudis the capability to strike targets throughout the region. Most disturbing, however, is that the CSS-2 has been designed and deployed only as a nuclear weapon. Our fears are compounded by the fact that at least two close Saudi allies--Syria and Iraq--produce, deploy, and in the case of Iraq, indiscriminately use chemical weapons, which can be adapted to the CSS-2.

In light of these most dramatic revelations, we urge you to reassess the Administration's arms sale policy to Saudi Arabia. The United States Government must make unequivocal its opposition to the presence of these weapons. We appreciate your consideration of our views on this important matter.

Very truly yours,

OK

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5278

3399/1

תאריך : 13.04.88 *

דף 1 מתוך 3 *

עותק 3 מתוך 12 *

נכנס **

סודי ביותר

היין ארה"ב

* חוזם: 4,5278 *

* אל: המשרד *

* מ-: וו, נר: 175, תא: 120488, זח: 1630, דח: מ, סג: סב *

* נד: @ *

* סודי ביותר/מידי *

* אל: מנכל מדיני, מנכל רהמ' *

* תהליך השלום *

ביטוי

* להלן על פגישת המזכיר עם מקס שיפר, אד לוי (נשיא איפא"ק
* (החדש), מוריס אברם ובוב אשר (12.4) *

* המזכיר התחיל כדרכו באמרו שאיש לא אמר "כן" מוחלט *

* אך כל הצדדים רוצים בהמשך מעורבותם. הרגשתו היא *

* שאם תיפסק הוועדה, יוצר חלל מסוכן שאותו עדיף *

* למנוע כמובן. אמר כי מצא את אסד *

* EFFUSIVE בהמלצתו *

* שימשיך, אבל כמובן שבעניין התוכן אין אצלו כל שינוי *

* הוא מדבר על משלחת ערבית כוללת וועידה סמכותית. *

* על מובארק אמר שהוא SUPPORTIVE ו- *

* CONSTRUCTIVE. *

* על המלך אמר שברור שהוא רוצה להכנס למזמ"ר והוא רציני *

* ובכך, אבל רוצה בוועידה ואי אפשר לעקוף את הצורך *

* של המלך. בכך. שולץ הוסיף שהוא מאמין שהמלך, בניגוד *

* להצהרות מיום שישי האחרון (ריפעאי ? ע.ע.), יקבל *

* ועידה שאינה סמכותית והוא, שולץ, מסמך זאת על "הסכם *

* לונדון ". מכל מקום, שולץ אמר, ארה"ב לא תלך לוועידה *

* בינלאומית שיש לה סמכויות. *

* השאלה הקשה לדעתו של שולץ היא הייצוג הפלשתינאי ואין *

* להשיג הסכמה לייצוג כזה. שולץ הוסיף שאם הפלשתינים *

* יהיו במשלחת עצמאית משלהם, זה גם יכונן את גישתם *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 3 מתוך 12 *

* למדינה פלשתינאית עצמאית. מסקנתו היא שלמבנה יש השפעה
* גם על אופי הדיונים .

* על הסובייטים אמר שהם IN MOTION , אף כי הוא
* לא הסתיר שהם דוגלים בוועידה סמכותית. הוא הזכיר את
* דברי גורבצ'וב לערפאת והוסיף שהתרשם מהם . הוא מתכוון
* לשוחח עם הסובייטים ויבדוק היכן הם עומדים בנושא הוועידה.
* כמובן יאמר להם שהם צריכים לשפר את מדיניותם בנושא
* היהודים ולחדש היחסים עם ישראל אם בכוונתם שיקחו
* אותם ברצינות. בעניין השטחים אמר שאין להם מושג ברור
* על המתחולל בהם. לא ברור לו אם אפילו
* OVERSEAS P.L.O בשליטה
* וקיימת סכנה שחוסיון ייעשה בלתי רלוונטי.

* המזכיר אמר שהיו לו שיחות טובות עם רה"מ נצוותו על
* הסדר הביניים והזיקה להסדר הסופי. הוא מסכים עם רה"מ
* שצריך כי להסדר הביניים תהיה השפעה על ההסדר הסופי
* וכמו כן שלשיחות על ההסדר הסופי תהיה השפעה על הסדר
* הביניים. הוא גם הגיע למסקנה ששנה אחת עלולה להיות
* תקופה קצרה מדי. הוא קיבל ומסר למלך את הבטחת רה"מ
* כי יהיה מוכן לדון גם על נושאים הקשורים בהסדר הסופי
* ולא להסתפק בהסדר הביניים. מאידך אמר שהוועידה הבינלאומית
* שממנה חושש שמיר היא לא הוועידה שהוא שולץ , מדבר
* עליה והנושאים שאותם מייעד רה"מ לדיונים בפורום מולטילטרלי
* (כלכלה, פליטים) לא יהיו תחליף לצרכים של המלך .
* לפי דברי שני משתתפי הפגישה לא הייתה טרזניה בדבריו
* של המזכיר בעת דברו על רה"מ.

* שולץ חלק שבחים לממ' רה"מ ושה"ח ולצוותים של משה"ח
* שגילו יוזמה וחשיבה. צטט בפני המשתתפים את דבריו
* של פרס בשדה התעופה, כי הוותיקר על טריטוריה צריך
* להעשות בקונטקסט של בטחון ישראל, היינו שחלק מהטריטוריה
* המדוברת נתונה למומ'. ברוח הזה, אמר שולץ, טמון
* הסיכוי להסדר.

* שולץ רמז וביקש מהנוכחים לא לרשום דברים אלו על
* אפשרות של ריכוז
* מאמץ לגבי עזה והמצרים - מעין משלחת משותפת של מצריים
* ועזתים - למשתתפים לא היו הדברים נהירים לחלוטין.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 3 *
* עותק 3 מתוך 12 *

* המזכיר התנצל פעמיים על צורת הדברים שהתפרסמו אחרי
* ביקורו בעמאן, ואמר שלא התכוון שכך יראו פני הדברים
*, היינו כביקורת על מישוהו בישראל, כי ברצוננו היה
* לומר שיש התקדמות והוא ביקש לעודד את שאר הצדדים
* להמשיך ולחשוב על דרכים להתקדמות.

* המזכיר אמר כי אין לו תכניות קונקרטיות לביקור באזור
*. יש לו כמה התחייבויות באירופה בשבועות הקרובים
* והוא יוכל "לקפוץ" אם יהיה צורך בכך.

* אמר שמזכר ההבנה האסטרטגי נמצא בהכנה ותאריך היעד
* הוא 21.4, אך לא ציין בוודאות כי אכן הדבר יקרה בתאריך
* זה.

* המסר שמשתתפי הפגישה ביקשו להעביר למזכיר הוא שאסור
* כי תתגלע מחלוקת פומבית בין ישראל לארה"ב, כי מחלוקת
* כזו היא מטרת הצד הערבי ובמקרה כזה הם יעדיפו לראות
* בהתרחבות הסדק על-פני כניסה למומ' רציני. ציינו את
* פגישת המזכיר עם אנשי המל"פ והשבחים שהורעפו על חוסיין
* כאיתותים העלולים להתפרש כהרחבת הסדק.

* בפגישה השתתפו מהצד האמריקאי גם וייטהאד, קמפלמן והיל
* ואחרי החלק הראשון, כאשר המזכיר עזב, נותרו השלושה
* לעוד כ-20 דקות עם ארבעת הנציגים היהודים.

* ערן *

* תפ: שהח,רהמ,מנכל *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 13.04.88

5298

סודי

נכנס **

**

**

**

חוזם: 4,5298

אל: המשרד

מ: לוסאנגלס, נר: 29, תא: 120488, חז: 1100, דח: ב, סג: סו

נד: א

בהול / סודי

אל: בירן, סביר

דע: שגריר, נעים - וושינגטון -

מאת: לוסאנגלס

לא-124

התקשר גיל גלייזר, צ'רלס ויק התקשר עמו הבוקר לבקשת הנשיא, להעביר מסר 'לנוגעים בדבר' בישראל להפיק מלוא האפקט של יחסי הציבור (P.R) מפרשת חטיפת המטוס הכווייתי ורצח הנוסעים ע"י חוטפיו הטרוריסטים. הבית הלבן מנסה בדרכים משלו להניע גם המועמדים לנשיאות לגנות בקול ענות חטיפת המטוס ודוקקים כבר השמיע הצהרה בהתאם. גלייזר מבקש בשם ויק שישראל תעשה להגברת התהודה ותשומת הלב הבינלאומית לחטיפת המטוס ולרצח נוסעים חפים מפשע.

בנצור

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, אביטל, מעת, הסברה

נכנס

שמו

**

**

**

**

חוזם: 4,4684

אל: המשרד

מ-: הלסינקי, נר: 17, תא: 120488, זח: 1230, דח: מ, סג: שמ

נד: q

שמו/מיידי

אל : אירופה 3

דע : דוד ברטוב - נתיב

תפוצות

אירופה 2

נתיב - שטוקהולם

נוביק נימרוז

מצפ'א

שגווש'נגטון.

NATIONAL CONFERENCE ON SOVIET JEWRY

ביקר אצלנו נציג הארגון הנ"ל, GERALD STROBER, הנמצא בהלסינקי להכנת ביקור משלחת של 50-100 מנהיגי הועדה הארצית האמריקאית, עת שהיית רייגן כאן בין ה-26-29 במאי בדרכו לברה'מ.

בכוונת המשלחת לעורר תשומת לב לבעיית יהודי ברה'מ ושהנושא יידון בעת המפגש עם גורבצ'וב.

סטרובר מקיים מגעים עם אנשי משה'ח הפיני, חברי פרלמנט הקהילה היהודית, אגודות הידידות, תקשורת ואחרים כדי לקבל חוות דעתם ולהכין הקרקע לביקור המשלחת.

חושבים לקיים פה סמינר בנושא או/ו תפילה וכנס בקהילה. ינסו אף להזמין מזכיר המדינה כדי לזכות בכיסוי עיתונאי.

יפגש בשגארה'ב כדי לקבל אף מהם חוות דעתם והצענו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4336

תאריך : 11.04.88

נכנס

בלמס

חוזם: 4,4336

אל: המשרד

מ-: שיקגו, נר: 15, תא: 110488, חז: 1200, דח: מ, סג: בל

נד: a

מצפא

דע: בין'ל/ממ'ד

ד. בלוך וושינגטון

נ. למדן וושינגטון

סקר . A.P . על עמדות המועמדים לנשיאות.

א. סוכנות הידיעות A/P ערכה בין המועמדים לנשיאות
משאל בו נתבקשו לבטא את דעתם על המהומות ביש'ע ובכלל
זה מי ישלוט בבית הלאומי החדש וכיצד יגן המועמד על
ישראל. להלן תגובות המועמדים כפי שהתפרסמו בשיקאגו
סן טיימס ב-6/4.

ב. ג'סי גקסון:

אנו זקוקים למדיניות חלופית במז'ת שתקדם התהליך שתחילתו
בקמף דיויד... הכרה הדדית היא המפתח לבטחון במז'ת
עבור ישראל ולשאר בנות בריתנו'. מדיניות זו לדעת
ג'קסון צריכה להיות מושתתת על:
א. זכות ישראל להתקיים.

ב. זכותם של הפלשתינאים להגדרה עצמית כולל

INDIPENDENT

.HOMELAND

ג. זכותה של לבנון לרבונות וחופש מפני חלוקה כפוייה.
ד. יחסים נורמליים בין ארה'ב לכל מדינות המז'ת.
ה. דה מליטרציה של האזור והגדלת הסיוע ההומניטרי.
ועידה בין'ל בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים כולל נציגים
נבחרים של הפלשתינאים, תהווה קפיצת דרך לקראת שלום

ג. אלברט גור.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הסנטור גור מאמין כי ' החלטות מועבי'ט 242 ו-0338 צריכות לשמש בסיס להסדר'. משמעות הדבר לדעתו ' נכונות מצד ישראל לשטחים תמורת שלום'. מצד הפלשתינאים ומדינות ערב משמעות העקרון הוא התחייבות מפורשת לדבוק בשלום תמורת שטחים. הסטטוס הסופי של השטחים צריך להיות נתון להכרעת הצדדים במו'מ ישיר. בהקשר זה הסנטור גור קבע כי לא יכיר באש'פ או יבוא עמו במו'מ עד אשר:

IT FULLY AND CREDIBLY ACCEPTS UN
RESOLUTIONS 242 AND 338, ELIMINATES ITS CALL FOR
THE DESTRUCTION OF THE STATE OF ISRAEL AND ENDS
ITS SUPPORT OF TERRORISM.

לדעת גור על הממשל לסייע FACILITATE לתהליך
השלום אבל לא להכתיב את תנאי הסדר השלום. הסנטור
גור הבטיח כי אם יבחר:

NO ONE WILL EVER HAVE REASON TO DOUBT THE AMERICAN
COMMITMENT TO THE SURVIVAL AND SECURITY OF THE
STATE OF ISRAEL...I WILL CONTINUE TO SUPPLY ISRAEL
WITH THE MILITARY AID NECESSARY TO DETER ITS ENEMIES.

ד. מייקל דוקאקיס.

המושל דוקאקיס סבור כי לישראל 'הרשות הלגיטימית להשיב
הסדר על כנו בתגובה להפגנות האלימות ולתקיפת כוחות
הבטחון. עם זאת ברור כי במספר מקרים אנשי הבטחון
השתמשו בכח יתר'.

מו'מ ישיר בין הצדדים הכרחי כדי לקבוע הסטטוס הסופי
של השטחים. פתרון לא יושג בכפייה.

המו'מ צריך להתבסס על החלטות מועביט 242 ו-338 המכירות
בזכות ישראל להתקיים בגבולות בטוחים וכן על הכרה
בזכויות הלגיטימיות של הפלשתינאים בדרישותיהם הצודקות'.

ה. פול סיימון.

הסנטור סיימון הבטיח להעמיד בראש סדר העדיפויות קיומן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

של שיחות ישירות בין ישראל ופלשתינאים המכירים בזכות
קיומה של ישראל, בשלום המכירים בהחלטות מועבי'ט 242
338.-1

1. ג'ורג' בוש.

ס/הנשיא בוש לא השיב ישירות למשאל אך דוברו קבע כי
בוש תומך ביוזמת השלום של שולץ המבוססת על תכנית
ריגן שבה כלולים עקרונות החלטות מועבי'ט 242 ו-338.
התהליך צריך להתקיים בשיחות ישירות בין ישראל
ומשלחת ירדנית פלשתינית. תוצאות המו'מ הם שתכרענה
בשאלה מי ישלוט בשטחים. לדברי סטיפן הארט דוברו של
בוש סגן הנשיא :

WOULD CONTINUE TO PROTECT ISRAEL
AND SUPPORT ISRAEL ... HE BELIEVES THE PEACE PROCESS
HAS TO TAKE INTO ACCOUNT THE ASPIRATIONS OF THE
PALESTINIAN PEOPLE AND AT THE SAME TIME HAS TO
ENSURE THE SECURITY OF THE STATE OF ISRAEL.

2. כל המועמדים למעט ג'קסון התייחסו להחלטות מועבי'ט
242 ו-338 כבסיס לכל הסדר שלום בסכסוך הישראלי ערבי.

הסכסוך הישראלי ערבי מן הסתם יהווה סוגייה מרכזית
בסדר היום של הבחירות המוקדמות הצפויות במדינת ניו
יורק ב-91 באפריל. איש מהמועמדים לנשיאות לא יוכל
להתעלם מנושא זה במדינה שהיהודים מהווים עשרים וארבעה
אחוז מכלל הבוחרים. ראוי עם זאת לציין, שלא כבמערכות
בחירות קודמות לנשיאות, כל המועמדים, למעט הסנטור
גור, נמנעו עד כה להופיע בפני פורומים יהודיים ובכך
הקפידו שלא להחשף בקרב ציבורים יהודים בשאלה המרכזית
המשמשת להם אבן בוחן לתמיכתם במועמדים השונים.

פוקס.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, מצפא, מעת,
הסברה, מזתים, מתאשטחים

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

1. INTRODUCTION

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

THE UNITED STATES OF AMERICA
1985-1986

4448

3898/1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* תאריך : 12.04.88 *

* דף 1 מתוך 2 *

* עותק 3 מתוך 32 *

* ** נכנס *

* סודי ביותר *

* ** *

* ** *

* חוזם: 4,448 *

* אל: המשרד *

* מ-: ווש, נר: 162, תא: 110488, חז: 2020, דח: מ, סג: סב *

* נד: @ *

* סודי ביותר/מיד *

* אל: מנכ"ל מדיני *

* מנכ"ל רוה"מ *

* משיחה עם דג'רג'יאן *

* א. התהליך המדיני *

* המזכיר חזר בל-- מסיוורו האחרון והוא בתחושה שהדברים
 * מתקדמים. אפילו אסד שגישתו הבסיסית ידועה עודד המזכיר
 * להמשיך במעורבותו. חזר על הערכת המזכיר לעמדתו של
 * חוסיין ולנכונותו להכנס לתהליך של הבהרות מפורטות
 * למהות היזמה האמריקאית.

* דג'רג'יאן אומר שהם רואים ברכה בעמלם כלפי הסובייטים.
 * הם לא יכולים לאמר בוודאות שיש קשר בין שיחותיהם
 * לבין דברי גורבצ'וב לערפאת אבל בכל מהלכיהם אמרו
 * לסובייטים שעליהם לאזן את התיחסויותיהם לצדדים באזור.
 * הערכתם את דברי גורבצ'וב לערפאת אינה שונה במהותה
 * מזו שלנו (כאמור במברק ממ'ד בנושא) והם מדגישים במיוחד
 * את ה- JUSTPOSITION
 * שבו נאמרו הדברים.

* לדבריו יפגש המזכיר עם עמיתו בג'נבה בסוף השבוע אך
 * זה יהיה לצורך החתימה כערבים להסכמדהל אפגניסטאן.
 * בשבוע הבא יצטרף גם מרפי לשיחות המיניסטריאליות וינהל
 * במקביל שיחות עם פוליאקוב והצוות שלו. דג'רג'יאן
 * אמר שיתכן והקיים בהשגת הוויזות למשלחת שלנו נבעו מביקורו

2172 ZHANG

6710: B-24

考得て之を証明す。

doi:10.1017/S002229241000050

FOOTNOTES AND REFERENCES

85:012-0 01-11

1980-1981 1981-1982

TABLE 1

巻頭 上はバグダッド 下はバグダッド

*BIBLIOTHECA: MONTE DEI PASCHI DELLA SERRA, 53012 MONTE DEI PASCHI DELLA SERRA (SI) - TEL. 0573/4601

[illegible]

● 本報地址：上海南京路100號。電話：二二三三。郵政掛號：國內掛號第100號。國外掛號第100號。廣告刊例：每行每日一角。長期優待。零售每份五分。訂閱：每月一元二角。半年六元。全年十二元。外埠加郵費。廣告刊例：每行每日一角。長期優待。零售每份五分。訂閱：每月一元二角。半年六元。全年十二元。外埠加郵費。

KEYWORDS: child abuse; child sexual abuse; child sexual exploitation; child sexual abuse investigation; child sexual abuse assessment

[illegible]

REF ID: A66541

ВВЕДЕНИЕ

* 80 E- 80112091201

4000 1980 5150 10

VITAL *EACH PROJECT HAS 06 SETS OF 100 PAGES OF

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

[illegible]

*COSTA'S MOUNTAIN AND RIVER TRAIL. TAKE A WALK

THESE RESULTS INDICATE THAT THE PROPOSED MODEL IS A USEFUL TOOL FOR THE ANALYSIS OF THE EFFECTS OF THE VARIOUS FACTORS ON THE ECONOMIC GROWTH OF THE COUNTRY.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 3 מתוך 32

של ערפאת ועתה כשהנ"ל עזב יתכן והסובייטים יזרזו את ההליך ואולי אפילו יחדשו היחסים.

בינתיים לא נקבע תאריך נקוב לביקור נוסף של המזכיר והם דנים על כך במונחים של ביקור בארבעה עד ששה השבועות הקרובים.

ב. אפגניסטאן

הם כמובן רואים בחיוב את הנכונות הסובייטית להכנס להסכם על נסיגה אך עדיין נשאר הרבה לעשות בנושא. הסובייטים סרבו להכנס להסכם בענין הפסקת אספקת הנשק וכל הגורמים ואמרו שלממשלה יש סטטוס שונה. מאידך קיבלו הסובייטים את המקבילה היינו שבהעדר הסכם כזה תמשך האספקה לכל הצדדים.

ג. לבנון

השיחה עם אמין ג'ומאייל בקפריסין נועדה לדווח לו כללית על היוזמה האמריקאית במז'ת ועל חלקה האפשרי של הלבנון שעליו דובר באופן כללי.

עיקר השיחה נסוב על השינויים הקונסטיטוציוניים בלבנון. דג'רג'יזן אמר שהם הצליחו לפחות לרתום את הסורים לדיאלוג חיובי עכשיו על שני נושאים

עיקריים POWER SHARING ו- DECONFESSIONALISM
שמשעותם העיקרית העברת סמכויות מהנשיא לקבינט והפיכת הפרלמנט ליצוגי יותר וזאת מבלי לפגוע בזכויות העדות השונות. בשלב זה משוטטת אפריל גלספי בין ביירות לדמשק.

ערן. =

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, בירן, מצפא

